

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

๑ พงศาวดาร

คำนำ

หนังสือ ๑ และ ๒ พงศาวดาร เริ่มแรกเป็นหนังสือเล่มเดียวกัน เล่าถึงประวัติของชนชาติอิสราเอล หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นมาเพื่อให้กำลังใจกับชาวยูดาห์หลังจากที่กลับมาจากกาบการเป็นเชลยในบาบิโลนและมาอาศัยอยู่ในแผ่นดินของตนเองอีกครั้งหนึ่ง ข้อความในหนังสือเล่มนี้มีหลายตอนที่เหมือนกับหนังสือ ๑ และ ๒ ซามูเอล และ ๑ และ ๒ พงศกษัตริย์ แต่หนังสือเล่มนี้เน้นถึงความสำคัญของวิหารและระบบนักบวชส่วนใหญ่ พูดถึงข้อดีของกษัตริย์ดาวิดมากกว่าข้อเสีย ตอนหลังเน้นแต่อาณาจักรฝ่ายใต้และแทบจะไม่พูดถึงอาณาจักรฝ่ายเหนือเลย

๑ พงศาวดาร

บทที่ ๑-๙ พูดถึงเชื้อสายของอิสราเอลไล่ลงมาตั้งแต่อาดัม มนุษย์คนแรกของโลก จนถึงสมัยที่พวกเขา กลับมาจากการเป็นเชลยในบาบิโลน

บทที่ ๑๐-๒๙ พูดถึงการตายของกษัตริย์เฮาโลกษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล และพูดถึงกษัตริย์ดาวิด กษัตริย์องค์ที่สองของอิสราเอล กษัตริย์ดาวิดได้เตรียมสิ่งของต่างๆมากมายสำหรับสร้างวิหารให้กับพระยาห์เวห์ แต่ตัวดาวิดเองไม่ได้สร้าง กลับเป็นซาโลมอนลูกของเขาเป็นคนสร้าง

๒ พงศาวดาร

บทที่ ๑-๙ พูดถึงสติปัญญาและความร่ำรวยของกษัตริย์ซาโลมอน พูดถึงการสร้างวิหารและการอุทิศวิหารให้กับพระยาห์เวห์

บทที่ ๑๐-๒๘ พูดถึงการกบฏของพวกสิบเผ่าของอิสราเอลที่อยู่ทางตอนเหนือ และพูดถึงพวกกษัตริย์ของยูดาห์

บทที่ ๒๙-๓๖:๒๑ พูดถึงการปกครองยูดาห์ของกษัตริย์เฮเซเซคียาห์ กษัตริย์อัสซีเรียบุกยูดาห์ แต่พระยาห์เวห์ช่วยกู้ยูดาห์จากอัสซีเรีย ต่อมาพูดถึงพวกกษัตริย์ของยูดาห์ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สัตย์ซื่อต่อพระยาห์เวห์ จนในที่สุดพระยาห์เวห์ให้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนมานุกทำลายเมืองเยรูซาเล็ม และกวาดต้อนชาวยูดาห์ไปเป็นเชลยที่บาบิโลน

บทที่ ๓๖:๒๒-๒๓ เล่มนี้จบด้วยความหวัง ตอนที่กษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซียยอมปล่อยให้คนยูดาห์กลับไปเมืองเยรูซาเล็มเพื่อสร้างวิหารของพระยาห์เวห์ขึ้นมาใหม่

เชื้อสายของอาดัม

(ปฐม. ๕:๑-๓๒; ๑๐:๑-๓๒; ๑๑:๑๐-๓๒)

๑ อาดัม เสท เอโนช

๒ เคนัน มาหะลาเลล ยาเรด

๓ เอโนค เมธูเสลาห์ ลามเคค โนอาห์

๔ ลูกชายของโนอาห์ คือ เซม ฮาม ยาเฟท

เชื้อสายของยาเฟท

(ปฐม. ๑๐:๒-๔)

๕ ลูกชายของยาเฟท คือ โกเมอร์ มาโกก มาดี ยายวาน ทูบัล เมเชคและทึราส

๖ ลูกชายของโกเมอร์ คือ อัชเคนัส ดีฟัท และโทการมาห์

๗ ลูกชายของยายวาน คือ เอลีซาร์ ทารชช คิทธิมและโรดานิม

เชื้อสายของฮาม

(ปฐม. ๑๐:๖-๘, ๑๓-๑๘)

๘ ลูกชายของฮามคือ กูช มิสราอิม ๑ พุดและคานาอัน

* ๑:๖ ดีฟัท หรือ รีฟัท

† ๑:๘ มิสราอิม หรือ อียิปต์

- ^๙ ลูกชายของคูช คือ เสบา ฮาวิลาร์ สับทา ราอามาและสับเทคา ลูกชายของราอามา คือ เซบาและเดดาน
- ^{๑๐} คูชเป็นพ่อของนิมโรด นิมโรดเป็นนักรบที่เกรียงไกรคนแรกในโลก
- ^{๑๑} มีสรอิมเป็นต้นตระกูลของชาวลูต ชาวอานามิม ชาวเลห์ ชาวนฟูฮิม ^{๑๒} ชาวบัทรุ ชาวคัสลูห์ (พวกฟิลิสเตียเกิดมาจากคนเผ่านี้) และชาวคัพโธร์
- ^{๑๓} คานาอันเป็นพ่อของไซดอน ลูกชายหัวปีตามมาด้วยเฮท ^{๑๔} และชาวเยบุส ชาวอามไรต์ ชาวเกอร์กซี ^{๑๕} ชาวฮิวด์ ชาวอารคีและซาลินี ^{๑๖} ชาวอารวัต ชาวเศเมอร์ และชาวฮามัท

เชื้อสายของเชม

(ปฐม. ๑๐:๒๒-๒๙; ๑๑:๑๐-๒๖)

- ^{๑๗} ลูกชายของเชมคือ เอลาม อัสซุร อารบัก ชาต ลูต พวกลูกชายของอารัมคือ อูส ฮูล เกเธอร์และเมเซค
- ^{๑๘} อารบักชาตเป็นพ่อของเชลาร์ และเชลาร์ก็เป็นพ่อของเอเบอร์
- ^{๑๙} เอเบอร์มีลูกชายสองคน คนหนึ่งชื่อ เปเลก †(เพราะว่าในช่วงชีวิตของเขา ได้มีการแบ่งดินแดนออกตามภาษาที่แตก ต่างกัน) และน้องชายของเขาชื่อว่าโยก ทาน ^{๒๐} โยกทานเป็นพ่อของอัลโมดัต เซเลฟ ฮาซาร์มาเวท เยราร์ ^{๒๑} ฮาโดรัม อูซาล ดิคลาห์ ^{๒๒} เอบาล †อาบีมาเอล เซบา ^{๒๓} โอฟีร์ ฮาวิลาร์และโยบับ พวกเขาล้วนเป็นลูกชายของโยกทาน

เชื้อสายของเชม

(ปฐม. ๑๑:๑๐-๒๖)

- ^{๒๔} เชม อารบักชาต เชลาร์ ^{๒๕} เอเบอร์ เปเลก เรอู ^{๒๖} เสรุก นาโฮร์ เทราร์ ^{๒๗} และอับราม (ก็คืออับราฮัม)

เชื้อสายอับราฮัม

(ปฐม. ๒๕:๑-๔, ๑๒-๑๖)

- ^{๒๘} ลูกชายของอับราฮัมคือ อิสอัคและอิซมาเอล
- ^{๒๙} และต่อไป นี้ก็คือพวกลูกหลานของพวกเขา

ลูกหลานของนางฮักกากับอับราฮัม

(ปฐม. ๒๕:๑๓-๑๕)

- ลูกชายหัวปีของอิซมาเอล คือเนบาโยช ต่อด้วยเคดาร์ อัดบีเอล มิบซัม ^{๓๐} มิซมา ดูมาห์ มัสสา ฮาตัด เทมา ^{๓๑} เยซูร์ นาพิซและเคเดมาห์ พวกเขาล้วนเป็นลูกชายของอิซมาเอล

ลูกหลานของนางเคทูรากับอับราฮัม

(ปฐม. ๒๕:๑-๔)

- ^{๓๒} เคทูร่าเป็นเมียช้อยของอับราฮัม นางได้คลอดลูกชายออกมา มีชื่อตั้งต่อไปนี้คือ คิมราน โยกซาน เมดาน มีเดีย นอิซบากและซูอาร์
- ลูกชายของโยซานคือ เซบาและเดดาน
- ^{๓๓} ลูกชายของมีเดียคือ เอฟาร์ห์ เอฟเอร์ ฮาโนค อาบีดา และเอลคาอาร์ห์ พวกเขาล้วนเป็นลูกหลานของนางเคทูร่า

ลูกหลานของนางซาร่ากับอับราฮัม

- ^{๓๔} อับราฮัมเป็นพ่อของอิสอัค ลูกชายของอิสอัคคือ เอซาวและอิสราเอล

ลูกหลานของเอซาว

(ปฐม. ๓๖:๑๐-๑๘)

- ^{๓๕} ลูกชายของเอซาว คือ เอลีฟัส เรอูเอล เยอูซ ยาลาม และโคราร์ห์

*๑:๑๓ เฮท หรือ ฮิทไทต์

†๑:๑๗ พวกลูกชายของอารัมคือ คำนี้อยู่ในฉบับฮีบรูหนึ่งฉบับ ฉบับกรีกโบราณบางฉบับ และในปฐมกาล ๑๐:๒๓ ของฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กัน แต่ในฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กันเขียนว่า ลูกชายของเชมคือ เอลาม อัสซุร อารบักชาต ลูต อารัม อูส ฮูล เกเธอร์และเมเซค

‡๑:๑๙ เปเลก ชื่อนี้มีความหมายว่า “การแบ่งแยก”

§๑:๒๒ เอบาล หรือ “โอบาล” ดูใน ปฐมกาล ๑๐:๒๘

- ^{๓๖} ลูกชายของเอ ลี ฟัสคือ เทมาน โอมาห์ เศไฟ กาทาม เคนส์ ทิมนาและอามาเลค
- ^{๓๗} ลูกชายของเรอูเอล คือ นาทัท เศราห์ ซัมมาห์และมิสซาร์

ลูกหลานของเสอีร์

(ปฐม. ๓๖:๒๐-๒๘)

- ^{๓๘} ลูกชายของเสอีร์ คือ โลทาน โชบาล คิเบโอน อานาห์ ดีไซน เอเซอร์ และติชาน
- ^{๓๙} ลูกชายของโลทาน คือ โฮร์และโฮมัม และน้องสาวของโลทานคือทิมนา
- ^{๔๐} ลูกชายของโชบาลคือ เอลิยัน มานาฮาฮาเอบาล เซฟีและโอนัม
- ลูกชายของคิเบโอน คืออัยยาห์และอานาห์
- ^{๔๑} ลูกชายของอานาห์ คือ ดีไซน
- ลูกชายของดีไซน คือ ฮัมราน เอชบาน อิธรานและเคราน
- ^{๔๒} ลูกชายของเอเซอร์ คือ บิลฮาน ศาวานและยาอาคาน
- ลูกชายของติชานคือ อูส และอารัน

พวกกษัตริย์ของเอโดม

(ปฐม. ๓๖:๓๑-๔๓)

- ^{๔๓} ต่อไป นี่คือนครดากษัตริย์ที่ได้ปกครองอยู่ในแผ่นดินของเอโดม ก่อนที่จะมีกษัตริย์ปกครองชาวอิสราเอล
- คือ เบลาคีเป็นลูกชายของเบโอร์ เมืองของเขามีชื่อว่าดินฮาบาคี
- ^{๔๔} เมื่อเบลาคีตาย โยบับลูกชายของเศราห์ที่มาจากโบสราก็ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน
- ^{๔๕} เมื่อโยบับตาย หุซามที่มาจากแผ่นดินของชาวเทมานก็ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน
- ^{๔๖} เมื่อหุซามตาย ฮาดัดลูกชายของเบดัดก็ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน ฮาดัดเป็นผู้ที่รบชนะชาวมีเดียในประเทศของพวกเขาไม่อับเมืองของเขามีชื่อว่าอากีท

- ^{๔๗} หลังจากที่ยาตัดตาย สัมลาห์ที่มาจากมัสเรคาห์ก็ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน
- ^{๔๘} เมื่อสัมลาห์ตาย ซาอูลที่มาจากเรโหโบทซึ่งตั้งอยู่ติดกับแม่น้ำยูเฟรติสก็ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน
- ^{๔๙} เมื่อซาอูลตาย บาอัลฮานันลูกชายของอัครโบร์ก็ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน
- ^{๕๐} เมื่อบาอัลฮานันตาย ฮาดัดก็ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน เมืองของเขามีชื่อว่าปาอียะเมียของเขาชื่อว่าเมเหทาเบล นางเป็นลูกสาวของนางมัทเรด ซึ่งเป็นลูกสาวของเมซาหับ ^{๕๑} แล้วฮาดัดก็ตาย
- พวกหัวหน้าเผ่าของเอโดมคือ ทิมนา อาลียาห์ เยเรท ^{๕๒} โอโฮลิบามาห์ เอลาห์ ปิโนน ^{๕๓} เคนส์ เทมาน มิบซาร์ ^{๕๔} มักติเอล อิราม พวกเขาล้วนเป็นหัวหน้าเผ่าของเอโดม

ลูกชายของอิสราเอล

๒ ^๑ ต่อไป นี่คือพวกลูกชายของอิสราเอล คือ รูเบน ลีเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์เศบูลุน ^๒ ดาน โยเซฟ เบนยามิน นัฟทาลีกาดและอาเซอร์

เชื้อสายของยูดาห์

- ^๓ ลูกชายของยูดาห์ คือ เอร์ โอนันและเชลาห์ ทั้งสามคนนี้มีแม่ชื่อนางบัทชวา ^๔ ซึ่งเป็นชาวคานาอัน เอร์ซึ่งเป็นลูกชายหัวปีของยูดาห์นั้นได้ทำความชั่วในสายตาของพระยาห์เวห์ พระองค์จึงฆ่าเขา ^๕ ส่วนทามาร์ซึ่งเป็นลูกสะใภ้ของยูดาห์ได้คลอดลูกชายชื่อเปเรศและเศราห์ให้กับยูดาห์ ^๖ ยูดาห์มีลูกชายทั้งหมดห้าคน
- ^๗ ลูกชายของเปเรศ คือ เอสโรนและฮามูล
- ^๘ ลูกชายของเศราห์ คือ คิมูรี เอชาน เฮมาน คาลโคล์ และดารา รวมทั้งหมดห้าคน

* ๑:๓๖ *เศไฟ* หรือ “เศฟี”

† ๑:๓๙ *โฮมัม* หรือ “เฮมาน” ดูใน ปฐมกาล ๓๖:๒๒

‡ ๑:๕๐ *ปาอียะ* หรือ “ปาอู”

¶ ๒:๓ *บัทชวา* ชื่อนี้หมายถึง “ลูกสาวของชวา” ดูใน ปฐมกาล ๓๕:๒

§ ๒:๔ *ทามาร์ ... ยูดาห์* ยูดาห์ได้มีเพศสัมพันธ์กับทามาร์ซึ่งเป็นลูกสะใภ้ของเขาและทำให้นางตั้งท้อง ดูใน ปฐมกาล ๓๘:๑๒-๓๐

๗ ลูกชายของคิมรี คือ คารมี ลูกชายของ คารมีคืออาคาน *อาคานเป็นผู้ที่นำความ ยากลำบากมาให้กับอิสราเอล เมื่อเขาไม่ เชื่อสัตย์ เขาแอบยกยอกของที่ต้องเผา อุทิศให้กับพระยาห์เวห์ เอาไว้เอง

๘ ลูกชายของเอธานคืออาซิริยาห์
๙ ลูกชายของเฮสโรนที่เกิดจากเขา คือ เยรา เมเอล ราม และเคลบัย †

เชื้อสายของราม

๑๐ รามเป็นพ่อของอัม มี นา ดับ อัม มี นา ดับเป็นพ่อของนา โชนซึ่งเป็นผู้นำของ ประชาชนชาวยูดาห์ ๑๑ นา โชนเป็นพ่อ ของสัลมา สัลมาเป็นพ่อของโบอาส ๑๒ โบ อาสเป็นพ่อของโอเบด โอเบดเป็นพ่อของ เจสซี ๑๓ เจสซีเป็นพ่อของเดวิด ลูกชาย หัวปีของเขา ลูกชายคนที่สองคืออาบีนา ดับ และคนที่สามคือชิมเอา ๑๔ ลูกชายคนที่ สี่คือเนธันเอล คนที่ห้าคือริตดัย ๑๕ คนที่ หกคือโอเชม คนที่เจ็ดคือดาวิด ๑๖ และพี่ สาวของพวกเขาคือนางเศรยาห์ และอาบี กัล ลูกชายของนางเศรยาห์ คือ อาบีซัย โยอาบและอาสาเฮล รวมทั้งหมดสามคน ๑๗ นางอาบีกัลมีลูกคืออามาสาและพ่อของ อามาสาคือเยเธอร์ เป็นชาวอิซมาเอล

เชื้อสายของคาเลบ

๑๘ คา เลบลูกชายของเฮสโรน มีลูกสาวกับ นางอาซุบาห์เมียของเขา คือนางเยรีโธ †พวกลูกชายของนางเยรีโธ คือ เยเซอร์ โซบับและอารโดน ๑๙ เมื่อนางอาซุบาห์ตาย คา เลบได้แต่งงานกับนางเอ ฟ รา ธาห์และ นางก็ได้คลอดลูกชายชื่อเฮอร์ ๒๐ เฮอร์เป็น พ่อของอูรีและอูรีก็เป็นพ่อของเบนาเลล ๒๑ ต่อ มา เฮสโรนได้ไปมีเพศสัมพันธ์กับ ลูกสาวของมาคิรี มาคิรีเป็นพ่อของกิเลอา ด ๒ (เฮสโรนได้แต่งงานกับนางเมื่อเขามี อายุได้หกสิบปี) นางได้คลอดลูกชายชื่อ ว่าเสกูปให้กับเขา ๒๒ เสกูปเป็นพ่อของยา อีร์ ยา อีร์ได้ครอบครองเมืองถึงยี่สิบสาม

เมืองอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด ๒๓ แต่เกซูร์ และอารัมได้เข้ามายึดหมู่บ้านต่างๆของยา อีร์ และเมืองเคนาทกับหมู่บ้านต่างๆของ มัน รวมทั้งหมดถึงหกสิบหมู่บ้าน เมือง ต่างๆเหล่านี้ นี้เป็นของพวกลูกชายของมา คิรีพ่อของกิเลอาด

๒๔ ภายหลัง จากที่เฮสโรนตาย คาเลบได้ไป มีเพศสัมพันธ์กับนางเอ ฟ รา ธาห์ (เมีย ของเฮสโรนคือนางอาบี ยาห์) และนางเอ ฟราธาห์ได้คลอดลูกชายชื่ออัสซูร์ให้กับเขา อัสซูร์คือผู้ก่อตั้งเทโคอา

เชื้อสายของเยราเมเอล

๒๕ เฮสโรนมีลูกชายหัวปีคือเยราเมเอล เยรา เมเอลมีลูกชายหัวปีคือ ราม ต่อจากรามคือ บุนาห์ โอเรน โอเชม และอาหิยาห์ ๒๖ เย ราเมเอลมีเมียอีกคนหนึ่งชื่ออาทาราห์ นาง เป็นแม่ของโอนัม

๒๗ ราม ลูกชายหัวปีของเยราเมเอล มีลูกชาย คือมาอัส ยามินและเอเคอร์

๒๘ ลูกชายของโอนัมคือ ชัม มัยและยาดา ลูกชายของชัมมัยคือนาดับและอาบีซูร์

๒๙ เมียของอาบีซูร์มีชื่อว่าอาบีฮา อิล นาง คลอดลูกชายให้เขาสองคนคือ อักบานและ ไมลิต

๓๐ ลูกชายของนาดับคือ เสเลดและอัปปาอิม เสเลดตายไปโดยไม่มีลูก

๓๑ ลูกชายของอัปปาอิมคือ อิซออี ลูกชายของ อิซออีคือเซซัน และลูกชายของเซซันคืออ็อค ลัย

๓๒ ลูกชายของยาดา ที่เป็นน้องชายของชัม มัย คือ เยเธอร์และโยนาธาน เยเธอร์ตาย ไปโดยไม่มีลูก

๓๓ ลูกชายของโยนาธานคือ เปเลทและศาซา คนเหล่านี้คือลูกหลานของเยราเมเอล

๓๔ เซซันไม่มีลูกชาย เขามีแต่ลูกสาว เขามี ทาสชาวอียิปต์คนหนึ่งชื่อยารฮา ๓๕ เซซันจึงได้ยกลูกสาวของเขาให้เป็นเมีย ของยารฮาซึ่งเป็นทาสของเขา และนางก็ คลอดลูกชายชื่อว่าอัททัย

๗:๗ อาคาน หรือ “อาคาร์” ดูใน โยชูวา ๗:๑๑

๗:๙ เคลบัย หรือ “คาเลบ”

๗:๑๘ ข้อนี้มาจากสำเนาแปลโบราณในภาษาซีเรียโบราณ และในภาษาลาติน แต่อาจจะแปล ได้อีกอย่างหนึ่งว่า คาเลบมีลูกกับอาซุบาห์เมียของเขาและกับนางเยรีโธ

๗:๒๑ พ่อของกิเลอาด ในบางครั้ง พวกเขาจะเรียกผู้ก่อตั้งเมืองหรือประเทศว่า “พ่อ”

๓๖ อัททัยเป็นพ่อของนาซัน และนาซันก็เป็นพ่อของคาบาค ^{๓๗}คาบาคเป็นพ่อของเอฟาลาล และเอฟาลาลเป็นพ่อของโอเบต ^{๓๘}โอเบตเป็นพ่อของเยฮู และเยฮูเป็นพ่อของอาซาริยาห์ ^{๓๙}อาซาริยาห์เป็นพ่อของเฮเลส และเฮเลสเป็นพ่อของเอเลอาสาห์ ^{๔๐}เอเลอาสาห์เป็นพ่อของสิสะมัย และสิสะมัยเป็นพ่อของซัลลุม ^{๔๑}ซัลลุมเป็นพ่อของเยคามิยาห์ และเยคามิยาห์เป็นพ่อของเอลีชามา

เชื้อสายของคาเลบ

- ๔๒ พวกลูกชายของคาเลบน้องชายของเยรูเมเอล คือเมซาทห์บุตรหาวี ผู้ที่ได้ก่อตั้งเมืองคีฟ และมาเรซาทห์ลูกชายคนที่สองที่ได้ก่อตั้งเมืองเฮโบรน
- ๔๓ ลูกชายของเฮโบรน คือ โครห์ ทับปัวห์ เรเคมและเซมา ^{๔๔}เซมาเป็นพ่อของราฮัม ราฮัม เป็นผู้ก่อตั้งโยรเคอัม เรเคมเป็นพ่อของซัมมัย ^{๔๕}มาโอนเป็นลูกชายของซัมมัย และมาโอนเป็นผู้ก่อตั้งเบธชัวร์
- ๔๖ นางเอฟาห์ซึ่งเป็นเมียช้อยของคาเลบ ได้คลอดลูกชายชื่อ ฮาราน โมซาและกาเชส ฮารานเป็นพ่อของกาเชส
- ๔๗ ลูกชายของยาห์ดีย คือ เรเกม โยธาม เกซาน เปเลท เอฟาห์และซาอ์ฟ
- ๔๘ นางมาอาคาห์ซึ่งเป็นเมียช้อยของคาเลบ ได้คลอดลูกชายชื่อว่าเซเบอร์และทีระนาห์ ^{๔๙}นางมาอาคาห์ยังเป็นแม่ของซาอ์ฟ ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งมัดมันนาห์ และนางยังเป็นแม่ของเซวาซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งมัดเบนาห์และกิเบอาดด้วย ลูกสาวของคาเลบมีชื่อว่าอัคสาห์
- ๕๐ คนเหล่านี้เป็นลูกหลานของคาเลบ พวกลูกชายของเฮอริที่เป็นลูกชายหาวีของนางเอฟราธาห์ คือโซบบูลผู้ก่อตั้งคิริยาทเยอาริม ^{๕๑}สัลมาผู้ก่อตั้งเบธเลเฮม และฮารเอฟผู้ก่อตั้งเบธกาเดอรั
- ๕๒ ลูกหลานของโซบาลผู้ก่อตั้งคิริยาทเยอาริม คือ ฮาโรเอห์ และประชาชนครึ่งหนึ่ง

ของชาวมานาสาท ^{๕๓}พวกตระกูลของคิริยาทเยอาริม ประกอบไปด้วย ชาวอิทไรด์ ชาวบูไท ชาวซุมัท ชาวมิซรา คนเหล่านี้ได้มีลูกหลานสืบทอดเป็นชาวเศราห์และชาวเอซทาโกล

๕๔ พวกลูกหลานของสัลมาคือ ชาวเมืองเบธเลเฮม พวกเนโทฟาห์ ชาวเมืองอิทไรท เบธโยอาบ และครึ่งหนึ่งของพวกมานาสาทไธด์ และพวกเศราห์ ^{๕๕}คนในตระกูลผู้จัดบันทึก ซึ่งอาศัยอยู่ในยาเบส ประกอบด้วย ตระกูลทิวา ตระกูลชิมเออี และตระกูลสุคา พวกเขาเป็นชาวเคไนต์ที่สืบทอดมาจากอัมมัทซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งเบธเรคาบ

ลูกๆของดาวิด

(๒ ซมอ. ๓:๒-๕; ๑๔:๓๓-๑๖; ๑ พศด. ๑๔:๓-๗)

ต่อไป นี้คือลูกชายของดาวิดที่เกิดใน

- ๓** เมืองเฮโบรน คนแรกคือ อัมโนน มีแม่ชื่อ อาทโนอัมเป็นชายิสเรเอล คนที่สองคือ ดาเนียล มีแม่ชื่อ อาบีกาอิล เป็นชาวคารเมล
- ๒ คนที่สามคืออับซาโลม มีแม่ชื่อ มาอาคาห์ เป็นลูกสาวของกษัตริย์ทิลมัยแห่งเกชัวร์ คนที่สี่คืออาโดเนียยาห์ มีแม่ชื่อฮักกิท
- ๓ คนที่ห้าคือเซฟาทิยาห์ มีแม่ชื่อ อาบีดัล คนที่หกคือ อิทธิรัม จากเมียของดาวิดที่ชื่อเอกลาห์
- ๔ ลูกชายทั้งหมดคน นี้ของดาวิดล้วนเกิดในเมืองเฮโบรน ซึ่งเป็นเมืองที่เขาเป็นกษัตริย์อยู่เป็นเวลาเจ็ดปีกับอีกหกเดือน
- ดาวิดครองราชย์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มเป็นเวลาสามสิบสามปี ^๕ต่อไป นี้คือลูกชายของดาวิดที่เกิดในเมืองเยรูซาเล็ม
- ชิมูอา โซบับ นาซันและซาโลมอน พวกเขาทั้งสี่คนมีแม่ชื่อบัทซูวา ^๖นางเป็นลูกสาวของชองอัมมีเอล ^๖และยังมีอิบฮาร์ เอลีชามา เอลีเฟเลท ^๗โนกาห์ เนเฟก ยาเฟีย

*๒:๕๕ **ผู้จัดบันทึก** คนที่ทำหน้าที่จดบันทึกหรือคัดลอกบรรดาด้านหนังสือหรือจดหมาย คนเหล่านี้ได้ใช้เวลาในการเขียนสิ่งต่างๆมากมาย กระทั่งกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญที่รู้ความหมายของตัวหนังสือเป็นอย่างดี

†๒:๕๕ **ผู้ก่อตั้ง** หรือแปลตรงๆคือ “พ่อ” หมายถึงผู้ที่สร้างเมืองขึ้นมา

‡๓:๕ **บัทซวา** หรือ “บัทเซบา”

๘ เอลีซามา เอลียาดาและเอลีเฟเลท รวมทั้งหมดแก้วคน

๙ ทั้งเก้าคนนี้คือลูกชายของดาวิด และพวกเขา มีพี่สาวชื่อทามาร์ ดาวิดยังมีลูกชายคนอื่นอีกจากเมียน้องทั้งหลายของเขา

พวกกษัตริย์ยูดาห์ต่อกับดาวิด

- ๑๐ ลูกชายของซา โลม อนาคตคือ เรโห โบ อัม ลูกชายของเรโห โบอัมคืออาบียาห์ ลูกชายของอาบียาห์คืออาสา ลูกชายของอาสาคือ เยโฮซาฟัท ๑๑ ลูกชายของเยโฮซาฟัทคือโยรัม †ลูกชายของโยรัมคืออาหัสยาห์ ลูกชายของอาหัสยาห์คือโยอาช ๑๒ ลูกชายของโยอาชคืออามาธียาห์ ลูกชายของอามาธียาห์คืออาซารียาห์ ลูกชายของอาซารียาห์คือโยธาม ๑๓ ลูกชายของโยธามคืออาหัส ลูกชายของอาหัสคือเฮเซคียาห์ ลูกชายของเฮเซคียาห์คือมนัสเสห์ ๑๔ ลูกชายของมนัสเสห์คืออาโมน ลูกชายของอาโมนคือโยสิยาห์
- ๑๕ พวกลูกชายของโยสิยาห์ประกอบไปด้วย โยฮานันซึ่งเป็นลูกหัวปี คนที่สองชื่อเยโฮยาคิม คนที่สามชื่อเศเดคียาห์ คนที่สี่ชื่อชัลลูม
- ๑๖ ลูกชายของเยโฮยาคิมคือ เยโฮยาคิน †และลูกชายของเยโฮยาคินคือเศเดคียาห์ †

เชื้อสายของดาวิดในบาบิโลน

๑๗ ต่อไปนี้คือลูกชายของเยโคนิยาห์ §หลังจากที่เขาถูกจับไปเป็นเชลยในบาบิโลนคือ เชอัลที่เอล ๑๘ มัลคีรัม เปตายาห์ เซน

าสซาร์ เยคามิยาห์ โยซามา และเนดาบียาห์

- ๑๙ ลูกชายของเปตายาห์คือ เศรูบยาเบล และซีเมอี ลูกชายของเศรูบยาเบลคือ เมซูลลาม ฮานันยาห์และน้องสาวของพวกเขาชื่อเซโลมิท ๒๐ เศรูบยาเบลยังมีลูกชายอีกห้าคนคือ ฮาซูบาห์ ไอเฮล เบเรคียาห์ ฮาสดาตยาห์ และยูซับเฮเสด
- ๒๑ ลูกชายของฮานันยาห์คือ เปลาทียาห์ที่มีลูกชายชื่อ เยซายาห์ **ที่มีลูกชายชื่อเรไฟยาห์ ที่มีลูกชายชื่ออานัน ที่มีลูกชายชื่อโอบาดียาห์ ที่มีลูกชายชื่อเซคานิยาห์ ††
- ๒๒ ลูกชายของเซคานิยาห์คือ เซไมอาห์ ฮัทธัซ อิกาล บาริยาห์ เนอริยาห์และซาฟัท รวมทั้งหมดหกคน ††
- ๒๓ ลูกชายของเนอริยาห์คือ เอลีโอเอไนย์ ฮีสคิยาห์และอัสรีคัม รวมทั้งหมดสามคน
- ๒๔ ลูกชายของเอลีโอเอไนย์คือ โฮดาเวียห์ เอลียาซิบ เปไลยาห์ อักชูบ โยฮานัน เดไลยาห์และอานานี รวมทั้งหมดเจ็ดคนด้วยกัน

เชื้อสายของชาวยูดาห์

- ๑ ลูกหลานของยูดาห์คือ
- ๒ เปเรศลูกของเขา และ ลูกของเปเรศคือ เฮสโรน ที่มีลูกชายคือคารมี ที่มีลูกชายคือเฮอร์ที่มีลูกชายคือโซบาล
- ๓ เรออายาห์ที่เป็นลูกชายของโซบาลเป็นพ่อของยาหาท และยาหาทเป็นพ่อของอาหุมายและลาฮาต ชาวโศราห์สืบเชื้อสายมาจากอาหุมายและลาฮาต
- ๔ ต่อไปนี้คือพวกลูกชายของเอตตาม คือยิสเรเอล อิซมาและอีดบาช พวกเขา มีน้องสาวชื่อฮัสเซลเลโพนี

* ๓:๘ พี่สาวชื่อทามาร์ หรือเป็นลูกสาวของดาวิด

† ๓:๑๑ โยรัม เป็นอีกชื่อหนึ่งของ “ฮาโดรัม”

‡ ๓:๑๖ เยโฮยาคิน ภาษาฮีบรูในที่นี้เรียกเขาว่า “เยโคนิยาห์”

¶ ๓:๑๖ ลูกชายของเยโฮยาคิม ... เศเดคียาห์ หรือข้อนี้อาจแปลได้ว่า “เศเดคียาห์ผู้นี้เป็นลูกชายของเยโฮยาคิมและเป็นน้องชายของเยโฮยาคิน” หรือ “เศเดคียาห์ผู้นี้เป็นลูกชายของเยโฮยาคินและเป็นหลานชายของเยโฮยาคิม”

§ ๓:๑๗ เยโคนิยาห์ หรือมีอีกชื่อหนึ่งว่า เยโฮยาคิน

** ๓:๒๑ เยซายาห์ หรือ “อิสยาห์”

†† ๓:๒๑ ลูกชายของฮานันยาห์ ... เซคานิยาห์ ในภาษาฮีบรู ประโยคนี้เข้าใจยากมาก

‡ ๓:๒๒ ข้อนี้อาจจะแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ลูกหลานของเซคานิยาห์คือ เซไมอาห์ลูกชายของเขา กับพวกลูกชายของเซไมอาห์คือฮัทธัซ ... ซาฟัท รวมทั้งหมดหกคน”

๔ เปนุเอลเป็นพ่อของเกโดร์ และเอเซอร์เป็นพ่อของหุซาทห์

พวก เขาเป็นลูกชายของเฮอร์ซึ่งเป็นลูกชายหัวปีของนางเอ ฟ รา ธาห์ผู้ก่อตั้ง เมืองเบรเลเฮม

๕ อัสสุร์ พ่อของเทโคอา มีเมียสองคนชื่อเฮลาห์และนาออาราห์ ๖ นางนาออาราห์มีลูกชายกับเขาชื่อ อา หุส ซาม เอ เฟอร์ เท เมนี่และฮา อา หัซ ทารี พวกเขาเป็นลูกชายของนางนาออาราห์ ๗ ลูกชายของนางเฮลาห์คือ เศ เรท อิส ฮาร์ เอ ทนาน และ โขส

๘ โขสเป็นพ่อของอาหุบและโคเบบาร์ท โขสยังเป็นต้นตระกูลของอาหารเฮล อาหารเฮลเป็นลูกชายของฮารุม

๙ ยาเบสเป็นคนที่น่านับถือมากกว่าพี่น้องของเขา ที่แม่ของเขาตั้งชื่อเขาว่ายาเบสนั้นนางบอกว่า “เพราะเรากลอดเขาออกมาด้วยความเจ็บปวด” ๑๐ ยาเบสได้อธิษฐานกับพระเจ้าของอิสราเอลว่า “ขอพระองค์อวยพรข้าพเจ้าด้วยเถิด ขอช่วยขยายเขตแดนของข้าพเจ้าด้วยเถิด ขอพระองค์สถิตกับข้าพเจ้าด้วยเถิด ขอพระองค์ประทานทุ่งหญ้าเพิ่มให้กับข้าพเจ้า โดยไม่ต้องทำให้ใครเดือดร้อนด้วยเถิด” ๑๑ และพระเจาก็ได้ให้สิ่งที่เขาขอ

๑๑ เกลุบเป็นพี่ชายของซุฮาห์และเป็นพ่อของเมฮีร์ เมฮีร์เป็นพ่อของเฮซโทน ๑๒ เฮซโทนเป็นพ่อของเบรธาฟา ปาเสอาห์และเทหีนนาห์ เทหีนนาห์เป็นพ่อของอิรนาหาซ พวกเขาล้วนเป็นคนเมืองเคาห์

๑๓ ลูกชายของเคนส์คือ โอ ทนี เอลและเสไรอาห์ ลูกชายของโอทนีเอลคือ ฮาธาทและ

เมโอโนชัย ๑๔ เมโอโนชัยเป็นพ่อของโอฟราห์

เสไรอาห์เป็นพ่อของโยอาบ โยอาบเป็นผู้ก่อตั้งเกหะราซิม ๑๕ ที่เรียกกอย่างนี้ก็เพราะว่าพวกเขาเป็นช่างฝีมือนั่นเอง

๑๔ คาเลบเป็นลูกชายของเยฟุนเนห์ ลูกชายของคาเลบคือ อีรู เอลาห์และนามัม ลูกชายของเอลาห์คือเคนส์

๑๖ ลูกชายของเยฮาลเลเลคือ ศีฟ ศิฟาร์ห์ ทิรียาและอาสาเรล

๑๗ ลูกชายของเอสราห์ คือ เยเธอร์ เมเรต เอเฟอร์และยาโลน เยเธอร์เป็นพ่อของ ๑๘ มิเรียม ซัม มัย และอิซบาห์ อิซบาห์เป็นพ่อของเฮซเทโมอา ๑๙ เมเรตมีเมียมาจากอียิปต์ชื่อบิทิยาห์ ที่เป็นลูกสาวของกษัตริย์ฟาโรห์ บิทิ ยาห์ คลอดลูกชายออกมาชื่อ เยเรต เฮเบอร์ และเยคูธิเอล เยเรตเป็นพ่อของเกโดร์ เฮเบอร์เป็นพ่อของโสโค และเยคูธิเอลเป็นพ่อของศานาอาห์

๑๘ เมเรตมีเมียอีกคนหนึ่งจากยูดาห์ ๑๙ ซึ่ง เป็นน้องสาวของนาฮัม พวกลูกชายของหญิงยูดาห์คนนั้น เป็นพ่อของเคอิลัทชาวเกเรม และเป็นพ่อของเฮซเทโมอาชาวมาอาคาห์ ๒๐ ลูกชายของซิโมนคือ อัมโนน รินนาห์ เบนฮานันและทิลอน ลูกชายของอิซอคือ โศเททและเบนโศเทท

๒๑ ลูกหลานของเซลาห์ที่เป็นลูกชายของยูดาห์ คือ เออร์พ่อของยูเลคาห์ ลาดาดาห์พ่อของมาเรซาห์ รวมทั้งพวกตระกูลของคนที่ทำกำลัสนั้นที่เบรซซเบอา ๒๒ โยคิมและคนของเมืองโคเซบา เมืองโยอาซ รวมทั้ง

*๔:๔ ผู้ก่อตั้ง หรือแปลตรงๆคือ “พ่อ” หมายถึงผู้ที่สร้างเมืองขึ้นมา
†๔:๕ เจ็บปวด ในภาษาฮีบรูคำที่มีความหมายว่า “เจ็บปวด” จะออกเสียงคล้ายกับชื่อ “ยาเบส”
‡๔:๑๐ ขอพระองค์... เดือดร้อนด้วยเถิด หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ขอพระองค์ปกป้องข้าพเจ้าจากการถูกทำร้าย เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไม่ต้องทนทุกข์ด้วยเถิด”
†๔:๑๒ เทหีนนาห์เป็นพ่อของอิรนาหาซ หรือ “เทหีนนาห์เป็นผู้ก่อตั้งเมืองนาหาซ” คำว่า “อิร” หมายถึง “เมือง”
§๔:๑๔ เกหะราซิม ชื่อนี้หมายถึง “หุบเขาแห่งช่างฝีมือ”
**๔:๑๗ เยเธอร์เป็นพ่อของ มาจากฉบับสำเนาแปลกรีกโบราณ ส่วนในฉบับฮีบรู เขียนว่า “และนางดังทอง”
††๔:๑๙ เมเรตมีเมียอีกคนหนึ่งจากยูดาห์ มาจากฉบับสำเนาแปลกรีกโบราณ ส่วนในสำเนาฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กัน เขียนว่า “เมียของเฮติยาห์”

เมืองสา ราฟที่เป็นเจ้า หน้าทีของโม อับ * และได้ย้ายกลับมาที่เบรเลเฮม (เรื่องนี้มาจากบันทึกฉบับที่เก่า แก่มาก) ^{๒๓}พวกเขาถูกลานของเซ ลาร์^{๒๓}นี้เป็นช่างปั้น หม้อและอาศัยอยู่ในเมืองเน ทา อิมและ เก เด ราห์ พวกเขาอยู่ที่นั่นเพื่อทำงานให้กับกษัตริย์

เชื้อสายของสิเมโอน

^{๒๔}ลูกชายของสิเมโอนคือ เนมุเอล ยา มีน ยา ริบ เศ ราห์ และ ซา อูล ^{๒๕}ลูกชายของซา อูลคือซัลลุม ลูกชายของซัลลุมคือมิบสั่ม ลูกชายของมิบสั่มคือมิชมา

^{๒๖}ลูกชายของมิชมาคือ ฮัมมูเอล และลูกชายของฮัม มู เอลคือคัก เกอร์ ลูกชายของคัก เกอร์คือซีเมอี ^{๒๗}ซีเมอีมีลูกชายสิบหกคน และมีลูกสาวหกคน แต่พี่น้องของเขาไม่มีลูกมากมายเหมือนเขา ดังนั้น ตระกูลของพวกเขาจึงไม่ได้เป็นตระกูลที่มีคนมากนัก ในยุคार्थ

^{๒๘}ลูก หลานของซี เม อีได้ อาศัยอยู่ในเบ เอ อร์เซบา โมลาดาห์ ฮาซารซูล ^{๒๙}บิล ฮาห์ เอเซม โท ลัด ^{๓๐}เบรูเอล โฮรมาห์ ตี กลาก ^{๓๑}เบ ธมารุ คา โบท ฮา ซา รสุ ลิม เบธ บิ รี และที่ซา อา รา อิม เมืองเหล่านี้เป็นของพวกเขา จนกระทั่งดาวิด ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ ^{๓๒}หมู่บ้านต่างๆในแถบนั้น ประกอบไปด้วย เอตาม อูยีน रिम โมน โท เคนและอา ชัน รวมทั้งหมดห้าเมือง ^{๓๓}ยังมีหมู่บ้านอื่นๆอีกไกลไปจนถึงเมืองบา อัล นี่คือนสถานที่ที่พวกเขาได้ไปตั้งรกราก แล้วพวกเขาได้เก็บรักษารายชื่อของบรรพบุรุษไว้

^{๓๔}นี่คือรายชื่อของผู้นำเผ่าต่างๆคือ เมโซบับ ยัมเลด โย ซาห์ คือลูกชายของอา มา ชิ ยาห์ ^{๓๕}โยเอล และเยชูที่เป็นลูกชายของโย ชิ บิ ยาห์ที่เป็นลูกชายของเส ไร อาร์ทที่เป็นลูกชายของอาลีเอล ^{๓๖}เอลีโอ เอนัย ยาอาโคบาร์ เยโซฮายาห์ อาสาياهو อาดีเอล เยลิมีเอล เบไนยาห์ ^{๓๗}และคีตาเป็นลูกชายของซิปฟีที่เป็นลูกชายของอา โลนที่เป็นลูกชายของเย ดา ยาห์ที่เป็นลูกชายของซิม ริที่เป็นลูกชายของเซไม อาร์ท

^{๓๘}รายชื่อเหล่านี้ นั้นเป็นรายชื่อของพวกเขา ผู้นำตระกูลต่างๆ

และตระกูลของพวกเขา ได้ขยายเพิ่ม ขึ้น อย่างมาก ^{๓๙}แล้วพวกเขา ได้เดินทาง ไปยัง บริเวณที่อยู่นอกเมืองเก โดรีไปทางทิศตะวันออกของหุบเขา เพื่อค้นหาทุ่งหญ้าให้กับฝูงสัตว์เลี้ยงของพวกเขา ^{๔๐}และที่นั่นพวกเขา ได้พบทุ่งหญ้าที่ดีและอุดมสมบูรณ์ เป็นแผ่นดินที่กว้าง ขวาง เจริบสงบสุข ซึ่งพวกเขาเชื่อ สายของฮามเคยอยู่มาก่อน ^{๔๑}ในสมัยของกษัตริย์เฮเซคียูห์ของยูดาห์ พวกเขาที่มีชื่ออยู่ดังกล่าวข้างต้นนั้นได้เข้ามา และได้มาโจมตีพวกเขา และทำลายเต็นท์ของพวกเขา ฮาม ทุ่ง และพวก นี้ก็ยังคงต่อสู้กับพวกเม อู นิมด้วย และได้ทำลายพวกเม อู นิมจนสิ้น ชวูกอย่งที่เห็นมาจนถึงทุก วัน นี้ และพวก นี้ก็ได้ตั้งรกรากอยู่ที่นั่นแทน เพราะว่ามันเป็นสถานที่ ที่มีทุ่งหญ้าให้กับสัตว์เลี้ยงของพวกเขา

^{๔๒}มีพวกสิเมโอนประมาณห้าร้อยคนได้ไปที่ภูเขาสีร์ โดยมีเปลาทียาห์ เนอารียาห์ เร โฟยาห์และอุสซีเอล ลูกชายทั้งหลายของอิซ อีเป็นผู้นำ ^{๔๓}พวกเขาได้ทำลายพวกอามาลคที่ยังหลงเหลืออยู่และหลบหนีอยู่ที่นั่น และชาวสิ เม โอนเหล่านี้ นก็ได้อาศัยอยู่ที่ภูเขาสีร์นั้นมาจนถึงทุกวันนี้

ลูกหลานของรูเบน

^๑บรรดาลูกชายของรูเบน ที่เป็นลูกชายหัวปีของอิสราเอล (รูเบนเป็นลูกชายคนแรก แต่เขาต้องเสียสิทธิลูกชายหัวปีไปให้กับพวกลูกชายของโย เซฟ เพราะเขาไปมีเพศสัมพันธ์กับเมียคนหนึ่งของพ่อ เขา โยเซฟเป็นลูกอีกคนหนึ่งของอิสราเอล ชื่อของรู เบนจึงไม่ได้บันทึกอยู่ในบัญชีรายชื่อของลูกชายหัวปี ^๒และถึงแม้ว่ายูดาห์จะเป็นคนที่โดดเด่นที่สุดในหมู่พี่น้องทั้งหลาย และผู้นำก็สืบทอดมาจากเขา แต่สิทธิพิเศษของลูกชายหัวปีก็ยังคงตกเป็นของโย เซฟอยู่) ^๓บรรดาลูกชายของรู เบนผู้เป็นลูกชายหัวปีของอิสราเอล คือ ฮาโนค บัลลูล เฮสโรนและคารมี

^๔บรรดาลูก หลานของโย เอลคือ เซไม อาร์ท ลูกชายของเซไม อาร์ทคือโกก ลูกชายของ

*๕:๒๒ เป็นเจ้าหน้าที่ของโมอับ หรือ “ทำงานให้กับพวกโมอับ” หรือ “แต่งงานกับหญิงชาวโมอับ” หรือ “เป็นเจ้าของที่ดินในโมอับ”

โกกคือซิเมอี ^๕ลูกชายของซิเมอีคือมีคาห์ ลูกชายของมีคาห์คือเรอายาห์ ลูกชายของเรอายาห์คือบาอัล ^๖ลูกชายของบาอัลคือเบเอราห์ กษัตริย์ทีกิลท-ปิลเสอร์แห่งอัสซีเรียได้จับเบเอราห์ไปเป็นเชลย เบเอราห์เป็นหัวหน้าเผ่าของชาวรูเบน

^๗พวงญาติๆของโยเอลตามตระกูล ได้ถูกจัดไว้ในบัญชีราย ชื่อเชื้อสายของ พวกเขา คือเยอีเอลลูกชายหับบี ต่อมาก็เศคาริยาห์ ^๘และเบลาคีที่เป็นลูกชายของอาซาสที่เป็นลูกชายของเซมาห์ที่เป็นลูกชายของโยเอล เผ่ารูเบนได้อาศัยอยู่ในอาโรเธอร์ ไกลไปถึงเมืองเนโบและบาอัล-เมโอน ^๙และทางด้านตะวันออก พวกเขาได้อาศัยอยู่ไกลออกไปถึงบุรีเวรณที่ริมทะเลทรายที่อยู่ฝั่งนี้ของแม่น้ำยูเฟรติส เพราะสัตว์เลี้ยวของ พวกเขาได้ทวีขึ้นอย่างมากภายในแผ่นดินกิเลอาด ^{๑๐}และในสมัยของซาอูล พวกเขาได้ทำสงครามกับชาวฮาการ์และได้เอาชนะคนเหล่านั้น ได้ แล้วชาวรูเบนก็ได้อาศัยอยู่ในดินแดนของพวกฮาการ์ ทั่วแคว้นทางด้านตะวันออกของกิเลอาด

บรรดาลูกหลานของกาด

^{๑๑}บรรดาลูก หลานของกาดอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ติดกับเผ่ารูเบน ในแผ่นดินของบาซัน ไกลไปจนถึงเมืองสาเลคาห์ ^{๑๒}ในบาซันโยเอลเป็นหัวหน้า ซาฟามเป็นรองหัวหน้า และยานัยเป็นผู้พิพากษา ^{๑๓}และบรรดาศาวญาติๆของ พวกเขาซึ่งนับตามตระกูล คือมีคาเอล เมซูลลาม เซบยา โยริย ยาคาน คีอาและเอเบอร์ รวมทั้งหมดเจ็ดคน ^{๑๔}พวกเขาเป็นลูกหลานของอาบีฮาอิล ซึ่งเป็นลูกชายของหุรี ที่เป็นลูกชายของยาโรอาห์ ที่เป็นลูกชายของกิเลอาด ที่เป็นลูกชายของมีคาเอล ที่เป็นลูกชายของเยซิชัย ที่เป็นลูกชายของยาโด ที่เป็นลูกชายของบูนูส ^{๑๕}อาห์เป็นลูกชายของอับดีเอล ที่เป็นลูกชายของกุนี อาห์เป็นหัวหน้าของครอบครัวพวกเขา

^{๑๖}บรรดาลูก หลานของกาดได้อาศัยอยู่ในกิเลอาด ในบาซันและตามหมู่บ้านชานเมืองบาซัน และอยู่ในดินแดนที่เป็นทุ่งหญ้าของซาโรนเรื่อยไปจนถึงเขตแดนของมัน

^{๑๗}รายชื่อของคนเหล่านี้นี้ทั้งหมดได้ถูกจัดไว้ในบัญชีราย ชื่อเชื้อสายของ พวกเขา ในช่วงยุคสมัยของกษัตริย์โยธามแห่งยูดาห์ และช่วงยุคสมัยของกษัตริย์เยโรโบอัมของอิสราเอล

ทหารส่วนหนึ่งที่ชำนาญศึก

^{๑๘}ชาวรูเบน ชาวกาดและครึ่งหนึ่งของคนเผ่ามันัสเสห์ที่เป็นนักรบที่กล้าหาญ ผู้ถือโล่และดาบ ผู้ที่สามารถใช้ธนู และชำนาญศึก มีจำนวนทั้งสิ้น สี่หมื่นสี่พันเจ็ดร้อยหกสิบคน พร้อมทั้งจะเข้ารับใช้ในกองทัพ ^{๑๙}พวกเขาได้ทำสงครามขับเคี่ยวกับชาวฮาการ์ เยบูร์นาฟิซและโนดับ ^{๒๐}พวกเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือกับพระเจ้าในสนามรบ พระองค์ก็ได้ตอบคำอธิษฐานของ พวกเขา เพราะ พวกเขาไว้ใจในพระองค์ พระองค์ยอมให้พวกเขาชนะชาวฮาการ์และพวกที่อยู่กับคนเหล่านั้น ด้วย ^{๒๑}พวกเขาได้เข้ายึดเอาฝูงสัตว์ของคนเหล่านั้นไว้ (มี อูฐห้าหมื่นตัว แกะสองแสนห้าหมื่นตัว ลาสองพันตัว) และจับหนึ่งหมื่นคนไปเป็นเชลย ^{๒๒}ชาวฮาการ์มากมายถูกฆ่าตายในการสู้รบเพราะว่าชัยชนะในสงครามนี้มาจากพระเจ้า และคนทั้งสอง เผ่า ครึ่ง นันก็ได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของชาวฮาการ์จนถึงสมัยที่ชาวอิสราเอลถูกจับไปเป็นเชลย

^{๒๓}คนของเผ่ามันัสเสห์ครึ่งหนึ่งก็ได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินแห่งนั้นด้วย ตั้งแต่บาซันเรื่อยไปจนถึงบาอัลเฮอร์โมน เสนีร์ และภูเขาเฮอร์โมน พวกเขาจะมีจำนวนมากมาย

^{๒๔}ต่อไปนี้เป็นหัวหน้าของตระกูลต่างๆของ พวกเขา คือ เอเฟอร์ อิซอี เอลีเอล อัสรีเอล เยเรมียาห์ ไฮดาเวียห์และยาดีเอล หัวหน้าตระกูลพวกนี้ แข็งแรง กล้าหาญและมีชื่อเสียง ^{๒๕}แต่พวกเขาได้ทำบาปต่อพระเจ้าของบรรพบุรุษพวกเขา พวกเขาไปนมัสการพระต่างๆของคนในแผ่นดินนั้น ซึ่งเป็นคนที่พระเจ้าได้ทำลายไปแล้วต่อหน้าพวกเขา

^{๒๖}พระเจ้าของอิสราเอลจึงได้ปลุกเร้าความโกรธของกษัตริย์ปูลแห่งอัสซีเรีย ซึ่งก็คือกษัตริย์ทีกิลท-ปิลเสอร์แห่งอัสซีเรียนั่นเอง และเขาก็ได้มาสู้รบและได้จับไปใส่ชาวรูเบน ชาวกาดและครึ่งหนึ่งของเผ่ามันัสเสห์ออกไปจากแผ่นดิน เขาได้กวาดต้อนคนเหล่านี้ไปที่ฮาลาห์ ฮาโบร์ ฮาราและที่แม่น้ำ

โกซาน ซึ่งเป็นสถานที่ที่ชนเผ่าเหล่านี้ยังคงอาศัยอยู่จนถึงทุกวันนี้

เหล่าลูกหลานของเลวี

๑๖ บรรดาลูกชายของเลวีคือ เกอร์โซน โคอสาทและเมรวารี

๒๖ บรรดาลูกชายของโคสาทคือ อัมราม อิสฮาร์ เฮโบรนและอุสซีเอล

๓๑ ลูกๆของอัมรามคือ อาโรน โมเสสและมิเรียม

พวกลูกชายของอาโรนคือ นาตับ อาบีฮู เอเลอาซาร์และอิธามาร์ ๔เอเลอาซาร์เป็นพ่อของฟีเนหัส ฟีเนหัสเป็นพ่อของอาบีฮูวา ๕อาบีฮูวาเป็นพ่อของนาคดี และนาคดีเป็นพ่อของอุสซี ๖อุสซีเป็นพ่อของเศราหิยาห์ เศราหิยาห์เป็นพ่อของเมราโยท ๗เมราโยทเป็นพ่อของอามาริยาห์ อามาริยาห์เป็นพ่อของอาหิทูป ๘อาหิทูปเป็นพ่อของศาโดก และศาโดกก็เป็นพ่อของอาหิมาอัส ๙อาหิมาอัสเป็นพ่อของอาซาริยาห์ อาซาริยาห์เป็นพ่อของโยฮานัน ๑๐โยฮานันเป็นพ่อของอาซาริยาห์ (คนผู้นี้ได้เป็นนักบวชรับใช้ในวิหารที่ซาโลมอนได้สร้างขึ้นในเมืองเยรูซาเล็ม) ๑๑อาซาริยาห์เป็นพ่อของอามาริยาห์ อามาริยาห์เป็นพ่อของอาหิทูป ๑๒อาหิทูปเป็นพ่อของศาโดก และศาโดกก็เป็นพ่อของซัลลุม ๑๓ซัลลุมเป็นพ่อของฮิลคิยาห์ และฮิลคิยาห์เป็นพ่อของอาซาริยาห์ ๑๔อาซาริยาห์เป็นพ่อของเสโรอาห์ ส่วนเสโรอาห์ก็เป็นพ่อของเยโฮชาดัก

๑๕เยโฮซา ดักถูกจับไปเป็นเชลยเมื่อครั้งที่พระยาห์เวห์ได้ขับไล่ยูดาห์และเมืองเยรูซาเล็ม ด้วยน้ำมือของเนบูคัดเนสซาร์

ลูกหลานของเลวี

๑๖ บรรดาลูกหลานของเลวี คือ เกอร์โซม โคอสาทและเมรวารี

๑๗ ต่อไปนี้คือชื่อของลูกๆเกอร์โซน คือ ลิบนิและชิมมี

๑๘ บรรดาลูกชายของโคสาทคือ อัมราม อิสฮาร์ เฮโบรนและอุสซีเอล

๑๙ บรรดาลูกชายของเมรวารีคือ มาห์ลีและมุซึต่อไป นี้จะเป็นเหล่าตระกูลของชาวเลวีซึ่งเรียงตามลำดับรายชื่อของบรรพบุรุษของพวกเขา

๒๐ ลูกชายของเกอร์โซม คือลิบนิ ลูกชายของลิบนิคือยาหาท ลูกชายของยาหาทคือคิมมาห์ ๒๑ลูกชายของคิมมาห์คือโยอาห์ ลูกชายของโยอาห์คืออิดโด ลูกชายของอิดโดคือ เศร่าห์ ลูกชายของเศร่าห์คือเยอาเชรายี

๒๒ ต่อไปนี้คือลูกหลานของโคสาท ลูกชายของโคสาทคือ อัมมีนาดับ ลูกชายของอัมมีนาดับคือโคราห์ ลูกชายของโคราห์ คืออัสสิร์^{๒๓} (ลูกชายของโคราห์ คือเอลคานาห์ เอบียาสาฟและอัสสิร์) ๒๔ลูกชายของอัสสิร์คือทาห์ท ลูกชายของทาห์ทคืออูรีเอล ลูกชายของอูรีเอลคืออุสซียาห์ ลูกชายของอุสซียาห์คือซาอูล

๒๕ ลูกชายของเอลคานาห์คือ อามาธัและอาหิโมท ๒๖ลูกชายของอาหิโมทคือเอลคานาห์ ลูกชายของเอลคานาห์คือโสฟัย ลูกชายของโสฟัยคือนาห์ท ๒๗ลูกชายของนาห์ท คือเอลีอับ ลูกชายของเอลีอับคือเยโรธัม ลูกชายของเยโรธัมคือเอลคานาห์ ลูกชายของเอลคานาห์คือซามูเอล ๒๘ลูกชายของซามูเอลคือ โยเอลซึ่งเป็นลูกชายคนแรก คนที่สองคืออาบิยาห์

๒๙ ลูกชายของเมรวารีคือ มาห์ลี ลูกชายของมาห์ลีคือลิบนิ ลูกชายของลิบนิคือชิมมี ลูกชายของชิมมีคืออุสซาร์ ๓๐ ลูกชายของอุสซาร์คือชิมมา ลูกชายของชิมมา คือฮักกิยาห์ ลูกชายของฮักกิยาห์คืออาสาياهو

ดาวิดแต่งตั้งนักร้องของวิหาร

๓๑ ต่อไปนี้คือคนที่ดาวิดได้แต่งตั้งให้ดูแลเรื่องการร้องเพลงในวิหารของพระยาห์เวห์ หลังจากที่ยึดศักดิ์สิทธิ์ ได้มาอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มแล้ว ๓๒ และพวกเขาได้รับใช้ด้วยการร้องเพลงอยู่ต่อหน้าเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ หรือที่เรียกว่าเต็นท์นัดพบ พวกเขาได้รับใช้อยู่จนกระทั่งซาโลมอนได้สร้างวิหารของพระยาห์เวห์ขึ้นในเมืองเยรูซาเล็ม และพวกเขาได้ทำงานรับใช้ตามที่ได้รับมอบหมายมา และตามกฎหมายของเปียบทางพิธีกรรม

๓๓ ต่อไปนี้คือผู้ที่ได้รับใช้ในกานนมัสการพร้อมกับลูกหลานของพวกเขา จากตระกูลโคสาท คือ เฮมานที่เป็นนักร้องที่เป็นลูกชายของโยเอลที่เป็นลูกชายของซามูเอล ๓๔ที่เป็นลูกชายของเอลคานาห์ที่เป็นลูกชายของเยโรธัม ที่เป็นลูกชายของ

เอ ลี เอล ที่เป็นลูกชายของโท อาห์ ^{๓๕} ที่เป็นลูกชายของศุฟ ที่เป็นลูกชายของเอล คานาห์ ที่เป็นลูกชายของมาฮาท ที่เป็นลูกชายของอามาสิย ^{๓๖} ที่เป็นลูกชายของเอลคานาห์ที่เป็นลูกชายของโยเอล ที่เป็นลูกชายของอาซาริยาห์ ที่เป็นลูกชายของเศฟันยาห์ ^{๓๗} ที่เป็นลูกชายของทาหัท ที่เป็นลูกชายของอัสสิร์ ที่เป็นลูกชายของเอเบียสาฟ ที่เป็นลูกชายของโคราห์ ^{๓๘} ที่เป็นลูกชายของอิสฮาร์ ที่เป็นลูกชายของโคซาท ที่เป็นลูกชายของเลวี ที่เป็นลูกชายของอิสราเอล

^{๓๙} และเพื่อนร่วมงานของเฮมาน ที่ยืนอยู่ทางขวาของเขาคือ อาสาฟ ลูกชายของเบเรคิยาห์ ที่เป็นลูกชายของชิมเออา ^{๔๐} ที่เป็นลูกชายของมีคาเอล ที่เป็นลูกชายของบาอาเสยาห์ ที่เป็นลูกชายของมัลคิยาห์ ^{๔๑} ที่เป็นลูกชายของเอทนี ที่เป็นลูกชายของเศราห์ ที่เป็นลูกชายของอาดา ยาห์ ^{๔๒} ที่เป็นลูกชายของเอธาน ที่เป็นลูกชายของคิมมาห์ ที่เป็นลูกชายของชิมเอ ^{๔๓} ที่เป็นลูกชายของยาหาท ที่เป็นลูกชายของเกอร์โซน ที่เป็นลูกชายของเลวี

^{๔๔} และลูกหลานของเมรวารี เพื่อนร่วมงานของพวกเขา ที่ยืนอยู่ซ้ายมือ คือลูกหลานของเมรวารี ประกอบด้วยเอธานลูกชายของคิซีย์ ที่เป็นลูกชายของอับดี ที่เป็นลูกชายของมัลลูค ^{๔๕} ที่เป็นลูกชายของฮาซาทา ปิยาห์ ที่เป็นลูกชายของอามาซิยาห์ ที่เป็นลูกชายของฮิลคิยาห์ ^{๔๖} ที่เป็นลูกชายของอัมซี ที่เป็นลูกชายของบานี ที่เป็นลูกชายของเซเมอร์ ^{๔๗} ที่เป็นลูกชายของมาห์ลี ที่เป็นลูกชายของมุซึ ที่เป็นลูกชายของเมรวารี ที่เป็นลูกชายของเลวี

^{๔๘} บรรดาญาติๆของชาวเลวี ได้อูทิส ด้วให้กับงานบริการทุก อย่างในเต็นท์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นบ้านของพระเจ้า ^{๔๙} แต่อาโรนและบรรดาลูกหลานของเขา ได้ทำหน้าที่เผ่าสัตว์ ทั้ง ตัวถวายบนแท่น บูชาที่ใช้สำหรับเรื่องนี้ และเผาเครื่องหอมบนแท่นเครื่องหอม รวมทั้งทำงานทุก อย่างภายในสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์

ที่สุดด้วย และพวก เขาได้กำจัดบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับชาวอิสราเอล ตามที่โมเสสผู้รับใช้พระเจ้าได้สั่งเอาไว้

พวกลูกหลานของอาโรน

^{๕๐} ต่อไป นี้คือพวกลูก หลานของอาโรน อาโรนมีลูกชายชื่อเอเลอาซาร์ ที่มีลูกชายชื่อพินหัส ที่มีลูกชายชื่ออามีซูวา ^{๕๑} ที่มีลูกชายชื่อบุคคิ ที่มีลูกชายชื่ออูลซึ ที่มีลูกชายชื่อเศราหิยาห์ ^{๕๒} ที่มีลูกชายชื่อเมราโยท ที่มีลูกชายชื่ออามาเรียห์ ที่มีลูกชายชื่ออาหิทูป ^{๕๓} ที่มีลูกชายชื่อคาโดก ที่มีลูกชายชื่ออาหิมอัล

ที่พักอาศัยของครอบครัวชาวเลวี

(ยชว. ๒๑:๑-๔๒)

^{๕๔} ต่อไป นี้คือที่พักอาศัยของลูกหลานของอาโรนตามชุมชนของพวกเขา ในเขตแดนของพวกเขา

ตระกูลโคซาทได้รับส่วนแบ่งส่วนแรกของที่ดินที่ได้มอบให้กับชาวเลวี ^{๕๕} พวกเขาได้เมืองเฮโบรนที่อยู่ในแผ่นดินของยูดาห์และทุ่งหญ้าโดยรอบ ^{๕๖} แต่บริเวณท้อง ทุ่งที่อยู่ไกลออกไปจากเมือง นนและพวกหมู่บ้านโดยรอบเป็นของคาเลบลูกชายของเยฟุนเนห์ ^{๕๗} บรรดาลูก หลานของอาโรนได้รับเมืองสำหรับสีกัย ๓หลายเมือง เช่น เมืองเฮโบรน ลิบนาห์และทุ่งหญ้ารอบๆ เมืองยาททีร์ เมืองเอชเทโมอาและทุ่งหญ้ารอบๆ ^{๕๘} เมืองฮิเลนและทุ่งหญ้ารอบๆ เมืองเดบีร์ และทุ่งหญ้ารอบๆ ^{๕๙} เมืองอาซันและทุ่งหญ้ารอบๆ เมืองยุกทาห์และทุ่งหญ้ารอบๆ เมืองเบธเซเมชและทุ่งหญ้ารอบๆ ^{๖๐} แล้วในเขตแดนของเผ่าเบนยามิน พวกชาวเลวีได้รับเมืองกิเบโอนและทุ่งหญ้ารอบๆ เมืองเกบาและทุ่งหญ้ารอบๆ เมืองอาเลเมทและทุ่งหญ้ารอบๆ เมืองอานาโธทและทุ่งหญ้ารอบๆ

ตระกูลโคซาทได้เมืองไปทั้งหมดสิบ สามเมือง

^{๖:๕๓} เกอร์โซน หรือ เกอร์โซม ก็เป็นคนเดียวกัน

^{๖:๕๗} เมืองสำหรับสีกัย เป็นเมืองพิเศษที่ชาวอิสราเอลสามารถวิ่งชนูเข้าไปได้และหลบซ่อนจากความโกรธของบรรดาญาติๆได้ถ้าหากเขาได้ไปฆ่าคนตายโดยไม่ตั้งใจ ดูใน เยซัวา ๒๐:๑-๙

๖๑ และจากการจับสลาก ลูกหลานที่เหลือของโค ฮาที่ก็ได้ รับเมืองอีกสิบเมือง มาจากตระกูลทั้งหลายในเผ่าของเอฟราอิม เผ่าดาน และเผ่ามนัสเสห์ครึ่งเผ่า

๖๒ ส่วนตระกูลต่างๆของเก อริซิมได้ รับเมืองสิบ สามเมืองจากชนเผ่าอิสสา คาร์ อูเชอร์ นฟทาลีและคนเผ่ามนัสเสห์ครึ่งหนึ่งที่อยู่ในบาซัน

๖๓ ส่วนตระกูลต่างๆของเม ราวี พวกเขาจับสลากได้รับเมืองสิบสองเมือง จากชนเผ่ารูเบน กาดและเศบูลุน

๖๔ ดังนั้น ชาวอิสราเอลทั้งหลายจึงได้มอบเมืองต่างๆเหล่านี้ นันพร้อม กับทุ่ง หญ้าเลี้ยงสัตว์มากมายให้แก่ชาวเลวี ๖๕ พวกชาวเลวีได้ รับเมืองทั้งหมดเหล่านี้ นันมาจากชนเผ่ายูดาห์ ลี เม โอนและเบน ยา มิน จากการจับสลากแบ่งกัน

๖๖ มีตระกูลบางตระกูลในกลุ่มลูก หลานของโค ฮาที่ที่ได้ รับเมืองต่างๆมาเป็นเขตแดนของพวกเขา จากชนเผ่าเอฟราอิม

๖๗ พวกเขา เอฟ รา อิมได้ให้เมืองสำหรับลี ภัยหลายเมืองแก่พวกเขา เช่น เมืองเซเคม และทุ่ง หญ้าโดยรอบในแถบเนิน เขาเอฟ รา อิม เมืองเก เซอร์และทุ่ง หญ้ารอบๆ ๖๘ โยกเม อัมและทุ่ง หญ้ารอบๆเมืองเบธโฮโรนและทุ่ง หญ้ารอบๆ ๖๙ และจากเผ่าดาน เอลเทเคและทุ่งหญ้ารอบๆและกิเบโตนและทุ่งหญ้ารอบๆ เมืองอัย ยา โอนและทุ่ง หญ้ารอบๆ เมืองกัท ริม โมนและทุ่ง หญ้ารอบๆ ๗๐ พวกชาวอิสราเอลยังได้ให้เมืองอา เนอ ร์และทุ่งหญ้ารอบๆเมืองบี เลอ อัมและทุ่ง หญ้ารอบๆที่เป็นของคนเผ่ามนัส เสห์ครึ่งหนึ่ง นัน ให้กับตระกูลต่างๆที่เป็นลูกหลานของโคฮาด้วย

ที่พักอาศัยของครอบครัวชาวเลวีอื่นๆ

๗๑ ส่วนลูก หลานของเก อริซิม ได้ รับโกลานที่อยู่ในเมืองบา ซันและทุ่ง หญ้ารอบๆรวม ทั้งอช ทา โรทและทุ่ง หญ้ารอบๆมาจากครึ่งหนึ่งของคนเผ่ามนัสเสห์

๗๒ พวกเขาได้ รับเค เดชกับทุ่ง หญ้ารอบๆดา เบรัทกับทุ่ง หญ้ารอบๆ ๗๓ รา โมทกับทุ่งหญ้ารอบๆและอา เนมรวม ทั้งทุ่ง หญ้ารอบๆจากเผ่าอิสสาจารย์

๗๔-๗๕ พวกเขาได้มา ซาลกับทุ่ง หญ้ารอบๆอับ โดนกับทุ่ง หญ้ารอบๆ หูกอกกับทุ่ง หญ้ารอบๆและเรโหบกับทุ่ง หญ้ารอบๆจากเผ่าอาเชอร์

๗๖ พวกเขาได้รับเคเดชในกาลิลีกับทุ่งหญ้ารอบๆฮัม โมนกับทุ่งหญ้ารอบๆคิริยาธาอิมกับทุ่งหญ้ารอบๆจากเผ่านฟทาลี

๗๗ ส่วนพวกลูก หลานของเม รา วีที่เหลือต่างก็ได้เมืองมาจากชนเผ่าเศบูลุน ลุนหลายเมือง คือ ริม โมนกับทุ่ง หญ้ารอบๆทา โบร์กับทุ่งหญ้ารอบๆ

๗๘-๗๙ แล้วในที่ดินที่อยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ที่อยู่ตรงข้ามกับเมืองเยรีโค พวกเขาได้รับเมืองเบเซอร์ในที่แห่งแล้งและทุ่งหญ้ารอบๆยาซาห์กับทุ่งหญ้ารอบๆ เคเดโมทกับทุ่งหญ้ารอบๆรวม ทั้งเม ฟาอัทกับทุ่งหญ้ารอบๆจากเผ่ารูเบน

๘๐-๘๑ พวกเขาได้ รับเมืองรา โมทที่อยู่ในกิเลอาด และทุ่งหญ้ารอบๆมาหะนาอิมกับทุ่งหญ้ารอบๆ เฮซ โบนกับทุ่งหญ้ารอบๆและยาเซอร์กับทุ่งหญ้ารอบๆจากชนเผ่ากาด

พวกลูกหลานของอิสสาจารย์

๗๑ พวกลูก หลานของอิสสาจารย์คือ โทลา ปูอาห์ ยาซุบ และซิมโรน รวมทั้งหมดสี่คน

๒ บรรดาลูกชายของโทลาคือ อูสซี เรไฟยาห์ เยรีเอล ยามัย ยิบซัมและเซมูเอล หัวหนาแต่ละครบครวัในตระกูลโทลาล้วนเป็นนักรบที่กล้าหาญมาหลายชั่วอายุคน พอมาถึงสมัยของดาวิด พวกเขามีจำนวนคนถึงสองหมื่นสองพันหกร้อยคน

๓ บรรดาลูก หลานของอูสซีคืออิส รา หิ ยาห์ ลูกชายของอิสรา หิ ยาห์คือมีคาเอล โอบาดี ยาห์ โย เอลและอิส ซี อาท์ รวมห้า คน พวกเขาทุกคนล้วนแต่เป็นผู้นำ ๔ และนอกเหนือจากพวกเขา แล้ว ตามบัญญัติซา ยชื่อเชื้อสายของพวกเขา มีสามหมื่นหกพันคนที่พร้อมจะออกรบ ได้ ที่พวกเขามีคนมากอย่างนี้ก็เพราะพวกเขามีเมียหลายคนและมีลูกมาก

* ๖:๖๙ และจากเผ่าดาน ... และทุ่งหญ้ารอบๆ ข้อความนี้คนคัดลอกคงจะทำตกไป ดูเปรียบเทียบได้กับหนังสือโยชูวา ๒๑:๒๓

๕ และญาติพี่น้องของพวกเขาจากตระกูลทั้งหลายของเผ่าอิสราเอล ตามบัญญัติรายชื่อเชื้อสายของพวกเขา มีนักรบกล้าหาญทั้งหมดแปดหมื่นเจ็ดพันคน

พวกลูกหลานของเบนยามิน

- ๖ เบนยามินมีลูกชายสามคนคือ เบลา เบเคอร์ และเยดียาเอล
- ๗ เบลามีลูกชายห้าคนคือ เอสโบน อูสซี อูสซีเอล เยรีโมทและอิรี พวกเขาเป็นหัวหน้าครอบครัว ตามบัญญัติรายชื่อเชื้อสายของพวกเขา มีนักรบกล้าหาญทั้งหมดสองหมื่นสองพันสามสิบสี่คน ๘ พวกลูกชายของเบเคอร์ คือ เซมิราห์ โยอาช เอลิเยเซอร์ เอลีโอเอเนีย อมรี เยเรโมท อาบิยาห์ อานาโธทและอาเลเมท พวกเขาล้วนเป็นลูกชายของเบเคอร์ ๙ ตามบัญญัติรายชื่อเชื้อสายของพวกเขา ซึ่งจดบันทึกประชาชนของพวกเขาแต่ละรุ่น แบ่งออกตามชื่อหัวหน้าแต่ละครอบครัว พวกเขามีทหารกล้าทั้งหมดสองหมื่นสองร้อยคน
- ๑๐ ลูกชายของเยดียาเอลคือ บิลฮาน ลูกชายของบิลฮานคือเยอูซ เบนยามิน เอสูด เคนาอะนาห์ เศธาน ทารซิชและอาหิซาฮาร์ ๑๑ พวกเขาเหล่านี้ล้วนเป็นลูกชายของเยดียาเอลและเป็นหัวหน้าครอบครัว พวกเขา มีทหารกล้าจำนวนทั้งหมดหนึ่งหมื่นเจ็ดพันสองร้อยคนที่พร้อมออกรบ
- ๑๒ และซู ปิริมกับหุปีริมเป็นลูกชายของเอียร์ หุซิมเป็นลูกชายของอาเฮอร์

พวกลูกหลานของนัฟทาลี

- ๑๓ บรรดาลูกชายของนัฟทาลีคือ ยาเซเอล กูนี เยเซอร์และซัลลุม พวกเขาล้วนเป็นลูกชายของนางบิลฮาห์ *

พวกลูกหลานของมนัสเสห์

- ๑๔ พวกลูกชายของมนัสเสห์คือ อัสรีเอล ซึ่งเกิดจากเมียช้อยชาวอารัมของเขา นางได้คลอดมาคีร์ที่เป็นพ่อของกิเลอาด ๑๕ และมาคีร์ก็หาเมียให้กับหุปีริมและซู ปิริม พี่สาวของมาคีร์ชื่อมาอาคาห์ ลูกชายคนที่สองของเขามือชื่อว่าเศโลเฟ หัดเศโลเฟหัดมีแต่ลูกสาว ๑๖ นางมาอาคาห์ที่เป็นเมียของมาคีร์ ได้คลอดลูกชายออกมาและนางได้ตั้งชื่อเขาว่าเปเรช ส่วนน้องชายของเขาชื่อว่าเชเรช และลูกชายของเปเรชก็คืออูลามและราเคม ๑๗ ลูกชายของอูลามคือเบตาน พวกเขาล้วนเป็นลูกหลานของกิเลอาดที่เป็นลูกชายของมาคีร์ที่เป็นลูกชายของมนัสเสห์ ๑๘ ส่วนฮัมโมเลเคท พี่น้องสาวของเขาก็มีลูกชื่อ อิซโฮด อาบิเยเซอร์และมาลาห์ ๑๙ และลูกชายของเซมิคาคืออาหิยัน เซเคม ลิคซีและอาเนียม

พวกลูกหลานของเอฟราอิม

- ๒๐ พวกลูกหลานของเอฟราอิมคือ ซูเธลาห์ และลูกชายของซูเธลาห์คือเบเรด ลูกชายของเบเรดคือทาห์ท ลูกชายของทาห์ทคือเอเลอาดาห์ ลูกชายของเอเลอาดาห์คือทาห์ท ๒๑ ลูกชายของทาห์ทคือศบาต ลูกชายของศบาตคือซูเธลาห์ และลูกชายคนอื่นของเอฟราอิมก็คือเอเซอร์และเอเลียด พวกเขาทั้งที่เกิดในดินแดนแห่งนั้นได้ฆ่าเอเซอร์และเอเลียด เพราะสองคนนั้นไปขโมยวัวของพวกเขา ๒๒ เอฟราอิมที่เป็นพ่อของพวกเขาเศร้าโศกอยู่หลายวัน และพี่น้องทั้งหลายของเขาได้มาปลอบโยนเขา ๒๓ แล้วเขาก็ไปมีเพศสัมพันธ์กับเมียของเขาและนางก็ตั้งท้องจนคลอดลูกชายออกมาคนหนึ่ง เขาตั้งชื่อเด็กว่าเบรียห์ ๑ เพราะเรื่องเลวร้ายได้เกิดขึ้นกับ

*๗:๑๓ บิลฮาห์ เป็นเมียช้อยของยาโคบและเป็นแม่ของดานและนัฟทาลี ดูใน ปฐมกาล ๓๐:๔-๘

๗:๑๔ พ่อของกิเลอาด ในบางครั้ง พวกเขาจะเรียกผู้ก่อตั้งเมืองหรือประเทศว่า "พ่อ"

๗:๑๕ ข้อ ๑๔-๑๕ ดูเหมือนว่าจะมีคำบางคำตกหายไปในฉบับภาษาฮีบรู

๗:๑๘ ฮัมโมเลเคท หรือ "ผู้หญิงที่ได้ปกครอง" หรือ "ราชินี"

๗:๒๓ เบรียห์ คำนี้เหมือนภาษาฮีบรูที่มีความหมายว่า "เลวร้าย" หรือ "เดือดร้อน"

ครอบครัวของเขา ^{๒๔}ลูกสาวของเอฟราอิม คือเซ เอราห์ และนางได้สร้างเบธโฮโรนล่าง เบธโฮโรนบน และเมืองอุสเซนเซเอราห์

^{๒๕}เรฟาห์เป็นลูกชายของเอฟราอิม เรฟาห์มีลูกชายชื่อเรเซฟ ที่มีลูกชายชื่อเทลาห์ ที่มีลูกชายชื่อทาหาน ^{๒๖}ที่มีลูกชายชื่อลาดาน ที่มีลูกชายชื่ออัมมีฮูด ที่มีลูกชายชื่อเอลิซามา ^{๒๗}ที่มีลูกชายชื่อฮุนน ที่มีลูกชายชื่อโยชูวา

^{๒๘}ต่อไป นี้คือเมืองต่างๆและที่ดินที่ลูกหลานของเอฟราอิมอาศัยอยู่ คือเบธเอลและตามหมู่บ้านต่างๆของมัน ทางตะวันออกไปสุดที่นาอาธาน และทาง ตะวัน ตกไปสุดที่เกเซอร์ เซเคมและอัย ยาห์ รวมทั้งหมู่บ้านต่างๆของมัน ^{๒๙}เรื่อยไปตามเมืองต่างๆที่ติดกับเขตแดนของมนัสเสห์ คือเมืองเบธชาน ทาอานาค เมกิดโด และโดร์ พร้อมกับหมู่บ้านต่างๆของเมืองเหล่านี้ ในไนบรีเวณนั้น พวกลูก หลานของโย เซฟลูกชายของอิสราเอลได้อาศัยอยู่ตามสถานที่เหล่านี้

พวกลูกหลานของอาเซอร์

^{๓๐}พวกลูกชายของอาเซอร์คือ อิมนาห์ อิซวาห์ อิซวี เบรียยาห์และเสราห์น้องสาวของพวกเขา

^{๓๑}ลูกชายของเบรียห์คือ เฮเบอร์และมัลคีเอลที่เป็นพ่อของบิรซาอิต

^{๓๒}เฮเบอร์เป็นพ่อของยาเฟลัท โซเมอร์ โยธามและซวานน้องสาวของพวกเขา

^{๓๓}ลูกชายของยาเฟลัทคือปาสัค บิมฮาลและอิช วาท พวก เขาล้วนเป็นลูกชายของยาเฟลัท

^{๓๔}ลูกชายของโซเมอร์ คือ อาฮี โรกาห์ เยสุบบาห์ *และอารัม

^{๓๕}ลูกชายของเฮเลมที่เป็นน้องชายของโซเมอร์ คือโคฟาห์ อิมนา เซเลซและอามัล

^{๓๖}ลูกชายของโคฟาห์คือ สุอาร์ท ฮารเนเฟอร์ ซูอัล เบริ อิมราห์ ^{๓๗}เบเซอร์ โฮด ซัมมา ซิลซาร์ อิศรานและเบเอรา

^{๓๘}ลูกชายของเยเธอร์ คือ เยฟุนเนห์ บิสปาและอารา

^{๓๙}ลูกชายของอุลลา คือ อาราท ฮันนี่เอล และรีเซย

^{๔๐}คน เหล่า นี้ทั้งหมดล้วนเป็นลูก หลานของอา เซอร์ พวก เขาเป็นผู้นำครอบครัว พวก เขาเป็นสุด ยอดคน เป็นนักรบที่กล้าหาญ เป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ ตามบัญญัติรายชื่อเชื้อสายของพวกเขา เขา มีสอง หมื่นหก พันคนที่พร้อมจะออกรบ

เชื้อสายของครอบครัวกษัตริย์ซาอูล

^๑เบน ยา มินเป็นพ่อของเบลลา ซึ่งเป็นลูกชายคน แรกของเขา คนที่ สองคืออัทเชล คนที่สามคืออาหะราห์ ^๒คนที่สี่คือโนฮาห์ และคนที่ห้าคือราฟา

^๓เบลามีลูกชาย คืออัท ดาร์ เกรา อาบี ฮูด ^๔อาบีซวาน นานาามาน อาโฮอาห์ ^๕เกรา เซฟุ ฟาน และหุราม

^๖ต่อไปนี้เป็นชื่อพวกลูกชายของเอสูด (พวกเขาล้วนเป็นหัวหน้าครอบครัวของพวกเขา ในเมืองเกบา และพวกเขาถูกกวาดต้อนไปที่มานาธา) ^๗พวกเขา มีชื่อว่า นานาามาน อาหิยาห์และเกรา เกราได้กวาดต้อนพวกเขาไป เกราเป็นพ่อของอุสซาร์และอาฮิสูด

^๘ภาย หลังจากที่เขา หะ รา อิมได้หย่าขาดจากนางหุซิมและนางบา อาราเมียของเขาแล้ว เขา หะ รา อิมก็ได้มีลูกชายอีกหลายคนในประเทศของพวกเขา โม อับ ^๙เขาได้มีลูกชายกับนาง โฮ เดซเมียของเขา ลูกๆของเขามีชื่อว่า โยบับ ดีเบีย เมซา มลคาม ^{๑๐}เยอู สู สา เคีย และมีรมาห์ พวก เขาเหล่านี้ล้วนเป็นลูกชายของชาหะราอิมและเป็นผู้นำของครอบครัวด้วย ^{๑๑}ชาหะราอิมยังได้มีลูกกับนางหุซิม ชื่ออาบิหุบ และ เอล ปาอัลด้วย

^{๑๒}พวกลูกชายของเอลปาอัล คือ เอเบอร์ มิซอัม และเซเมด เซเมดเป็นผู้ ที่สร้างเมืองโอโน และเมืองโลดพร้อมกับพวกหมู่บ้านของมัน ^{๑๓}เบรียยาห์และเซมาเป็นหัวหน้าครอบครัวที่อาศัยอยู่ในเมืองอัย ยา โลงน พวก เขาได้ขับไล่พวก ชาวกัทออกไปจากเมือง

^{๑๔}พวกพี่น้องของพวกเขายังมี อาฮีโย ซาซัค และเยเรโมท ^{๑๕-๑๖}เศบาดียาห์ อาราด เอเตอร์ มีคาเอล อิซปาห์ และโยสา ล้วนเป็นลูกชายของเบรียยาห์ ^{๑๗-๑๘}เศบาดียาห์ เมซุ

*๗:๓๔ เยสุบบาห์ หรือ “ซุบบาห์”

ลลาม อิสคี เฮเบอร์ อิชเมรีย อิสลียาห์ และ โยบับ ล้วนเป็นลูกชายของเอลปาอิล

^{๑๘-๒๑} ยาคิม ศิครี ศับดี เอลีเยนัย คิลเลธัย เอลีเอล อาดาياهو เปโรอาห์ และซิมราท ล้วนเป็นลูกชายของซิมเอี

^{๒๒} อิชปาน เอเบอร์ เอลีเอล ^{๒๓} อับโดน ศิครี ฮานัน ^{๒๔} ฮานันยาห์ เอลาม อันโธรียาห์ ^{๒๕} อีฟเดยาห์และเปนูเอล ล้วนเป็นพวกลูกชายของซาซัก

^{๒๖-๒๗} ซัมเซรีย เซหะรียาห์ อาธาเลียห์ ยาอาเรรียาห์ เอลียาห์และศิครี ล้วนเป็นลูกชายของเยโรธัม

^{๒๘} คนเหล่านี้ นี่เป็นหัวหน้าครอบครัวของ เขา พวกนี้ถูกบันทึกไว้ในฐานะผู้นำในบัญญัติรายชื่อเชื้อสายของพวกเขา พวกเขาอาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม

^{๒๙} เยอี เอลซึ่งเป็นผู้ ก่อ ตั้งเมืองกิเบ โอนได้อาศัยอยู่ในเมือง นั้น (เมียของเขามีชื่อว่า มา อา คาร์) ^{๓๐} ลูกชายคน แรกของ เขา ชื่ออับ โดน และตาม มาด้วยศูร์ คีซ บาอัล เนอร์ ^{๓๑} นาดับ ^{๓๒} เกโดร์ อาหิโยเศเคอร์ และ มิ กิลท ^{๓๓} มิ กิลทเป็นพ่อของซิมเออาห์ และพวก เขากับญาติๆก็ได้อาศัยอยู่ใกล้ๆกับพวกพี่น้องของเขาในเมืองเยรูซาเล็ม

^{๓๓} เนอร์เป็นพ่อของคีซ คีซเป็นพ่อของซาอูล และซาอูลก็เป็นพ่อของโยนาธาน มัลคีชวาอาบีนาดับและเฮซาบอิล

^{๓๔} ลูกชายของโยนาธานคือ เมริบบาอัลซึ่งต่อมาก็เป็นพ่อของมีคาห์

^{๓๕} พวกลูกชายของมีคาห์คือปีโรน เมเลค ทาเรียและอาหัส

^{๓๖} อาหัสเป็นพ่อของเยโฮอัลดาทห์ เยโฮอัลดาทห์เป็นพ่อของอาเลเมท อัสมาวะทและติมรี ติมรีเป็นพ่อของโมซา ^{๓๗} โมซาเป็นพ่อของบิเนอามีเนอามีลูกชายชื่อราฟาห์ ที่มีลูกชายชื่อเอลเออสาห์ ที่มีลูกชายชื่ออาเซล

^{๓๘} อาเซลมีลูกชายหกคนคือ อัสรักิม โบเครู อิชมาเอล เซอารียาห์ โอบาดียาห์และฮานัน พวกเขาล้วนเป็นลูกชายของอาเซล

^{๓๙} ส่วนพวกลูกชายของเอ เซกนอง ชายของอาเซล คือ อู ลามลูกชายคนแรก เยอูซลูกชายคนที่ สองและเอ ลี เฟ เลทลูกชายคนที่ สาม ^{๔๐} พวกลูกชายของอู ลาม เป็น

พวก นักรบที่กล้าหาญที่ใช้ธนูและลูก ศร เป็นอาวุธ พวกเขามีลูกชายและหลานชาย มากมายถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน

คนเหล่านี้ล้วนเป็นคนเผ่าเบนยามิน

^๑ ชื่อของชาวอิสราเอลทั้งหมดก็ได้จดไว้ในบัญญัติรายชื่อเชื้อ สายของพวกเขา ที่ได้บันทึกอยู่ในหนังสือประวัติของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล

ประชาชนในเมืองเยรูซาเล็ม

ประชาชนของยูดาห์ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยในบาบิโลน เพราะพวกเขาไม่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ๒ คนกลุ่มแรกที่ได้กลับมามีชีวิตอยู่ในแผ่นดิน ดินและเมืองต่างๆของบรรพบุรุษของพวกเขาอีก ครั้ง หนึ่ง คือชาว อิสราเอลบางคน พวกนักรบช พวกชาวเลวี และพวกผู้รับใช้ในวิหาร

^๓ ในเมืองเยรูซาเล็ม ก็มีประชาชนบางส่วนที่เป็นชาวยูดาห์ ชาวเบนยามิน ชาวเอฟราอิม และชาวมนัสเสห์อาศัยอยู่ คือ

^๔ อูธัยลูกชายของอัมมีสูด ที่เป็นลูกชายของอมรี ที่เป็นลูกชายของอิมรี ที่เป็นลูกชายของบานี บานีเป็นลูกหลานของเปเรศ ที่เป็นลูกชายของยูดาห์

^๕ พวกคนชิลโธห์ คือ อาสาياهوลูกชายหับบี และพวกลูกชายของเขา

^๖ คนที่เป็นลูกหลานของเศราห์ คือ เยอูเอล และญาติๆของเขา รวม หกร้อยเก้าสิบคน

^๗ พวกคนเบน ยา มิน ที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม คือ สัลลูลูกชายของเมซูลลามที่เป็นลูกชายของโฮตาวียาห์ ที่เป็นลูกชายของหัสเสนุอาห์ ^๘ อิบ เนยาห์ลูกชายของเยโรธัม เอลาห์ลูกชายของอูสซี ที่เป็นลูกชายของมิครี และเมซูลลามลูกชายของเซฟาที่ยาห์ ที่เป็นลูกชายของเรอูเอลที่เป็นลูกชายของอิบเนียห์ ^๙ และบรรดาพี่น้องของเขาซึ่งนับได้ตามบัญญัติรายชื่อเชื้อสายของพวกเขา มีทั้งหมดเก้า ร้อยห้าสิบหกคน พวก เขาทั้งหมดล้วนเป็นหัวหน้าของครอบครัวของพวกเขา

^{๑๐} พวกนักรบช ที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มคือ เยดาياهو เยโฮยาธิบ ยาคิน ^{๑๑} และอาซารียาห์ลูกชายของฮิลคียาห์ ที่เป็นลูกชายของเมซูลลาม ที่เป็นลูกชายของศาโดก

* ๘:๓๐ *เนออร์* มาจากสำเนาฉบับแปลกรีก

ที่เป็นลูกชายของเม รાયท์ ที่เป็นลูกชายของอาหิ ทูบ อาหิ ทูบเป็นหัวหน้าดูแลงานอยู่ในวิหารของพระเจ้า ๑๒ ยังมีอาดาياهو ลูกชายของเยโรฮัม ที่เป็นลูกชายของปาชเซอร์ ที่เป็นลูกชายของมัลคิยาห์ และมาอัสย ลูกชายของอาดีเอล ที่เป็นลูกชายของยาเซราห์ ที่เป็นลูกชายของเม ซูลลาม ที่เป็นลูกชายของอัมเมอร์

๑๓ รวมทั้งบรรดาญาติๆของพวกเขา บรรดาหัวหน้าครอบครัวของพวกเขาด้วย มีจำนวนทั้งสิ้นหนึ่งพันเจ็ดร้อยหกสิบคนที่สามารถทำงานรับ ใช้้อยู่ภายในวิหารของพระเจ้า

๑๔ พวกที่มาจากชาวเลวี ที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม คือ เซไม อาห์ลูกชายของหัสซุบ ที่เป็นลูกชายของอัสริคัม ที่เป็นลูกชายของฮาซา บิ ยาห์ พวกเขาเป็นลูก หลานของเม รารี ๑๕ ยังมี บัคบัค คาร์ เฮ เรซูกาลาลและมีทธานิยาห์ลูกชายของมีคา ที่เป็นลูกชายของคิรี ที่เป็นลูกชายของอาสาฟ ๑๖ และยังมีโอบา ดิ ยาห์ลูกชายของเซไมอาห์ ที่เป็นลูกชายของกาลาลที่เป็นลูกชายของเยดูธุน และเบเรคยาห์ลูกชายของอาสา ที่เป็นลูกชายของเอล คานาห์เบเรคยาห์อาศัยอยู่ท่ามกลางหมู่บ้านต่างๆของชาวเนโทฟาห์

๑๗ พวกคนเฝ้าประตู ที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม คือ ซัลลุม อักซุบ ทัลโมน อาหิมาน ญาติของพวกเขาที่ชื่อ ซัลลุมเป็นหัวหน้า ๑๘ พวกเขาได้เฝ้าอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ที่หันไปทางทิศตะวันออก และต่อไป นี้คือชื่อของคนเฝ้าประตูในพวกค่ายของชาวเลวี ๑๙ ซัลลุมลูกชายของโคเร ที่เป็นลูกชายของเอมียาสาฟ ที่เป็นลูกชายของโค รากับบรรดาญาติๆของครอบครัวเขา พวกเขาโครารับผิดชอบงานรับ ใช้ และการเฝ้าทางเข้าเดินที่ศักดิ์สิทธิ์ เหมือนกับที่บรรพบุรุษของพวกเขา เคยทำมาก่อน คือทำหน้าที่เฝ้าดูแลทางเข้าค่ายของพระ ยาร์เวห์ ๒๐ ในอดีต ฟิเน หัสลูกชายของเอ เลอาซาร์ เป็นหัวหน้าคนเฝ้าประตูพระยาร์เวห์สถิตอยู่กับเขา ๒๑ เศคาริยาห์

ลูกชายของเม เซเลมียาร์เป็นคนเฝ้าประตูทางเข้าเดินที่นั่นตพบ

๒๒ คนที่ได้ รับผิดชอบให้เป็นคนเฝ้าประตูทางเข้ามีจำนวนทั้งหมดสอง ร้อยสิบ สองคนชื่อของพวก เขาได้จดไว้ในบัญชีราย ชื่อเชื้อสายของพวกเขา เขาก็อยู่ตามหมู่บ้านต่างๆของพวกเขา เขา ดาวิดและซามูเอลผู้ที่เห็นนิมิต ได้เลือกพวกเขาออกมาเพื่อให้ประจำการอยู่ในตำแหน่งเหล่านี้ ก็เพราะพวกเขาเป็นคนที่ไว้วางใจได้ ๒๓ พวกเขาและบรรดาลูก หลานทั้งหลายของพวกเขาจึงได้ทำหน้าที่เป็นยามเฝ้าอยู่ที่ประตูทาง เข้าวิหารของพระยาร์เวห์ ซึ่งก็คือเดินที่ศักดิ์สิทธิ์ นั่นเอง ๒๔ บรรดาคนเฝ้าประตูประจำทั้ง สี่ด้านคือ ด้านตะวันออก ด้านตะวันตก ด้านเหนือและด้านใต้ ๒๕ และบรรดาญาติๆของพวกเขา เขาก็อยู่ตามหมู่บ้านต่างๆก็ต้องมาช่วยพวกเขา เป็นระยะๆครั้งละเจ็ดวัน

๒๖ แต่สำหรับหัวหน้าคนเฝ้าประตูทั้ง สี่คนนี้จะต้องอยู่ประจำ พวกเขาเป็นชาวเลวีและพวกเขา ก็ทำหน้าที่ดูแลห้องต่างๆและห้องสมบัติทั้งหลายของวิหารของพระเจ้า ๒๗ พวกเขาใช้เวลาตลอดทั้งคืนในการเดินตรวจ ตรารอบวิหารเพราะมันเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่ต้องเฝ้าวิหารไว้ในเวลากลางคืนและคอยเปิดม่านในทุกๆเช้า

๒๘ พวกเขาบางคนทำหน้าที่คอยดูแลพวก ภาชนะต่างๆที่ใช้ในวิหาร พวกเขาจะคอยนับของเหล่านี้ เมื่อมีคนนำมาคืน และเมื่อมีคนเอาออกไป ใช้ ๒๙ บาง คนก็ทำหน้าที่ดูแลเครื่อง ใช้นี้และภาชนะที่สรวง ไว้สำหรับพระเจ้า และดูแลแบ่งอย่างดี เหล้า องุ่น น้ำมัน มะกอก เครื่องหอมและเครื่อง เทศ ทั่วๆไป ๓๐ แต่ลูก หลานของเหล่านี้กับพวกเขา นี้จะเป็นผู้ผสมน้ำมันสำหรับเครื่อง เทศ เหล่านี้

๓๑ ชาวเลวีคนหนึ่งชื่อ มัท ทิ ธิยาห์ เขามีหน้าที่รับ ผิด ชอบเรื่องการทำขนมปังแผ่น เขาเป็นลูกชายหัวปีของซัลลุม ที่เป็นชาวโคราร์ ๓๒ เพื่อนชาวโค ฮาทของเขาบวง คนมีหน้าที่ในการเตรียมขนมปังศักดิ์สิทธิ์วาง ไว้ถวายในทุกวันหยุดทางศาสนา

๙:๒๙ เครื่อง เทศ หรือ “น้ำมันหอม” หรือ “น้ำมันพิเศษ” น่าจะเป็นน้ำมันที่ใช้เจิมให้กับนักบวช ผู้พูดแทนพระเจ้าและกษัตริย์ ดูใน อพยพ ๓๐:๒๒-๒๕

^{๓๓}ต่อไป นี่คือพวกนัก ร้องซึ่งเป็นหัวหน้า ครอบครัวย่างๆของชาวเลวี ที่อยู่ประจำใน ห้องต่างๆของวิหารโดยไม่ต้องทำหน้าที่อื่นๆ เพราะพวก เขาต้องรับ ผิด ซอบงานภายใน วิหารตลอดวันทั้งคืน

^{๓๔}คนพวก นี้คือหัวหน้าครอบครัวต่างๆ ของคนเลวี ซึ่งมีชื่ออยู่ในบัญญัติรายชื่อเชื้อ สายของพวกเขาในฐานะหัวหน้า พวก เขา อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม

ประวัติครอบครัวของซาอูล

(๑ พศต. ๘:๒๗๙-๓๘๘)

^{๓๕}เยอีเอลซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งเมืองกิเบโอน ไปได้ อาศัยอยู่ที่ นั้น (เมียของเขามีชื่อว่ามา อา คาร์ห์) ^{๓๖}ลูกชายคนแรกของเขาชื่อว่าอับโดน ตามมาด้วยศูร์ คีซ บาอัล เนอร์ นาตัม ^{๓๗}เก โดร์ อาหิโย เศคาริยาห์ และมิกโลท ^{๓๘}มิก โลทเป็นพ่อของชิมอัม พวกเขาและญาติๆ ของเขาก็ได้อาศัยอยู่ใกล้ๆกับบรรดาญาติพี่น้องของพวกเขานในเมืองเยรูซาเล็ม

^{๓๙}เนอร์เป็นพ่อของคีซ คีซเป็นพ่อของซา อูล ซาอูลเป็นพ่อของโยนาธาน มัลคีชูวา อา บินาตัมและเอซบาอัล

^{๔๐}ลูกชายของโย นา ธานคือเม ธิบ บา อัล และเมธิบบาอัลก็เป็นพ่อของมีคาร์ห์

^{๔๑}พวกลูกชายของมีคาร์ห์คือ บีโรน เมเลค ทาเรียและอาหัส ^{๔๒}อาหัสเป็นพ่อของยาดาห์ ยาดาห์ เป็นพ่อของอาเลเมท อัสมาเวทและ คิมรี ส่วนคิมรีเป็นพ่อของโมซา ^{๔๓}โมซาเป็น พ่อของบิเนอา ที่มีลูกชายคือเรไฟยาห์ ที่มี ลูกชายคือเอเลอาสาร์ ที่มีลูกชายคืออาเซล

^{๔๔}อาเซลมีลูกชายหกคน คือ อัสรีคัม โบเค รุ อิชมาเอล เซอาริยาห์ โอบาดียาห์และฮานัน พวกเขาคือลูกชายของอาเซล

กษัตริย์ซาอูลตาย

(๑ ซมอ. ๓๑:๑-๑๓)

^๑ชาวฟี ลี ส เตียได้สู้รบ กับชาว อิสราเอล และคนอิสราเอลก็ได้วิง หนีชาวฟี ลี ส เตีย และถูกฆ่าตายเป็นจำนวน มากบนภูเขากิล โบ อา ^๒ชาวฟี ลี ส เตียไล่ ติดตามซา อูลกับบรรดาลูกชายของเขาไป และได้ฆ่าโยนาธาน อาบีนาตัมและมัลคีชูวา ที่เป็นลูกชายของซา อูล ^๓ซา อูลไม่สามารถ ต้านทานการสู้รบได้อีกต่อไป และพลธนูก็ยิง ลูกธนูมาถูกเขา และตัวเขาก็เริ่มสั่นเทิ้มด้วย ความกลัว ^๔พลธนูเหล่านั้น

^๕ซา อูลจึงพูดกับคนถืออาวุธ "ขอของ เขาว่า "ตั้งดาบของเจ้าออกมาทางเราซะ เพื่อว่าคน ที่ไม่ได้ขลิบ ส พวก นั้นจะได้ไม่มาทรมานล้อ เลียนเรา"

แต่คนถืออาวุธ นั้นไม่ยอมทำตามเพราะ กลัวมาก ซา อูลจึงชักดาบของตนออกมา แล่และล้มทับดาบ นั้นจนตาย ^๖เมื่อคนถืออาวุธ นั้นเห็นว่าซา อูลตายแล้ว เขาก็ล้มทับดาบ ของเขาตายตามไปด้วย ^๗ซา อูลและลูกชาย ทั้งสามคนของเขารวม ทั้งครอบครัวของเขา จึงตายกันหมด

^๘เมื่อคนทั้งหมดของอิสราเอลที่อยู่ใน ภูเขาเห็นว่าซา อูลกับลูกชายของเขาได้หนี ไปและตาย แล้ว พวกเขาจึงได้ละทิ้งเมือง ต่างๆของพวกเขามาและวิงหนีเอาตัวรอด แล้ว พวกฟี ลี ส เตียก็เข้ามาอยู่อาศัยในเมืองของ พวกเขาแทน

^๙วันต่อ มา พวกฟี ลี ส เตียได้มาเก็บเอา สิ่งของมี ค่าจากศพและพวก เขาก็ได้พบศพ ของซา อูลกับลูกชายของเขาอนตวยอยู่บน ภูเขากิล โบ อา ^{๑๐}พวกเขาจึงถอดเสื้อผ้าของ ซาอูลออกและตัดหัวของเขา พวกเขาเอาหัว ของซาอูลและเสื้อเกราะไป และให้คนส่งข่าว

* ๙:๔๒ อาหัสเป็นพ่อของยาดาห์ ในฉบับภาษาฮีบรูเขียนไว้เพียงเท่านี้

† ๙:๔๒ ยาดาห์ หรือ "ยาราร์ห์"

‡ ๑๐:๓ สั่นเทิ้มด้วยความกลัว หรือเจ็บปวด บาดเจ็บ

§ ๑๐:๔ คนถืออาวุธ ชายหนุ่มที่ทำหน้าที่ถืออาวุธให้ทหารคนหนึ่ง

§ ๑๐:๕ คนที่ไม่ได้ขลิบ หรือ "ชาวต่างชาติ" คนที่มาจากประเทศอื่นที่ไม่ได้ผ่านการขลิบ อยุ่จะเพศก่อน คนนี้แสดงให้เห็นว่าคนเหล่านั้นไม่ได้มีส่วนร่วมในข้อตกลงพิเศษกับพระเจ้า

ออกไปทั่วแผ่นดินของฟิลิสเตีย เพื่อประกาศข่าวดี นี้กับพวกรูปเคารพของพวกเขา และกับประชาชนทั้งหลาย ^{๑๐} และพวกเขาก็ได้เอาเสื้อเกราะไปในวิหารของพระของพวกเข และเอาหัวของซาอูลตอกไว้ในวิหารของพระดาโณ *

^{๑๑} เมื่อประชาชนทั้งหมดในยา เบชกิ เลออาดได้ยินเรื่องของพวกเขาที่ฟิลิสเตียได้ทำกับซาอูล ^{๑๒} เหล่าผู้กล้าทั้งหมดจึงได้ไปแย่งศพของซาอูลกับศพของบรรดาลูกชายของเขา และนำกลับมาที่ยาเบช-กิ เลออาด แล้วพวกเขาได้ฝังกระดูกของซาอูลกับลูกๆ ไว้ใต้ต้นโอ๊กในยาเบช-กิ เลออาด และอดอาหารให้เป็นเวลาเจ็ดวัน

^{๑๓} ซาอูลตายก็เพราะความไม่ซื่อสัตย์ของเขาต่อพระ ยาร์เวห์ เขาไม่ยอมเชื่อฟังคำสั่งของพระ ยาร์เวห์ และเขายังได้ไปขอคำปรึกษาจากพวกคนทรงเจ้า ^{๑๔} แทนที่จะขอให้พระ ยาร์เวห์ นำ พระองค์จึงได้ฆ่าเขาตายและเอาแผ่นดินของเขามอบให้กับดาวิดลูกชายของเจสซี

ดาวิดเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งหมด
(๒ ซมอ. ๕:๑-๓)

^๑ แล้วชาวอิสราเอลทั้งหมดก็ได้ **๑๑** รวมตัวกันมาหาดาวิดที่เมืองเฮโบรนและพูดกับดาวิดว่า “ดูเถิด พวกเราที่เป็นญาติของท่าน ^๒ แม้ว่าเมื่อก่อนซาอูลจะเป็นกษัตริย์ แต่ตัวท่านก็คือผู้นำที่แท้จริงของอิสราเอลในสนามรบ และพระ ยาร์เวห์ พระเจ้าของท่านก็ได้พูดกับท่านว่า ‘เจ้าจะเป็นอย่างผู้เลี้ยงอิสราเอลประชาชนของเรา และเจ้าจะเป็นผู้ปกครองเหนือประชาชนชาวอิสราเอลของเรา’”

^๓ พวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลทั้งหมดได้มาหา กษัตริย์ดาวิดที่เมืองเฮโบรนและดาวิดก็ได้อำนาจ ตกลงกับพวกเขาในเมืองนั้นต่อหน้า

พระ ยาร์เวห์ และพวกเขาก็ได้เจิมให้ดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล เหมือนกับที่พระ ยาร์เวห์ได้พูดไว้ผ่านทางซามูเอล

ดาวิดเข้ายึดเมืองเยรูซาเล็ม
(๒ ซมอ. ๕:๖-๑๐)

^๔ ดาวิดและอิสราเอลทั้งหมดได้ยกทัพไปเมืองเยรูซาเล็ม ตอนนั้นเยรูซาเล็มมีชื่อเรียกว่าเยบุส เพราะคนเยบุสอาศัยอยู่ที่นั่น พวกคนเยบุสเป็นคนดั้งเดิมของแผ่นดินนั้น ^๕ ชาวเมืองเยบุสพูดกับดาวิดว่า “เจ้าบุกเข้ามาไม่ได้หรอก” แต่ดาวิดก็สามารถยึดป้อมศิโยนไว้ได้ (ซึ่งปัจจุบันเป็นเมืองของดาวิด)

^๖ ดาวิดจึงพูดว่า “ใครที่โจมตีเยบุสได้ จะได้เป็นหัวหน้าและแม่ทัพ” โยอาบลูกชายของนางเศรูยาห์ก็ป็นขึ้นไปได้เป็นคนแรก เขาจึงได้กลายเป็นหัวหน้า

^๗ แล้วดาวิดก็ได้สร้างวังของเขาอยู่ในป้อมนั้น จึงได้เรียกสถานที่แห่งนั้นว่าเมืองของดาวิด ^๘ ดาวิดได้สร้างเมืองขึ้นมาใหม่ล้อมรอบทุกด้าน ตั้งแต่มิลโล ^๙ ไปจนตลอดโดยรอบ และโยอาบก็ได้ซ่อมแซมเมืองส่วนที่เหลือทั้งหมด ^{๑๐} ดาวิดยังมีอำนาจมากขึ้นเรื่อยๆ และพระ ยาร์เวห์ผู้มิถุทธิทั้ง สิบก็สถิตอยู่กับเขา

พวกนักรบของดาวิด
(๒ ซมอ. ๒๓:๘-๓๙)

^{๑๐} คนเหล่านี้คือหัวหน้านักรบของดาวิด ที่สนับสนุนเขาอย่างเต็มที่ ในแผ่นดินของดาวิดร่วมกับชาวอิสราเอลทั้งหมด เพื่อให้เขาเป็นกษัตริย์ตามคำพูดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้พูดไว้เกี่ยวกับอิสราเอล

^{๑๑} ต่อไป นีคือราย ชื่อของเหล่านักรบของดาวิด
ยาโฮเบ อัมซาวฮัด โม นี เป็นหัวหน้าของกองทหารของกษัตริย์ที่แบ่งเป็นกลุ่มละสาม

* ๑๐:๑๐ **พระดาโณ** ประชาชนชาวคานวนอัสการะพระที่ยืมเจ้านี้เพราะหวังว่าจะช่วยให้พวกเขาเก็บเกี่ยวพืชผลได้ดี พระดาโณนี่น่าจะเป็นพระที่สำคัญที่สุดของชาวฟิลิสเตีย
† ๑๐:๑๓ **คนทรงเจ้า** คนที่พยายามจะติดต่อกับวิญญาณของคนที่ตายไปแล้ว โดยทั่วไปจะถามถึงเรื่องที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดูใน ซามูเอล ๒๘:๗-๑๘
‡ ๑๐:๘ **มิลโล** น่าจะเป็นพื้นที่ดินที่ยกสูงขึ้นซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งต่อมาได้ใช้สร้างวิหารขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม

คน * เขาได้ใช้หอกของเขาต่อสู้อกับคนสามร้อยคนและได้ฆ่าพวก นั้นตายหมดในคราวเดียวกัน

^{๑๒} ต่อจากเขาคือ เอเลอาซาร์ลูกชายของโดโด † จากตระกูลอาโฮอาห์ ซึ่งเป็นหนึ่งในที่สุด ยอดนักรบสามคน นั้น ^{๑๓} เขาเคยอยู่กับดาวิดที่เบ็สโตม มีมเมื่อครั้งที่ชาวฟีลิสเตียได้รวมตัวกันขึ้นที่นั่นเพื่อทำสงคราม สถานที่นั้นเต็มไป ด้วยข้าวบาร์เลย์ คนอิสราเอลต่างหลบหนีเอาตัวรอดจากพวกฟีลิสเตีย ^{๑๔} แต่เอเลอาซาร์กับคนของเขา กลับยืนอยู่ท่ามกลางทุ่งนาแห่งนั้นและต่อสู้กับพวกฟีลิสเตีย จนได้ รับชัยชนะ พระยาห์เวห์ได้นำชัยชนะอันยิ่งใหญ่มาให้กับพวกอิสราเอล

^{๑๕} ครั้งหนึ่ง สาม คนจากกองทหารของกษัตริย์ที่แบ่งเป็นกลุ่มละสามคนได้ปีนหน้าผาลงไปพบกับดาวิดที่ถ้ำอูลุลัม ในขณะที่ชาวฟีลิสเตียกำลังตั้งค่ายอยู่ที่หุบเขาเรฟาอิม

^{๑๖} ในเวลานั้น ดาวิดอยู่ในป้อมกำบังและพวกกองทหารของชาวฟีลิสเตียก็อยู่ที่เบรเลเฮม ^{๑๗} ดาวิดรู้สึกคิดถึงบ้าน และเปรยออกมาว่า “ถ้ามีใครเอาน้ำจากบ่อน้ำของเบรเลเฮมที่อยู่ข้างประตูมาให้เราดื่มซะ หนอยก็คงจะดีนะ”

^{๑๘} แล้วทหารทั้งสามคนนั้นก็ได้ตีฝ่าค่ายของพวกฟีลิสเตียออกไป และได้ตักน้ำจากบ่อน้ำของเบรเลเฮมที่อยู่ข้างประตูเมืองและนำมาดื่มมาให้กับดาวิด แต่ดาวิดไม่ยอมดื่มมันนั้น แต่เขากลับเทมันออกถวายให้กับพระยาห์เวห์ ^{๑๙} เขาพูดว่า “ขอให้พระเจ้าของเราลงโทษเรา ถ้าเราทำอย่างนี้ จะให้เรา

ดื่มเลือดของคนพวก นี้ที่ต้องเสี่ยงชีวิตเพื่อนำน้ำนี้มาให้กับเราได้ยัง ใจ” ดาวิดจึงไม่ยอมดื่มมันนั้น และนี่ก็คือสิ่งที่นักรบทั้งสามคนได้ทำไป

ทหารกล้าคนอื่น ๆ

(๒ ซมอ. ๒๓:๑๘-๓๙)

^{๒๐} อาบีซัยที่เป็นน้องชายของโยอาบ เขาเป็นหัวหน้าของกองทหารของกษัตริย์ที่แบ่งเป็นกลุ่มละสามคน † เขาได้ใช้หอกของเขาฆ่าคนสามร้อยคนตายจนหมด แต่เขาไม่ได้รวมอยู่ในทหารกล้าสามคนนั้น ^{๒๑} อาบีซัยได้ รับเกียรติมากกว่าทหารคนอื่น ๆ ในกองทหารของกษัตริย์ที่แบ่งเป็นกลุ่มละสามคนนั้น ^{๒๒} และเขาก็ได้กลายเป็นหัวหน้าของคนเหล่านั้น แต่ไม่ได้รวมอยู่ในทหารกล้าสามคนนั้น

^{๒๓} เบไนยาห์ลูกชายของเยโฮยาคาที่มาจากซับเซเอล เป็นคนกล้าหาญที่ได้ทำสิ่งที่น่าจดจำไว้เหมือนกัน เขาเป็นคนที่ฆ่าคนรบชาวโมอับที่ทุ่งที่สุดสองคนและยังได้ลงไปฆ่าสิงโตในบ่อน้ำในวันที่หิมะตกอีกด้วย ^{๒๔} เขายังได้ฆ่าชาวอียิปต์คนหนึ่งที่มีรูปร่างใหญ่โต สูงถึงห้าศอก ^{๒๕} ชายคนนั้นถือหอกที่ใหญ่และหนักมาก แต่เบไนยาห์ได้ไปต่อสู้อกับเขาด้วยไม้เท้าเพียงอันเดียว เขาแย่งหอกจากมือของคนอียิปต์ และฆ่าอียิปต์คนนั้นตายด้วยหอกของเขาเอง ^{๒๖} นี่คือนิสัยที่เบไนยาห์ลูกชายของเยโฮยาคาได้ทำไป เขาไม่ได้รวมอยู่ในทหารกล้าสามคนนั้น ^{๒๗} เขาได้รับเกียรติมากกว่าทหารคนอื่น ๆ ในกองทหาร

* ๑๑:๑๑ *กองทหาร ... สามคน* ทหารกลุ่มเล็กๆ เหล่านี้ใช้ในงานพิเศษของกษัตริย์ ในบทนี้ มีหลายแห่งที่พวกฉบับฮีบรูและฉบับแปลโบราณจะสับสนระหว่างคำว่า สาม สามสิบ และทหารกลุ่มละสาม ในข้อนี้ฉบับฮีบรูบางฉบับ ฉบับแปลภาษาซีเรีย และ ละติน และบางฉบับของแปลกรีกโบราณ เขียนว่า “พวกสามสิบ” แต่ฉบับแปลกรีกโบราณฉบับอื่นๆ เขียนว่า “พวกสาม”

† ๑๑:๑๒ *เอเลอาซาร์ลูกชายของโดโด* หรือ “เอเลอาซาร์ที่เป็นญาติของเขา”

‡ ๑๑:๒๐ *กองทหาร ... สามคน* ในข้อนี้ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กัน เขียนว่า “พวกสามคน” พวกฉบับแปลภาษาซีเรียโบราณเขียนว่า “พวกสามสิบ”

§ ๑๑:๒๐ *เขาไม่ได้ ... สามคนนั้น* สำเนาฮีบรูบางฉบับเขียนว่า “เขามีชื่อรวมอยู่ในทหารกล้าสามคนนั้น” ซึ่งคงหมายความว่า “เขามีชื่อเสียงพอกับทหารกล้าสามคนนั้น” ข้อ ๒๕ ก็หมายความว่าอย่างเดียวกัน

§ ๑๑:๒๑ *สามคนนั้น* ในข้อนี้ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กันเขียนว่า “พวกสาม” ฉบับภาษาซีเรียโบราณเขียนว่า “พวกสามสิบ”

** ๑๑:๒๓ *ห้าศอก* หรือ ๒.๖ เมตร

ของกษัตริย์ที่แบ่งเป็นกลุ่มละสามคน แต่เขาไม่ได้รวมอยู่ในทหารกล้าสามคนนั้น ดาวิดได้แต่งตั้ง ดึงให้เขาเป็นหัวหน้าทหารรักษาพระองค์

^{๒๖} พวกนักรบที่กล้าหาญประกอบไปด้วย อาสาเสลที่เป็นน้องชายของโยอาบ เอลฮานัน ลูกชายของโดไดจากเมืองเบรลเฮม

^{๒๗} ชุมไมทชาวฮาโรด เฮเลสชาวเปโลน

^{๒๘} อีราลูกชายของอิก เชซจากเมืองเท โค อาอาบีเยเซอร์จากเมืองอานาโรท

^{๒๙} สิบเบคัยชาวหุซาร์ อิลัยชาวอาโฮอาห์

^{๓๐} มาหะรียจากเมืองเนโทฟาห์ เฮเลดลูกชายของบาอานาห์จากเมืองเนโทฟาห์

^{๓๑} อิทัยลูกชายของรีบัย จากเมืองกิเบ อาห์ของชาวเบนยามิน เบไนยาห์ชาวปิราโธน

^{๓๒} หุรียที่มาจากกลุ่มแม่น้ำกาอัส อาบีเอลชาวอารบา

^{๓๓} อัสมาวาทชาวบาสุริม เอลียาบาชาวอาอัลโบน

^{๓๔} ฮา เซมชาวกิโซ น โย นา ธานลูกชายของซากีชาวฮาราร์

^{๓๕} อาฮีอัมลูกชายของสาการ์ชาวฮาราร์ เอลีฟัลลูกชายของอูระ

^{๓๖} เฮเฟอร์ชาวเมเคราไรต์ อาฮียาห์ชาวเปโลน

^{๓๗} เฮสโรชาวคารเมล นาอารัยลูกชายของเอลสับย

^{๓๘} โยเอลน้องชายของนาธัน มิบฮาร์ลูกชายของฮากรี

^{๓๙} เศ เลกชาวอัม โมเน นา หะ รียจากเมืองเบเอโรท (เป็นคนถืออาวุธของโยอาบลูกชายของนางเศรยาห์)

^{๔๐} อีราชาวอิทไรต์ กาเรบชาวอิทไรต์

^{๔๑} อูรียาห์ชาวฮิตไทต์ ศาบาตลูกชายของอัคริลย

^{๔๒} อาดีนาลูกชายของซิทาชาวรูเบน (อาดีนาเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของชาวรูเบนและคนอีกสามสิบคนที่อยู่กับเขา)

^{๔๓} ฮานันลูกชายของมาอาคาห์ โยซาฟทชาวมิทเน

^{๔๔} อูลซียาชาวอัสทาโรท ซามาและเยอีเอลลูกชายของโฮซามชาวอาโรเออร์

^{๔๕} เยดี ยาเอลลูกชายชิมรีและน้องชายของเขาที่ชื่อโยฮาเป็นชาวทิไซต์

^{๔๖} เอลีเอลชาวมาหะไวต์ ทังเยรีบัยและโยซาวียาห์ ที่เป็นลูกชายของเอลนาอัม อิทมาห์ชาวโมอับ

^{๔๗} เอลีเอล โอเบดและยาอาซียเอลชาวเมโซบัย

ผู้กล้าหาญที่เข้าร่วมกับดาวิด

๑๒ ^๑ ต่อ ไป นี้คือคนที่มาหาดาวิดที่คิกลากในขณะที่ดาวิดยังหลบซ่อน

ตัวจากซาอูลลูกชายของคีช พวกเขาอยู่ในหมู่บ้านกรบทั้งหลายที่ช่วยหนีดาวิดในสนามรบ ^๒ พวกเขาเป็นนักรบและสามารถยิงธนูหรือเหวี่ยงก้อนหินจากเชือกสลิงได้ทั้งมือซ้ายและมือขวา พวกเขามาจากเผ่าเบนยามิน ซึ่งเป็นญาติกับซาอูล

^๓ อาฮีเย เซอร์ผู้นำของพวกเขา โยอาชลูกชายของเซมาอาห์ชาวเมืองกิเบอาห์ เยซียเอลและเปเลทลูกชายของอัสมาวาท เบราคาห์ และเยซูชาวอานาโรท ^๔ อิชมัยาห์จากเมืองกิเบโอน (เขาเป็นนักรบคนหนึ่งในหมู่บ้านกรบสามสิบคนและเป็นแม่ทัพของกองทหารสามสิบคนนั้นด้วย) เยเรมียาห์ ยาฮาซียเอล โยฮานัน โยซาบาดชาวเมืองเกเดราห์ ^๕ เอลูซัย เยรีไมท เบอัลยาห์ เซมารียาห์ เซฟาที ยาห์จากตระกูลฮารูฟ ^๖ และจากตระกูลโคราห์ มีเอลคานาห์ อิสซียาห์ อาซารเอล โยเอเซอร์ และยาไซเบอัม ^๗ แล้วมีลูกชายของโยธัมจากเมืองเกโดร์ คือโยเอลาห์และเศบาดียาห์

ชาวภาค

^๘ จากชาวภาคที่ได้หลบหนีไปหาดาวิดที่บีมอน ในทะเลทราย มีทั้งพวกนักรบคนที่พร้อมที่จะออกรบ ผู้ที่ชำนาญในการใช้โล่และหอก พวกเขาสู้รบดุร้ายเหมือนกับสิงโตและรวดเร็วเหมือนเนื้อทราย ^๙ บานูเชา คือ

^๑ เอ เซอร์หัวหน้าของพวกเขา โอ บา ดียาห์เป็นรองที่สอง เอลีอับเป็นที่สาม ^{๑๐} มิซมันนาห์เป็นคนที่ดี เยเรมียาห์เป็นคนที่ทำ ^{๑๑} อัททัยเป็นคนที่ดี เอลีเอลเป็นคนที่เจ็ด ^{๑๒} โยฮานันเป็นคนที่ไม่แปด เอลซาบาดเป็นคนที่ไม่เก้า ^{๑๓} เยเรมียาห์เป็นคนที่สิบ และมัคบัน

* ๑๒:๘ บีมอน ดึกหรือเมืองที่มีกำแพงป้องกันที่สูงใหญ่และแข็งแรง

† ๑๒:๘ เนื้อทราย สัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่งลักษณะเหมือนกวาง

นัยเป็นคนทีลืบ เอ็ด ^{๑๔}ชาวกาตเหล่านี้ ล้วน เป็นผู้นำของกองทัพ ซึ่งถ้าขนาดเล็กที่สุดก็ คือผู้นำกอง ร้อย ใหญ่ที่สุดก็คือผู้นำกองพัน ^{๑๕}คนเหล่านี้ นี่คือคนที่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน ตอนเดือนที่หนึ่ง ที่มีน้ำไหลบ่าล้นตลิ่ง และ พวก เขาได้ขับไล่ผู้คนที่อยู่ตามพวกหุบเขา ทั้งฝั่งตะวันออกและตะวันตกของแม่น้ำกระ เจ็ดกระเจิงไป

ทหารคนอื่นที่เข้าร่วมกับฝ่ายดาวิด

^{๑๖}มีชาวเบนยามินบางกลุ่มและชาวยูดาห์ ที่มาเข้าร่วมกับฝ่ายของดา วิดที่บีโอมด้วย ^{๑๗}ดา วิดได้ออกไปพบกับพวก เขาและพูดว่า “ถ้าพวกท่านมาหาเราอย่างมิตร เพื่อที่จะมา ช่วย เรา เรากียินดีที่จะให้พวกท่านเข้าร่วม กับเรา แต่ถ้าพวกท่านจะมาเพื่อที่จะทรยศ เรา ทั้งๆที่เราไม่ได้ทำอะไรผิด ขอพระเจ้า ของบรรพบุรุษของพวก เรา มองเห็นและลงโทษพวกท่าน”

^{๑๘}แล้วพระ วิญญาณก็ลงมาที่ตัวอา มาสั ย ซึ่งเป็นหัวหน้าของกองทัพที่แบ่งทหารพิเศษ ออกเป็นหน่วยๆหน่วยละสาม คน *และเขาก็ พุดออกมาว่า

“พวกเราอยู่ฝ่ายของท่าน ดาวิด พวกเราล้วนอยู่กับท่าน ลูกชายของเจสซี ความสงบสุข ความสงบสุขจงอยู่กับท่านเกิด และความสงบสุขจงอยู่กับผู้ที่ช่วยเหลือท่าน เกิด

เพราะพระเจ้าของท่านได้ช่วยเหลือท่าน แล้ว”

ดา วิดจึงต้อนรับพวก เขาและแต่งตั้งให้ พวกเขาเป็นผู้นำของกองทหารของดาวิด

^{๑๙}คนจากเผ่ามนัส เสห์บาง คนได้หลบหนี ไปเข้ากับพวกของดา วิด ด้วย ตอนที่ดา วิด ได้ยกทัพพบกับพวกฟี ลิส เตียเพื่อต่อสู้กับซา อูล (แต่ดาวิดยังไม่ทันได้ช่วยพวกฟี ลิส เตีย ด้ย เพราะพวกหัวหน้าของชาวฟี ลิส เตียได้ ปรึกษากันแล้วเห็นว่าควรส่งตัวดาวิดกลับไป พวกเขาคูยกันแล้วว่า “ดา วิดจะหนีทัพไป หาซา อูลนายของเขาและมันจะทำให้หัวของ พวกเราหลุดออกจากบ่าได้”) ^{๒๐}เมื่อดาวิดไป ถึงศิ กลาก ก็มีคนจากเผ่ามนัส เสห์หลบหนี ทัพมาเข้าร่วมกับเขา คือ อัดนัท โยซาบาด เยติยาเอล มีคาเอล โยซาบาด เอลีฮูและ

คิลเลัยซึ่งเป็นบรรดาหัวหน้ากองพันของ เผ่ามนัส เสห์ ^{๒๑}และพวก เขาก็ได้ช่วย เหลือ ดา วิดในการต่อสู้กับกองทัพผู้บุกรุกเพราะ พวก เขาล้วนเป็นนักรบที่กล้า ชาญและพวก เขาก็ได้เป็นแม่ทัพอยู่ในกองทัพของดาวิด ^{๒๒}มีคนอื่นมาร่วมอยู่ฝ่าย เดียวกับดา วิด เพิ่มขึ้นวัน แล้ววัน เล่า เพื่อที่จะช่วย เหลือ เขา จนกระทั่งเขามีกองทัพที่ยิ่งใหญ่เหมือน กองทัพของพระเจ้า

พันธมิตรของดาวิดในเฮโบรน

^{๒๓}ต่อ ไป นี่คือนคนที่พร้อมมอกรบ ที่มาอยู่ ฝ่ายเดียวกับดา วิดในเมืองเฮ โบ รน เพื่อจะ มอบอาณาจักรของซา อูลให้กับดา วิดตามที่ พระยาห์เวห์ได้พูดไว้

^{๒๔}จากเผ่าของยูดาห์ มีหกพันแปดร้อยคน ที่ถือโล่และหอกเข้ามารบใช้ในกองทัพ

^{๒๕}จากเผ่าสิ เม โอน มีทหารกล้าเจ็ด พัน หนึ่งร้อยคน

^{๒๖}จากเผ่าเลวี มีสี่พันหกร้อยคน

^{๒๗}และเย โส ยาดาซึ่งเป็นผู้นำของ ครอบครัวยา โรนก็นำคนมาด้วยสาม พันเจ็ด ร้อยคน

^{๒๘}และนักรบหนุ่มศบา โดก็มาพร้อมกับ แม่ทัพในครอบครัวของเขากียีสิบสองคน

^{๒๙}จากเผ่าเบน ยา มิน ซึ่งเป็นพี่ น้องของ ซาอูล มีจำนวนสามพันคน ซึ่งเกือบทั้งหมด ยังคงจงรักภักดีกับครอบครัวของซา อูลจน กระทั่งเวลานั้น

^{๓๐}จากเผ่าเอฟ ราอิม มีนักรบที่กล้า ชาญ จำนวนสอง หมื่นแปด ร้อยคน พวก เขาล้วน เป็นผู้ที่มิชื่อเสียงในตระกูลของพวกเขา

^{๓๑}จากครึ่งหนึ่งของคนเผ่ามนัส เสห์ มี จำนวนหนึ่ง หมื่นแปด พันคน พวก เขาถูก ขาน ชื่อออกมา เพื่อไปเชิญดา วิดให้มาเป็น กษัตริย์

^{๓๒}จากเผ่าอิส ราคาร์ มีหัวหน้าสอง ร้อย คน ผู้ที่เข้าใจสถานะ การณั้ในเวลานั้น และ รู้ว่าอิสราเอลควรจะทำอะไรรวม ทั้งญาติๆ ทั้งหมดที่อยู่ภายใต้คำสั่งของพวกเขา

^{๓๓}จากเผ่าเศบูลุน มีจำนวนห้าหมื่นคน ที่ ต่างก็มาด้วยจุดมุ่ง หมายเดียวกัน พวก เขา พร้อมรบ ถูกฝึกให้ใช้อาวุธทุกชนิด

* ๑๒:๑๘ สามคน หรือ “สาสิบคน” ดูใน ๒ ซามูเอล ๒๓:๘

^{๓๔}จากเผ่าเนฟ ทาลี มีแม่ทัพหนึ่ง พันคน และคนในกองทัพที่มาจับพวก เขาอีกสาม หมื่นเจ็ดพันคน ซึ่งมีโล่และหอกเป็นอาวุธ

^{๓๕}จากเผ่าดาน มีจำนวนสองหมื่นแปดพัน หกร้อยคนพร้อมอาวุธ

^{๓๖}จากเผ่าอา เซอร์ มีจำนวนสี่หมื่นคน เตรียมพร้อมสำหรับงานรบ ใช้ในกองทัพ และพร้อมรบ

^{๓๗}จากอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน จาก คนเผ่ารูเบน เผ่ากาต และครึ่งหนึ่งของคน เผ่ามันสเสห์ มีจำนวนหนึ่งแสนสองหมื่นคน มีอาวุธทุกชนิด

^{๓๘}พวกนักรบทั้งหมด นี้ได้มารวมตัวกัน เพื่อออกศึก พวกเขาได้ยกทัพไปถึงเมืองเฮโบรน และได้เห็นฟ้องต่อกันที่จะยกดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และอิสราเอลที่เหลือทั้งหมดต่างก็เห็นดีด้วยที่จะยกดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์ ^{๓๙}พวกเขาได้ร่วมกันตั้งมอยู่ที่ นันกับดาวิดเป็นเวลาสามวันเพราะญาติๆ ของพวกเขาได้จัดเตรียมอาหารไว้ให้ แล้ว ^{๔๐}ส่วนเพื่อนบ้านทั้งหลายที่มาจากแดนไกล อย่างเผ่าอิสสาการ์ เผ่าเศบูลุนและเผ่าเนฟทาลี ต่างก็ได้บรรทุกเอาอาหารมาให้กับพวกเขา ด้วยขบวนลา อูฐ ล่อและวัว พวกเขาขนเอาแป้ง ขนม มะเดื่อ ลูกเกด เหล้าองุ่น และน้ำมัน มะกอก วัวตัวผู้และแกะจำนวนมากมายมหาศาลมาให้ เพราะในเวลานั้นชาวอิสราเอลต่างก็เฉลิมฉลองกันอย่างมีความสุข

การนำหีบข้อตกลงกลับมา

(๒ ซมอ. ๖:๑-๑๑)

^๑ดาวิดได้ปรึกษาหารือกับบรรดาผู้นำกองพันและผู้นำกองร้อย รวมทั้งเหล่าผู้นำของอิสราเอลทั้งหลาย ^๒เขาได้พูดในที่ประชุมของอิสราเอลทั้งหมดว่า “ถ้าพวกท่านเห็นดี ด้วยและเป็นสิ่งที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเราต้องการ เราจะส่งคนส่งข่าวไปถึงญาติๆของพวกท่าน เราทั่วทั้งแผ่นดินของอิสราเอล รวมทั้งเหล่า นักบวชและชาวเลวีตามเมืองแห่งทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ทั้งหลายนั้น เพื่อพวกเขาจะได้มาร่วมกับพวกเรา ^๓แล้วพวกเราจะได้นำหีบ

ของพระเจ้าของเราไว้ท่ามกลางพวกเรา เพราะตั้งแต่ในสมัยของซาอูลแล้ว พวกเราไม่เคยไปหาพระเจ้าเพื่อขอคำปรึกษาจากพระองค์เลย” ^๔ที่ประชุมทั้งหมดต่างเห็นดีด้วย เพราะพวกเขาทุกคนชอบความคิดเห็นนี้

^๕ดาวิดจึงเรียกประชุมอิสราเอลทั้งหมด ตั้งแต่แม่น้ำซีโหรในประเทศอียิปต์ไปจนถึงเมืองเลโบฮามัท เพื่อที่จะร่วมกันนำหีบของพระเจ้ามาจากศิรียาท-เยออาริม ^๖และดาวิดกับอิสราเอลทั้งหมดก็ได้ขึ้นไปในเมืองบาอalah ซึ่งก็คือเมืองศิรียาท-เยออาริมที่เป็นของซาอูลดาห์ เพื่อจะนำหีบของพระเจ้ามาจากที่นั่น ซึ่งก็คือหีบของพระยาห์เวห์ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์เหนือทูตสวรรค์มีปีกสององค์ เป็นหีบที่ได้รับการเรียกขานตามชื่อของพระองค์ ^๗พวกเขาได้ขนย้ายหีบไปนั้นมาจากบ้านของอาบีนาดับด้วยเกวียนเล่มใหม่ และอุสซาทห์กับอาทียาเป็นคนที่ขับเกวียนเล่มนั้น

^๘ดาวิดกับชาวอิสราเอลทั้งหมดต่างก็เฉลิมฉลองกันอย่างสุดเหวี่ยงต่อหน้าพระเจ้า ด้วยการร้องเพลง เล่นพิณใหญ่ พิณเล็ก กลองรำมะนา ฉาบ และแตร

^๙พวกเขามาถึงที่ลานนวดข้าวของคิโดน วัวเกิดเดินสะดุด อุสซาทห์ก็ไถ่ยื่นมือของเขาออกไปจับหีบนั้นไว้ ^{๑๐}ความโกรธของพระยาห์เวห์ได้จุดพลังขึ้นต่ออุสซาทห์ พระองค์จึงฟาดเขาที่ นัน เพราะอุสซาทห์ไถ่ยื่นมือไปจับหีบศักดิ์สิทธิ์ อุสซาทห์จึงตายอยู่ที่นั่น ต่อหน้าพระเจ้า ^{๑๑}ดาวิดรู้สึกโกรธ เพราะพระยาห์เวห์ได้ระบิดความโกรธใส่อุสซาทห์ สถานที่นั้นจึงมีชื่อเรียกว่าเปเรศ-อุสซาทห์ มาจนทุกวันนี้

^{๑๒}ในวันนั้นดาวิดรู้สึกเกรงกลัวพระเจ้า เขาพูดว่า “อย่างนี้จะให้เรานำหีบของพระเจ้ากลับไปบ้านกับเราได้ยัง ึงกัน” ^{๑๓}แล้วดาวิดก็ไม่ยอมนำหีบไปนั้นไปที่เมืองของดาวิดกับเขาด้วย แต่กลับทิ้งมันไว้ที่บ้านของโอเบดเอโดมซึ่งเป็นชาวกัท ^{๑๔}หีบของพระเจ้ายังคงอยู่กับครอบครัวของโอเบดเอโดมในบ้านของเขาเป็นเวลาสามเดือน และพระยาห์เวห์ก็ได้อวยพรให้กับครอบครัวของโอเบดเอโดมและทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของเขา

*๑๓:๑๑ เปเรศ-อุสซาทห์ ชื่อนี้มีความหมายว่า “ระบิดความโกรธใส่อุสซาทห์”

กษัตริย์อีรามส่งคนมาช่วยสร้างวัง

(๒ ซมอ. ๕:๑๑-๑๒)

๑๔ กษัตริย์อี รามแห่งเมืองไทรเซได้ส่งคนส่งข่าวมาหาดาวิด พร้อมกับส่งไม้ซุงสนซี ดาร์มาหลาย ท่อน พวกช่างตัดแต่ง หิน และพวกช่างไม้เพื่อมาสร้างวังให้กับเขา ^๒ดาวิดรู้ว่าพระ ยาร์เวห์ได้ทำให้เขาเป็นกษัตริย์เหนือชนชาติอิสราเอล เพราะอาณาจักรของเขาเจริญรุ่งเรืองขึ้นอย่างมาก พระเจ้าทำอย่าง นี้เพราะเห็น แก่ประชาชนชาวอิสราเอลของพระองค์

ลูกๆดาวิดที่เกิดในเยรูซาเล็ม

(๒ ซมอ. ๕:๑๓-๑๖)

^๓ดา วิดมีเมียมาก ขึ้นในเมืองเยรูซาเล็ม และมีลูกชาย ลูกสาวมากขึ้น ^๔ต่อไปนี่คือชื่อของลูกๆเขาที่เกิดในเยรูซาเล็ม คือซัม มู อา โชบับ นาธัน ซาโลมอน ^๕อิบฮาร์ เอลีชูอา เอลเปเลท ^๖โนกาห์ เนเฟก ยาเฟีย ^๗เอลีชวา มา เบเอลยาดา และเอลีเฟเลท

ดาวิดชนะชาวฟีลิสเตีย

(๒ ซมอ. ๕:๑๗-๒๕)

“ชาวฟี ลี ส เตียได้ยื่นว่าดา วิดได้ รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งหมด พวกฟี ลี ส เตียทั้งหมดจึง ได้บุก ขึ้นมาหาเขา เมื่อดา วิดได้ยื่นเข้าจึงได้ออกมาเผชิญ หน้ากับพวกเขา ^๔พวกชาวฟีลิสเตียได้บุกขึ้นมาถึงหุบเขารฟาอิม ^๕ดาวิดได้ถามพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าควรจะไปต่อสู้กับพวกฟี ลี ส เตียหรือไม่ และพระองค์จะมอบพวกเขาไว้ในกำมือของข้าพเจ้าหรือเปล่า”

พระยาร์เวห์ตอบดาวิดว่า “ไปต่อสู้กับพวกเขาเถิด และเราจะมอบพวก นั้นไว้ในกำมือของเจ้า”

^๖แล้วดาวิดกับคนของเขา ก็ขึ้นไปสู้รบกับพวกฟี ลี ส เตียที่บา อัส เปรา ซิมและสามารถเอาชนะคนเหล่านั้นได้ ดาวิดพูดว่า “พระเจ้า

ได้ทะลุ ทะลวงศัตรูของเราไปผ่านทางมือเรา เหมือนกับน้ำที่ทะลุทะลวงเขื่อนออกมา” ดังนั้นสถานที่นั้นจึงมีชื่อเรียกว่า บาอัส-เปราซิม ^๗พวกฟี ลี ส เตียได้ละทิ้งพระทูง หลายของพวกเขาไว้ที่นั่น และดาวิดก็ได้ส่งให้เผ่าพวกมันทิ้งจนหมด

^๘พวกฟี ลี ส เตียได้บุกมาที่หุบเขาอีกครั้งหนึ่ง ^๙และดา วิดได้ปรึกษากับพระเจ้าอีก และพระเจ้าบอกกับเขาว่า “อย่าโจมตีพวก เขาตรงหน้า แต่ให้อ้อมไปโจมตีพวก เขาจากทางด้านฟุ่ม บา คา ^{๑๐}เมื่อเข้าได้ยินเสียงฆ้องทำบทยอดของฟุ่มบาคา ให้ออกไปสู้รบได้ทันที เพราะนั่นเป็นเสียงของพระเจ้าที่กำลังออกนำหน้าเจ้าไปมีชัยเหนือกองทัพของฟี ลี ส เตีย” ^{๑๑}ดา วิดทำตามที่พระเจ้าสั่งเขาไว้ และดา วิดกับกองทัพของเขา ก็สามารถเอาชนะกองทัพชาวฟี ลี ส เตียได้ทั้งหมดตลอดเส้นทางจากเมืองกิเบ โอนไปจนถึงเมืองเกเซอร์ ^{๑๒}ดังนั้นชื่อ เสียงของดา วิดก็แพร่กระจายออกไปยังประเทศทั้งหลายและพระยาร์เวห์ทำให้ทุกๆชนชาติเกรงกลัวเขา

การนำหีบข้อตกลงเข้าเมืองเยรูซาเล็ม

(๒ ซมอ. ๖:๑๒-๑๙)

๑๕ ^๑ดา วิดได้สร้างวังของเขาเองขึ้นในเมืองของ ดา วิด และเขาได้เตรียมสร้างสถานที่สำหรับหีบของพระเจ้าด้วย เขาได้ตั้งเต็นท์ขึ้นหลัง หนึ่งสำหรับหีบโย นัน ^๒แล้วดา วิดพูดว่า “คนที่ไม่ใช่ชาวเลวีห้ามมาถือหีบของพระเจ้า เพราะพระ ยาร์เวห์ได้เลือกพวกเลวีให้มาเป็นผู้ถือหีบของพระยาร์เวห์ และให้มารับใช้พระองค์ตลอดไป”

^๓ดา วิดเรียกประชุมชาวอิสราเอลทั้งหมดที่เมืองเยรูซาเล็ม เพื่อที่จะนำหีบของพระยาร์เวห์ไปไว้ยังสถานที่ที่เขาได้จัดเตรียมไว้ ^๔และดาวิดก็ได้รวบรวมบรรดากลุกลานของอาโรนและชาวเลวี

^๕บรรดากลุกลานของโค ฮาท มีอุ รีเอลเป็นหัวหน้า พร้อม กับญาติๆของเขอีกหนึ่งร้อยยี่สิบคน

* ๑๔:๑๑ **บาอัส-เปราซิม** ชื่อนี้หมายถึง “พระเจ้าผู้เป็นเจ้านายได้ทะลุทะลวง”
† ๑๔:๑๔ **ฟุ่ม บา คา** ไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นต้นไม้ชนิดไหน บาง คนเข้าใจว่าเป็นต้นไม้ประเภทที่มียางหอมหรือต้นสนชนิด หนึ่ง บาง คนก็เข้าใจว่าชื่อในภาษาฮีบรูว่า นี้เป็นชื่อของสถานที่แห่งหนึ่งที่เรียกว่า “บาคาอิม” มากกว่าที่จะเป็นชื่อของต้นไม้ประเภทหนึ่ง

^๖จากบรรดาลูกหลานของเมราวี มีอาสาพยาห์ เป็นหัวหน้า พร้อมกับญาติๆของเขาอีก สองร้อยยี่สิบคน

^๗จากบรรดาลูกหลานของเกอร์โซม มีโยเอล เป็นหัวหน้าพร้อมกับ ญาติๆของเขาอีก หนึ่งในร้อยสามสิบคน

^๘จากบรรดาลูกหลานของเอลีซาฟาน มีเซไมอาห์ เป็นหัวหน้าพร้อมกับญาติๆของเขาอีก สองร้อยคน

^๙จากบรรดาลูกหลานของเฮโบรน มีเอลีเอล เป็นหัวหน้าพร้อมกับญาติๆของเขาอีก แปดสิบคน

^{๑๐}จากบรรดาลูกหลานของอูสซีเอล มีอัมมีนา ดับเป็นหัวหน้าพร้อมกับญาติๆของเขาอีกหนึ่งในร้อยสิบสองคน

^{๑๑}แล้วดาวิดก็เรียกตัวนักบวชศาโดก และนักบวชอาบียา ชาร์รวม ทั้งชาวเลวีซึ่งประกอบด้วย อูรีเอล อาสาพยาห์ โยเอล เซไมอาห์ เอลีเอลและอัมมีนา ดับเข้าพบ ^{๑๒}และเขาก็ได้พูดกับคนเหล่านั้นว่า “พวกท่านคือหัวหน้าครอบครัวของชาวเลวี พวกท่านและญาติๆของพวกท่านจะต้องชำระตัวเองให้บริสุทธิ์ เพื่อจะได้เป็นผู้นำที่บงพระยาห์ไว้ที่พระเจ้าของอิสราเอลไปไวยังสถานที่ที่เราได้จัดเตรียมไว้ให้ ^{๑๓}เพราะพวกท่านไม่ได้ไปกับพวกเราในครั้งแรกเพื่อไปหามหีบนั้น จึงทำให้พระยาห์ไว้ที่พระเจ้าของพวกเราได้ระเบิดความโกรธใส่พวกเรา เพราะพวกท่านไม่ได้ปรึกษากับพระองค์ว่าจะทำเรื่องนี้อย่างไรดีถึงจะเหมาะสม”

^{๑๔}ดังนั้นเหล่า นักบวชและชาวเลวีจึงได้ชำระตัวเองให้บริสุทธิ์เพื่อที่จะไปนำหีบของพระยาห์ไว้ที่พระเจ้าของอิสราเอลขึ้น มา ^{๑๕}และชาวเลวีก็ได้เป็นผู้หามหีบของพระเจ้าไว้บนบ่าด้วยคานหาม เหมือนกับที่โมเสสได้สั่งไว้ตามคำพูดของพระยาห์ไว้ที่

^{๑๖}ดาวิดยังได้บอกกับพวกหัวหน้าของชาวเลวี ให้แต่งตั้งญาติๆของพวกเขาคือขึ้นเป็น

นัก ร้อง เพื่อคอยเปล่งเสียงร้อง เพลงอย่างชื่นชมยินดีไปพร้อมกับเสียงเครื่องดนตรีต่างๆ(มีทั้งเสียงพิณใหญ่ พิณเล็ก และฉาบ)

^{๑๗}ดังนั้น ชาวเลวีจึงได้แต่งตั้งเฮมาน ลูกชายโยเอล และอาสาฟลูกชายของเบเรคียาห์ ออกมาจากบรรดาญาติๆของเขา และยังได้แต่งตั้งเอธานลูกชายของคูชายาห์ออกจากบรรดาพี่ น้องชาวเมราวีของพวกเขา ^{๑๘}พวกเขาได้แต่งตั้งญาติๆของพวกเขาขึ้นเป็นผู้ช่วยคนเหล่านี้ คือเศคาริยาห์ ยาอาซียเอล เซมิราโมท เยฮีเอล อุหนี เอลีอับ เบไนยาห์ มาอาเสอาห์ มัททิติยาห์ เอลีเฟเลทและมิกเนยาห์ และให้โอเบดเอโดมกับเยฮีเอลเป็นคนเฝ้าประตู

^{๑๙}เหล่านัก ร้องซึ่งประกอบไปด้วยเฮมาน อาสาฟและเอธานต้องเล่นฉาบทองสัมฤทธิ์ ^{๒๐}เศคาริยาห์ อาซียเอล เซมิราโมท เยฮีเอล อุหนี เอลีอับ มาอาเสอาห์และเบไนยาห์เล่นพิณใหญ่ในแบบของอาลาโมท ^{๒๑}ส่วนมัททิติยาห์ เอลีเฟเลท มิกเนยาห์ โอเบดเอโดม เยฮีเอลและอาซาซียาห์เล่นพิณเล็กในแบบของเซมินิท ^{๒๒}เคนานิยาห์ที่เป็นผู้นำในการร้อง เพลงของชาวเลวีเป็นคนร้องนำเพราะ เขามีความชำนาญในด้านนี้

^{๒๓}เบเรคียาห์และเอลคา นานาห์เป็นนายประตูเฝ้าหีบใบนั้น ^{๒๔}เหล่านักบวช คือ เซบานิยาห์ โยซาฟัท เนธันเอล อามาสัย เศคาริยาห์ เบไนยาห์และเอลีเยเซอร์เป็นคนเป่าแตรต่อหน้าหีบของพระเจ้า โอเบดเอโดมและเยฮียาห์เป็นนายประตูเฝ้าหีบใบนั้นด้วยเหมือนกัน

^{๒๕}ดาวิด เหล่าผู้นำของอิสราเอลและบรรดาผู้นำกองพันก็ได้ไปนำหีบข้อ ตกลงของพระยาห์ไว้ที่มา จากบ้านของโอเบดเอโดมด้วยความชื่นชมยินดี ^{๒๖}และพระเจ้าก็ได้ช่วยเหลือพวกชาวเลวีที่กำลังแบกหีบข้อ ตกลงของพระยาห์ไว้ที่นั้น พวกเขาได้ถวายเครื่องบูชาเป็นวัวตัวผู้เจ็ด ตัวและแกะตัวผู้

* ๑๕:๑๒ ชำระตัวเองให้บริสุทธิ์ หมายถึง “การเตรียมตัวเพื่อรับใช้พระยาห์ไว้ที่”

† ๑๕:๒๐ อาลาโมท ความหมายของคำนี้ในภาษาฮีบรูยังไม่แน่ชัด มันเป็นการกล่าวอ้างถึงท่วงทำนองบางอย่างหรือลักษณะของการเล่นดนตรีแบบหนึ่ง แต่ตามธรรมเนียมจะแปลว่าพิณเสียงสูงหรือเสียงร้องหรือส่วนที่สูงแหลม ส่วน “เซมินิท” เข้าใจกันว่าเป็นเสียงพิณที่ต่ำหรือเสียงร้องหรือเสียงเบสที่ต่ำทุ้ม แต่ในที่นี้ไม่น่าจะมีความหมายอย่างนั้น เพราะว่าพิณใหญ่น่าจะให้เสียงทุ้มมากกว่าเสียงสูง ส่วนของพิณเล็กน่าจะให้เสียงที่สูงกว่า

‡ ๑๕:๒๑ เซมินิท ความหมายของคำนี้ในภาษาฮีบรูยังไม่แน่นอน ดูที่ “อาลาโมท”

เจ็ด ตัว ^{๒๗}ดาวิด ชาวเลวีทั้งหมดที่แบกหีบ กับพวกนักร้องและเคนา นี ยาร์ห์ผู้นำวงนักร้อง ต่าง ก็สวมเสื้อชุด ยาวที่ทำจากผ้าลินิน อย่างดี และดาวิดก็สวมเอโฟดที่ทำจากลินิน ด้วยเหมือนกัน

^{๒๘}ดัง นั้นอิสราเอลทั้งหมดจึงได้ร่วมขบวน ไปกับหีบข้อ ตกลงของพระ ยาร์ห์เวห์ พร้อมกับร้องตะโกนไปอย่างสนุกสนาน พวกเขาได้ เป้าแตรเขาสัตว์ แตรฆรรบดา เล่นฉาบ พิณใหญ่และพิณเล็กไปด้วย

^{๒๙}เมื่อหีบข้อ ตกลงของพระ ยาร์ห์เวห์กำลัง จะเข้าไปในเมืองของดา วิด นางมี คาลลูกสาว ของซา อูลได้มองออกไปที่หน้าต่างและเห็น ดาวิดกำลังเต้นรำและเล่นสนุกสนานอยู่ นาง จึงคิดดูถูกเขาในใจ

^๑พวก เขาได้นำเอาหีบของพระเจ้า เข้ามาวาง ไว้ภายในเต็นท์ที่ดา วิด ได้จัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ และพวกเขาก็ได้เผา สัตว์ทั้ง ตัวถวายเป็นเครื่องบูชา และถวาย เครื่องสังสรรค์บูชาต่อ หน้าพระเจ้า ^๒เมื่อดา วิดได้ถวายเครื่องบูชาเหล่านั้นเสร็จแล้ว เขาก็ได้ถวายพรให้กับประชาชนในนามของพระ ยาร์ห์เวห์ ^๓และเขาก็ได้แจกจ่ายขนมปังหนึ่ง ก้อน เค้กอินทผลัมกับขนม ลูกเกด อัดให้กับ ชาวอิสราเอลทุกคนทั้งชายแลหญิง

^๔ดา วิดได้แต่งตั้งชาวเลวีบาง คนให้ไป รับ ใช้อ้อยต่อ หน้าหีบของพระ ยาร์ห์เวห์ เพื่อให้เฉลิมฉลองพระ เกียรติ ขอบคุณและ สรรเสริญพระยาร์ห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ^๕อาสาฟได้เป็นหัวหน้าและมีเศคาริยาห์เป็นผู้ช่วย ยังมี เยอือเอล เขมิราโมท เยฮือเอล มัท ที่ริยาห์ เอลีอับ เบไนยาห์ โอเบดเอโดม และ เยอือเอล เป็นผู้เล่นพิณใหญ่และพิณเล็ก ส่วน อาสาฟเป็นคนตีฉาบ ^๖นักบวชเบไนยาห์กับ นักบวชยา ฮา ซี เอลเป็นคนเป่า แตรอยู่ต่อ หน้าหีบแห่งคำสัญญาของพระเจ้าเป็นประจำ ^๗แล้วในวัน นั้นเอง ดา วิดก็ได้ทำหน้าที่เป็น ผู้นำในการขอบคุณพระ ยาร์ห์เวห์ โดยอาศัย อาสาฟและญาติๆของอาสาฟคอยช่วยเหลือ

เพลงขอบคุณของดาวิด

(สดด. ๑๐๕:๑-๑๕; ๙๖:๑-๑๓; ๑๐๖:๔๗-๔๘)

^๑ให้ขอบคุณพระยาร์ห์เวห์ ให้กระจ่ายชื่อเสียง ของพระองค์ออกไป

ให้บอกชนชาติทั้งหลายถึงสิ่งที่พระองค์ทำ

^๑ให้ร้อง เพลงให้กับพระองค์ ให้ร้อง เพลง สรรเสริญพระองค์ ใคร่ครวญถึงสิ่งน่าทึ่งทั้งหมดที่พระองค์ได้ ทำ

^{๑๐}โอ้อวดถึงชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ขอ ให้คนเหล่านี้ นั้นที่แสวงหาพระ ยาร์ห์เวห์มีความสุขเกิด

^{๑๑}ให้แสงงหาพระ ยาร์ห์เวห์และผละ กำลังที่ มาจากพระองค์เกิด

ให้แสงงหาหน้าของพระองค์อยู่เสมอ

^{๑๒}ให้ระลึก ถึงเรื่องน่า ทึ่งทั้งหลายที่พระองค์ ทำ

ให้ระลึกถึงการ อัจฉริยะต่างๆที่พระองค์ทำ และคำตัดสินทั้งหลายที่ออกมาจากปาก ของพระองค์

^{๑๓}ลูก หลานของอิสราเอลผู้รับ ใช้นของ พระองค์เอ๋ย

ลูก หลานของยา โคบพวก ที่พระองค์ได้เลือก ไว้เอ๋ย

^{๑๔}พระองค์คือพระยาร์ห์เวห์ พระเจ้าของพวกเรา

คำ ตัดสินทั้ง หลายของพระองค์จะเป็นจริง อย่างนั้นในทุกหนแห่งทั่วโลก

^{๑๕}อย่าง นั้น ให้จดจำข้อ ตกลงของพระองค์ ตลอดไป

คือคำสัญญาที่พระองค์ทำไว้กับคนของ พระองค์เป็นพันธ

^{๑๖}พระองค์จะรักษาคำสัญญาที่ทำไว้กับอับรา ฮัม

และคำสาบานของพระองค์ที่ให้ไว้กับอิสอัค

^{๑๗}พระองค์ทำให้มันเป็นกฎสำหรับยาโคบ และเป็นข้อตกลงให้กับอิสราเอลตลอดไป

^{๑๘}พระองค์พูดว่า “เราจะมอบดินแดนคานา อัน

ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้าตลอดไป”

^{๑๙}พระองค์ได้ทำสิ่ง นีตอนทีพวกเขายังมีกัน อยู่ไม่กิดคน

และยังเป็นคนต่างตัวแต่กระจุก เตียวในดินแดนนั้นอยู่เลย

^{๒๐}พวก เขาเร่ร่อนพเนจรจากชนชาติ หนึ่งไป อีกชนชาติหนึ่ง

จากอาณาจักรหนึ่งไปยังอีกอาณาจักรหนึ่ง

^{๒๑}แต่พระเจ้าไม่ยอมให้ใครข่มเหงพวกเขา พระองค์ได้เตือนพวกกษัตริย์ทั้งหลายว่า

^{๒๒}“อย่าแตะต้องคนเหล่านั้นที่เราได้เลือกไว้ แล้ว

อย่าได้ทำร้ายพวกผู้พูดแทนเรา”
^{๒๓}ทุก คนบนโลก นี้ ร้อง เพลงให้กับพระ ยาร์เวห์เกิด ให้ประกาศวัน แล้ววัน เล่าถึงความ รอดที่มาจากพระองค์
^{๒๔}ประกาศให้ชนชาติต่างๆรู้ถึงความยิ่งใหญ่ ของพระองค์ ประกาศให้ทุก คนรู้ ถึงสิ่งน่า ที่ต่างๆที่ พระองค์ทำ
^{๒๕}เพราะพระ ยาร์เวห์ นั้นยิ่งใหญ่และสมควร ได้รับการสรรเสริญอย่างยิ่ง พระองค์นำยาเกรงกว่าพระเจ้าทั้งปวง
^{๒๖}เพราะพระเจ้าทั้ง สิ้นของชนชาติเหล่า นั้น เป็นแค่รูปเคารพ แต่พระยาร์เวห์เป็นผู้ที่สร้างฟ้าสวรรค์
^{๒๗}รัศมีและบารมีของพระองค์แผ่ กระจาย ออกมาจากพระองค์ อำนาจและความ ชื่นบานอยู่ในบ้านของ พระองค์
^{๒๘}ตระกูลของชนชาติต่างๆทั่ว โลก เอ๋ย ให้ สรรเสริญพระยาร์เวห์ สำหรับสำ ราศีและผละ กำลังของพระ ยาร์เวห์เกิด
^{๒๙}ให้สรรเสริญพระ ยาร์เวห์สำหรับชื่ออัน มี สำราศีของพระองค์ ให้นำเครื่องบูชาเข้ามาอยู่ต่อหน้าพระองค์ ให้ก้ม กราบลงต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ในวิหาร อันสง่างามของพระองค์
^{๓๐}มนุษย์บนแผ่นดินโลกทุกคนเอ๋ย ให้ตัวสั่น เติมเมื่ออยู่เบื้องหน้าพระองค์เกิด โลกทั้ง ไบก็อยู่อย่างมั่นคงจะไม่มีวันสั่น คลอน
^{๓๑}ขอให้ฟ้าสวรรค์เฉลิมฉลองกัน ขอให้แผ่นดิน โลกชื่นชมยินดี ให้คนพูดกันท่ามกลางชนชาติทั้ง หลายๆว่า “พระยาร์เวห์ทรงครอบครอง”
^{๓๒}ขอให้ทะเลและทุกสิ่งทุกอย่างในทะเลนั้น ให้ร้องยินดี ให้ห้อง ทุ่งและทุก สิ่งทุก อย่างในมันรำเรง ยินดี
^{๓๓}ขอ ให้ต้นไม้ในป่าชื่นชมยินดีต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์

เมื่อพระองค์กำลังเสด็จ มา พระองค์กำลังมา ตัดสินแผ่นดินโลกนี้
^{๓๔}ให้ขอบคุณพระยาร์เวห์เพราะพระองค์นั้น ดีแท้ ความรักมั่นคงของพระองค์คงอยู่ตลอดไป
^{๓๕}ให้ท่านพูดว่า “ข้าแต่พระเจ้า ผู้ช่วยให้รอดของเรา ได้ โปรดช่วยกู้พวกเราด้วยเถิด โปรดรวบรวมและช่วยพวก เราให้ รอดพ้น จากชนชาติต่างๆ เพื่อพวก เราจะได้ขอบคุณชื่ออัน ศักดิ์สิทธิ์ ของพระองค์ แล้วจะได้ให้อวดถึงสิ่งน่า สรรเสริญทั้ง หลาย ที่พระองค์ได้ทำ
^{๓๖}ขอสรรเสริญพระ ยาร์เวห์พระเจ้าแห่ง อิสราเอล ผู้เป็นอยู่ตลอดมาและจะคงอยู่ตลอดไป แล้วประชาชนทั้งหลายก็พูดว่า ‘อาเมน’ และ พวกเขาได้สรรเสริญพระยาร์เวห์”
^{๓๗}ดา วิดได้ทิ้งให้อา สาทกับญาติๆของเขา ไว้ ให้อยู่ต่อ หน้าหีบแห่งข้อ ตกลงของพระ ยาร์เวห์ เพื่อรับใช้ประจำต่อหน้าหีบตามงาน ที่ต้องทำในแต่ละวัน นั้น ^{๓๘}ดา วิดก็ได้ให้อีโเบต เอ โดมและเยฮี ยาร์กับญาติๆของพวกเขาอีกหกสิบแปดคน อยู่ที่นั่นด้วย อีโเบตเอ โดมลูกชายของเย ดูธูกับโฮ สาทเป็นคนเฝ้า ประตู
^{๓๙}และที่หน้าเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ ของพระ ยาร์เวห์ ที่ตั้งอยู่ในสถาน ที่สูง ในกิเบ โอน มีนักบวชศา โดกและเหล่านักบวชเพื่อนๆ ของ เขา ^{๔๐}ทำหน้าที่เฝ้าสัตว์ทั้ง ตัวบนแท่น บูชาถวายเป็นเครื่องบูชาให้กับพระ ยาร์เวห์ เป็นประจำทุก เช้า เย็นตามทุก สิ่งที่ได้เขียน ไว้ในกฎของพระ ยาร์เวห์ ที่พระองค์ได้สั่ง ไว้กับชนชาติอิสราเอล ^{๔๑}ยังมีเฮมาน เย ดู ธูนและคน อื่นๆที่ได้ รับเลือกและถูกระบุ ชื่อไว้ให้อยู่ที่ นั้นเพื่อร้อง เพลงขอบคุณพระ ยาร์เวห์ อย่าง เช่น “เพราะความรัก มั่นคง ของพระองค์คงอยู่ตลอด ไป” ^{๔๒}มีพวก แตรและฉาบอยู่ที่ นั้นกับเฮมานและเย ดู ธูน ด้วย เพื่อให้คนเหล่า นั้นใช้มันเล่นบรรเลง ประกอบเพลงถวายให้กับพระเจ้า และ บรรดาลูกชายของเยดูธูนเป็นคนเฝ้าประตู

* ๑๖:๔๑ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์คงอยู่ตลอดไป ดูใน ๒ พงศาวดาร ๗:๖ และ ใน สดุดี ๑๑๘ และ ๑๓๖

๑๓ แล้วประชาชนทั้งหมดก็กลับบ้าน และดาวิดก็กลับวังของเขาเพื่อที่จะไปอวยพรให้กับครอบครัวของเขา

พระเจ้าให้สัญญากับดาวิด

(๒ ซมอ. ๗:๑-๑๗)

๑๗ เมื่อดาวิดได้เข้ามาอยู่ในบ้านของเขาแล้ว เขาก็ได้พูดกับนาธันผู้พูดแทนพระเจ้าว่า “ดูสิ เราได้ใช้ชีวิตอยู่ในบ้านที่สร้างจากไม้สนซีดาร์ แต่หีบแห่งข้อตกลงของพระยาห์เวห์ยังอยู่ในเต็นท์เลย”

๒ นาธันจึงตอบดาวิดไปว่า “อยากทำอะไรก็ทำไปเถิด เพราะพระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน”

๓ แต่ในคืนนั้นเอง คำพูดของพระเจ้าก็มาถึงนาธันว่า

๔ “ให้ไปบอกกับดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า นี่คือน้ำที่พระยาห์เวห์พูด ไม่ใช่เจ้า หรือคนที่จะเป็นคนสร้างบ้านให้เราอยู่ ๕ นับตั้งแต่วันที่เราได้นำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์มาจนถึงทุกวันนี้ เรายังไม่เคยอาศัยอยู่ในบ้านมาก่อน แต่เราได้ย้ายจากเต็นท์นี้ไปเต็นท์โน้น ย้ายจากที่พักนี้ไปที่พักโน้น ๖ ไม่ว่าเราได้ย้ายไปไหนก็ตามทั่วทั้งอิสราเอล เราเคยพูดกับพวกผู้นำของอิสราเอลที่เราได้ส่งให้คอยดูแลประชาชนของเราหรือเปล่าว่า ทำไมพวกเจ้าถึงไม่ได้สร้างบ้านที่ทำจากไม้สนซีดาร์ให้กับเรา”

๗ “เจ้าจะต้องไปพูดกับดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า นี่คือน้ำที่พระยาห์เวห์ผู้มีฤทธิ์สูงส่งพูด “เราได้นำเจ้ามาจากทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ จากการไล่ต้อนฝูงแพะแกะ มาเป็นผู้ปกครองเหนือประชาชนอิสราเอลของเรา ๘ และเราได้อยู่กับเจ้าในทุกๆที่ที่เจ้าไป เราได้กำจัดศัตรูทั้งหมดของเจ้าออกไปต่อหน้าเจ้า เราจะทำให้เจ้าเป็นคนที่มีชื่อเสียงโด่งดัง คนหนึ่งบนโลกนี้ ๙ และเราจะหาสถานที่ให้กับประชาชนชาวอิสราเอลของเรา เราจะปลูกฝังพวกเขาไว้ที่นั่น เพื่อพวกเขาจะได้อาศัยอยู่ที่นั่นและไม่ถูกรบกวนอีกต่อไป พวกคนชั่วที่เคยกดขี่พวก เขาก็จะไม่สามารถทำกับพวก

เขาอย่างที่เคยทำมาก่อนได้อีก ๑๐ สิ่งเลวร้ายเหล่านั้นเกิดขึ้น แต่เราได้แต่งตั้งพวกผู้นำขึ้นเหนือประชาชนชาวอิสราเอลของเรา และเราจะปราบปรามพวกศัตรูทั้งหมดของเจ้า แล้วเราขอบอกเจ้าว่า เป็นเราเองยาห์เวห์ที่จะสร้างบ้านให้กับเจ้า ๑๑ เมื่อวันเวลาของเจ้าครบแล้ว และเจ้าได้ไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า แล้วเราจะทำให้เลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า คือลูกชายคนหนึ่งของเจ้าได้ครองบัลลังก์สืบต่อจากเจ้า และเราก็จะตั้งให้อาณาจักรของเขามั่นคง ๑๒ เขาจะเป็นคนที่สร้างบ้านให้กับเรา และเราก็จะตั้งให้บัลลังก์ของเขามั่นคงตลอดไป ๑๓ เราจะเป็นพ่อของเขาและเขาก็จะเป็นลูกชายของเรา เราจะไม่เอาความรัก มั่นคงของเราไปจากตัว เขาอย่างที่เราเคยเอาไปจากซาอูลผู้ที่เคยอยู่ก่อนหน้าเจ้า ๑๔ แต่เราจะแต่งตั้งเขาในบ้าน และอาณาจักรของเราตลอดไป แล้วบัลลังก์ของเขาก็จะมั่นคงตลอดไป”

๑๕ นาธันบอกดาวิดเรื่องนี้มีมติและทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าพูด

คำอธิษฐานของดาวิด

(๒ ซมอ. ๗:๑๘-๒๙)

๑๖ แล้วภูษัตริย์ดาวิดก็ได้เข้าไปนั่งอยู่ในเต็นท์ที่ศักดิ์สิทธิ์ต่อหน้าพระยาห์เวห์ และพูดว่า

“ข้า แต่ พระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้า ข้าพเจ้าเป็นใครและครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นใครกัน หรือ พระองค์ได้ทำอะไรต่างๆให้กับข้าพเจ้ามากมายขนาดนี้ ๑๗ แต่ดูเหมือนว่าผมยังน้อยไปในสายตาของพระองค์ ข้า แต่ พระเจ้า พระองค์ยังได้สัญญาเกี่ยวกับครอบครัวของผู้รับใช้ของพระองค์ที่ยังมาไม่ถึง และพระองค์ยังทำกับข้าพเจ้าราวกับเป็นคนสำคัญมาก ๑๘ มีอะไรอีกไหมที่ข้าพเจ้าจะทำให้กับพระองค์ได้ ให้สมกับที่พระองค์ให้เกียรติกับข้าพเจ้า ผู้รับใช้พระองค์ พระองค์เองก็รู้จักผู้รับใช้พระองค์ ดี ๑๙ ข้า แต่ พระยาห์เวห์ พระองค์ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดนี้ ไป

* ๑๗:๑๐ สร้างบ้านให้กับเจ้า บ้านในที่นี้ หมายถึง จะตั้งราชวงศ์ของดาวิดขึ้นมา

พระองค์ทำเพื่อเห็น แก่ผู้รับ ใช้ของ
 พระองค์ พระองค์ทำตามทีพระองค์
 อยากทำ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ เหล่านี้พระองค์
 ทำให้คนรู้ กันไปทั่ว ๒๐ ข้า แต่ พระ
 ยาร์เวห์ ไม่มีใครเหมือนกับพระองค์
 อีก แล้ว และไม่มีพระเจ้าองค์ ใดนอก
 นอกจากพระองค์เท่านั้น ทุก อย่างที่
 เราได้ยินมาทำให้เราเชื่อว่า เรื่อง นี้ จริง
 ๒๑ และจะมีใครเป็นเหมือนอิสราเอล

ชนชาติของพระองค์ เล่า เป็นชาติเดียว
 ในโลกที่พระเจ้าได้ไถ่ออกมาจากการ
 เป็นทาส เพื่อจะได้มาเป็นประชาชนของ
 พระองค์ เอง พระองค์ได้สร้างชื่อ เสียง
 ให้กับพระองค์ เองด้วยการ รัះ ทำอัน
 ยิ่ง ใหญ่และน่า เกรงขามเหล่านี้ โดย
 การขับไล่ชนชาติต่าง ๆ ออกไป เพื่อเปิด
 ทางให้กับประชาชนของพระองค์ ผู้ ที่
 พระองค์ได้ไถ่ออกมาจากการ เป็น ทาส
 ในประเทศอียิปต์ ๒๒ ข้า แต่พระยาร์เวห์
 พระองค์ได้ทำให้ประชาชนชาวอิสราเอล
 ของพระองค์ เป็นชนชาติของพระองค์
 ตลอด ไป และตัวพระ องค์ เองก็ได้มา
 เป็นพระเจ้าของพวกเขา

๒๓ ข้า แต่พระยาร์เวห์ ขอให้คำสัญญา
 ที่พระองค์ได้พูดไว้เกี่ยวกับผู้รับ ใช้ของ
 พระองค์ และครอบครัวของเขา นนอยู่
 อย่างมั่นคงตลอด ไป เกิด และขอให้
 พระองค์ทำตามทีพระองค์ได้สัญญา ไว้
 ๒๔ เพื่อมันจะได้เป็นสิ่งที่พิสุจน์ ได้ และ
 ชื่อ เสียงของพระองค์จะยิ่ง ใหญ่ตลอด
 ไป เมื่อคนพูดกันว่า ‘พระ ยาร์เวห์ผู้มี
 ฤทธิ์ ทัง สิ้น พระเจ้าของชาวอิสราเอล
 นั้น เป็นพระเจ้าของชนชาติอิสราเอล
 จริงๆ’ และเพื่อครอบครัวของข้าพเจ้า
 จะได้ตั้งมั่นคงอยู่ต่อหน้าพระองค์

๒๕ เพราะพระองค์ผู้ เป็น พระเจ้าของ
 ข้าพเจ้าได้เปิด เผยกับผู้รับ ใช้ของ
 พระองค์แล้วว่า พระองค์จะสร้างบ้านให้
 เขา ผู้รับ ใช้ของพระองค์จึงกล้าที่จะมา
 อธิษฐานต่อหน้าของ พระองค์ ๒๖ ข้า แต่
 พระ ยาร์เวห์ พระองค์คือพระเจ้า และ
 ตอน นี้ พระองค์ได้สัญญาสิ่ง ดีสิ่ง นี้กับ
 ผู้รับ ใช้ของพระองค์ ๒๗ ตอน นี้ พระองค์

เห็นดี ด้วยที่จะอวยพรให้ กับครอบครัว
 ของผู้รับ ใช้พระองค์ ซึ่งมันจะคง อยู่
 ตลอด ไปต่อ หน้าพระองค์ ข้า แต่ พระ
 ยาร์เวห์ เพราะพระองค์อวยพรใคร คน
 นั้นก็จะได้รับพระพรตลอดไป”

ดาวิดได้ช่วยชนะเหนือชาติต่างๆ

(๒ ซมอ. ๘:๑-๑๔)

๑๘ ต่อมาภายหลัง ดาวิดได้โจมตีชาว
 ฟี ลี สติเยและเอาชนะพวก เขา ได้
 และทำให้พวกนั้นอยู่ใต้บังคับ เขาได้ยึดเมือง
 กัทและหมู่บ้านโดยรอบ ไว้ได้จากพวกฟี ลี ส
 ตีเย

๒๒ ดา วิดยังได้เอาชนะพวกโม อับ และ
 ประชาชนชาวโม อับก็กลายเป็นทาสของดา
 วิดที่ต้องคอยส่งส่วยให้กับเขา

๒๓ ดา วิดต่อสู้กับกษัตริย์ฮาดัด เอ เซอร์แห่ง
 เมืองโศบาห์ที่ไปจนถึงฮามัท ตอนทีดา วิดไป
 ตังอนุสาวรีย์ให้กับตัวเองที่ลุ่มแม่น้ำยูเฟรติส
 ๒๔ ดา วิดยึดเอารถรบไว้ได้หนึ่ง พัน คัน ทหาร
 ม้าเจ็ด พัน คน และทหารเดินเท้าสอง หมื่น
 คนมาจากกษัตริย์ฮาดัดเอเซอร์ และยังได้ตัด
 เส้นเอ็นที่ขาหลังของม้าทุกตัว เหลือไว้เพียง
 หนึ่งร้อยตัวสำหรับลากรถรบ

๒๕ เมื่อชาวอา รัมแห่งเมืองดามัสกัสมาช่วย
 กษัตริย์ฮาดัดเอเซอร์ของเมืองโศบาห์ ดาวิด
 ได้ฆ่าทหารชาวอาร์มตายไปสองหมื่นสองพัน
 คน ๒๖ แล้วดาวิดก็ได้จัดกำลังทหารไว้จำนวน
 หนึ่งให้อยู่ในเขตของชาวอา รัมที่มีดามัสกัส
 เป็นเมืองหลวง และประชาชนชาวอา รัมก็
 กลายเป็นทาสของดา วิดที่ต้องส่งส่วยให้กับ
 เขา พระ ยาร์เวห์ได้ให้ชัยชนะกับดา วิดใน
 ทุกๆที่ที่เขาไป

๒๗ ดา วิดได้ยึดเอาโล่ทองคำที่พวกนาย
 ทหารของกษัตริย์ฮาดัดเอเซอร์ถือ แล้วเอา
 พวก มันไปไว้ที่เมืองเยรูซาเล็ม ๒๘ และยังได้
 ยึดเอาทองสัมฤทธิ์จำนวนมากมายมหาศาล
 มาจากเมือง เท บาร์ห์และเมือง คน ซึ่งเป็น
 เมืองของกษัตริย์ฮาดัดเอเซอร์ไว้ด้วย ซึ่งต่อ
 มาภายหลังซา โลมอนได้ใช้ทองสัมฤทธิ์นี้ทำ
 ชั้นทะเล และเสาหลายต้น รวมทั้งขาของ
 เเค่เรื่องไปซ็อกหลายอย่างสำหรับวิหาร

* ๑๘:๘ **ชั้นทะเล** ชั้นเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่ทำจากทองสัมฤทธิ์ตั้งอยู่ในวิหาร ดูใน ๒ พงศาวดาร ๔:๒-๖

๙ เมื่อกษัตริย์โทอูแห่งเมืองฮามั ๗ ได้ยินข่าวว่า ดาวิดเอาชนะกองทัพทั้งหมดของกษัตริย์ฮา ดัด เอ เซอร์แห่งเมืองไซ บาห์ ได้ ๑๐ เขาจึงส่งฮา โด รัมลูกชายของ เขามาพบกษัตริย์ดา วิดเพื่อถามทุกข์ สุขและแสดงความยินดีกับดาวิด เพราะกษัตริย์ฮา ดัด เอ เซอร์เคยมาทำสงครามและเอาชนะกษัตริย์โทอูมาก่อน ฮา ดัด เอ เซอร์ทำสงครามกับโทอูบ่อยๆ กษัตริย์โทอูยังให้ฮา โด รัมชนของทุก ชนิดที่ทำจากทอง เงินและทองสัมฤทธิ์ นำมาให้กับกษัตริย์ดาวิดด้วย ๑๑ กษัตริย์ดาวิดได้เอาทองและเงินที่เขายึดมาได้จากชาติต่างๆคือ เอโดม โมอับ ชาวอัมโมน ชาวฟิลิสเตียและชาวอา มาเล ค มาอุทิสให้กับพระยาห์เวห์

๑๒ อาบี ชัยลูกชายของนางเศ รุ ยาห์ได้ฆ่าชาวเอโดมหนึ่งหมื่นแปดพันคนตายในหุบเขาเกลือ ๑๓ เขาได้จัดกำลังทหารจำนวนหนึ่งให้อยู่ในเอโดมและประชาชนชาวเอโดมทั้งหมดก็กลายเป็นทาสของดาวิด และพระยาห์เวห์ให้ชัยชนะกับดาวิดในทุกที่ที่ดาวิดไป

ข้าราชการคนสำคัญของดาวิด

(๒ ซมอ. ๘:๑๕-๑๘; ๒๐:๒๓๓-๒๖)

๑๔ ดาวิดได้เป็นกษัตริย์เหนือชนชาติอิสราเอลทั้งหมด และเขาได้ให้ความยุติธรรมและความ ถูกต้องกับประชาชนทั้งหมดของเขา ๑๕ โยอาบลูกชายของนางเศ รุ ยาห์ได้เป็นแม่ทัพ เยโฮชาฟัทลูกชายของอาหิสุตเป็นเลขาธุการ ๑๖ คาโดกลูกชายของอาหิหับและอาหิเมเลคลูกชายของอาบียาธาร์เป็นนักรบ ชาวซาเป็นผู้จัดบันทึก ๑๗ เบไน ยาห์ลูกชายของเยโฮซาฟาเป็นแม่ทัพของชาวเคเรธีและชาวเปเลท ๑๘ และบรรดาลูกชายของดาวิดได้เป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่คอยอยู่เคียงข้างกษัตริย์

ดาวิดรบชนะอัมโมนกับอารัม

(๒ ซมอ. ๑๐:๑-๑๙)

๑๙ ต่อมานกษัตริย์นาหาซของชาวอัมโมนตาย และลูกชายของเขาขึ้นเป็นกษัตริย์แทน ๒ ดาวิดพูดว่า “เราจะตีกับฮานูนที่เป็นลูกชายของนาหาซ เพราะพ่อของเขาตีกับเรามาก่อน” ดังนั้นดาวิดจึงส่งคนส่งข่าวหลาย คนมาแสดงความ เสียใจกับฮานูนที่พ่อของเขาตาย เมื่อบรรดาตัวแทนของดาวิดมาถึงเมืองของพวกอัมโมนและมาพบกับฮานูนเพื่อที่จะแสดงความเสียใจกับเขา

๓ พวกเจ้าหน้าที่ชาวอัมโมนพูดกับฮานูนว่า “ท่านคิดว่าดาวิดกำลังให้เกียรติกับพ่อของท่าน เพราะเขาได้ส่งคนเหล่านี้มาปลอบโยนท่านอย่างนั้นหรือ ตัวแทนของเขามาพบกับท่านเพื่อจะมาสำรวจ และสอดแนมแผ่นดินของท่านเพื่อจะได้ทำลายมันต่างหากเล่า” ๔ ฮานูนจึงจับบรรดาตัวแทนของดาวิดมาและโกนเครา ๕ พวก เขาและฮานูนก็ได้ตัดเสื้อผ้าของพวก เขาออกข้างหนึ่ง ตั้งแต่สะโพกลงไป และได้ขับไล่พวกเขาออกไป

๖ มีคนมาบอกข่าวเกี่ยวกับคนเหล่านี้ให้ดาวิดฟัง และดาวิดก็ได้ส่งผู้ส่งข่าวหลายคนมาพบพวกเขา เพราะพวกเขา รู้สึกอับอายมาก กษัตริย์ดาวิดได้พูดว่า “ให้อยู่ในเยรีโคต่อไป จนกว่าเคราของพวก ท่านจะงอกออกมาใหม่ แล้วค่อยกลับมา”

๗ เมื่อพวกอัมโมนรู้ว่าพวกเขาได้ทำให้ดาวิดเกลียด ฮานูนกับพวกอัมโมนจึงได้เอาเงินประมาณสามสิบลีตันไปจ้างรถรบกับทหารม้าจากเมโสโปเตเมีย จากอารัม-มาอาคาคห์ และจากไซบาห์ ๘ พวกเขายังได้จ้างรถรบสามหมื่นสองพันคันและกษัตริย์ของมาอาคาคห์ รวมทั้งกองทัพของเขาด้วย และพวกเขาทั้งหมดก็ได้มาตั้งค่ายอยู่ใกล้กับเมืองเมเดบา พวกอัมโมนได้เรียกชุมนุมคนของพวก เขาทั้งหมดจากเมืองต่างๆเพื่อมาสู้รบด้วย

* ๑๘:๑๖ **ผู้จัดบันทึก** คนที่ทำหน้าที่จัดบันทึกหรือตัด ลอกบรรดาหนังสือหรือจดหมาย คนเหล่านี้ได้ใช้เวลาในการเขียนสิ่งต่างๆมากจนกระทั่งกลายเป็นผู้ชำนาญที่รู้ความหมายของตัวหนังสือเป็นอย่างดี

† ๑๘:๑๗ **ชาวเคเรธีและชาวเปเลท** พวกเขาคือทหารที่คอยปกป้องกษัตริย์

‡ ๑๘:๔ **โกนเครา** กฎของโมเสสห้ามไม่ให้ผู้ชายโกนเคราออก

๘ เมื่อดาวิดได้ยินข่าวนี้ เขาก็ได้ส่งโยอาบ และกองทัพทั้งหมดไปที่นั่น ๙ พวกอัมโมนได้ออกมาตั้งแถวเตรียมสู้รบอยู่ที่ประตูเมือง ส่วนบรรดากษัตริย์ที่เข้าร่วมรบด้วยต่างก็ตั้งทัพอยู่ที่ท้องทุ่ง

๑๐ โยอาบเห็นว่ามียกกองทัพตั้งขนานเขาอยู่ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เขาจึงได้เลือกทหารที่มีฝีมือที่สุดของอิสราเอลมาจำนวนหนึ่ง และให้พวกเขาอยู่ในตำแหน่งที่ต้องเผชิญหน้ากับกองทัพของพวกอารัม ๑๑ เขาให้กองทัพที่เหลืออยู่ภายใต้การควบคุมของอาบีชัยน้องชายของเขา และพวกเขาทั้งหมดต่างก็ตั้งทัพเผชิญหน้ากับพวกอัมโมน ๑๒ โยอาบพูดว่า “ถ้าอารัมแข็งแกร่งเกินไปสำหรับเรา ท่านต้องมาช่วยเหลือเรา และถ้าพวกอัมโมนแข็งแกร่งเกินไปสำหรับท่าน เราก็จะไปช่วยท่าน ๑๓ กล้าหาญไว้ให้เราสู้ให้สมกับชายชาติทหารเพื่อคนของเรา และเพื่อเมืองทั้งหลายของพระเจ้าของเรา และขอให้พระยาห์เวห์ทำในสิ่งที่พระองค์เห็นว่าดีเถิด”

๑๔ โยอาบกับกองทัพของเขาบุกเข้าสู้รบกับพวกอารัม และพวกอารัมต่างถอยหนีพวกเขา ๑๕ เมื่อพวกอัมโมนเห็นว่าพวกอารัมวิ่งหนี พวกเขาจึงวิ่งหนีจากอาบีชัยที่เป็นน้องชายของโยอาบด้วย และหนีเข้าเมืองของพวกเขาไป แล้วโยอาบก็กลับเมืองเยรูซาเล็ม

๑๖ เมื่ออารัมเห็นว่าพวกเขาพ่ายแพ้แก่ชาวอิสราเอลแล้ว พวกเขาจึงได้ส่งพวกผู้ส่งข่าวเพื่อไปนำชาวอารัมมาจากอีกฝั่งของแม่น้ำยูเฟรติส โดยมีโซฟัคที่เป็นแม่ทัพของกองทัพฮาดัดเอเซอร์มาเป็นผู้นำทัพ

๑๗ มีคนมารายงานเรื่องนี้ให้กับดาวิด เขาจึงได้รวบรวมชาวอิสราเอลทั้งหมดเดินทางข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป และได้มาพบกับกองทัพของชาวอารัมนั้น เขาได้จัดเตรียมกองทัพเผชิญหน้ากับพวกอารัม และได้สู้รบกับพวกเขา ๑๘ พวกอารัมต่างวิ่งหนีชาวอิสราเอล และดาวิดกับกองทัพของเขาได้ฆ่าทหารรบตายถึงเจ็ดพันคน ทหารเดินเท้าอีกสี่หมื่นคน และยังได้ฆ่าแม่ทัพโซฟัคตายด้วย

๑๙ เมื่อพวกเขาจับใช้ของฮาดัดเอเซอร์ เห็นว่าพวกเขาพ่ายแพ้แก่ชาวอิสราเอล จึงได้ขอสงบศึกกับดาวิดและยอมเป็นทาสของเขาดังนั้นพวกอารัมจึงไม่ยอมช่วยเหลือพวกอัมโมนอีก

โยอาบทำลายพวกอัมโมน

(๒ ซมอ. ๑๒:๒๖-๓๑)

๒๐ ๑ เมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิของปีต่อไป ซึ่งเป็นช่วงที่บรรดากษัตริย์ต่างออกไปทำสงครามกัน โยอาบได้นำกองทัพออกไปทำลายแผ่นดินของพวกอัมโมนและได้ล้อมเมืองรับบาห์ไว้ ส่วนดาวิดยังอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม โยอาบได้เข้าโจมตีเมืองรับบาห์ และสามารถทำลายมันได้

๒๑ ๒ ดาวิดได้ปลดเอามงกุฎออกจากหัวของกษัตริย์ของพวกเขา ดาวิดพบว่ามงกุฎทองคำนั้นหนักเกือบสามสิบห้ากิโลกรัม และมีพลอยมีค่ามากมายประดับอยู่ พวกเขาได้เอามงกุฎนี้มาสวมไว้บนหัวของดาวิด และดาวิดได้ขนเอาของมีค่าจำนวนมากมายมหาศาลไปจากเมืองนั้น ๓ ดาวิดได้นำผู้คนที่อยู่ในเมืองรับบาห์ออกไปจากเมือง และบังคับให้ไปทำงานด้วยเลื่อย เหล็ก ขุด และขวาน ดาวิดทำอย่างเดียวกันนี้กับทุกเมืองของพวกอัมโมน แล้วดาวิดจึงยกทัพกลับเมืองเยรูซาเล็ม

พวกยักษ์ชาวฟีลิสเตียถูกฆ่าตาย

(๒ ซมอ. ๒๑:๑๘-๒๒)

๔ ต่อมาภายหลัง เกิดสงครามกับชาวฟีลิสเตียในเมืองเกเซอร์ ในเวลานั้นลิบบะคัยชาวหุซัทได้ฆ่าลิบปีชัยซึ่งเป็นลูกหลานของเราฟาอิมร่ายยักษ์ตาย และพวกฟีลิสเตียยอมแพ้

๕ หลังจากนั้น ก็เกิดสงครามกับชาวฟีลิสเตียขึ้นอีกครั้ง และเอลฮานันลูกชายยาฮีร์ได้ฆ่าลามีน้องชายของโกลิอัทที่เป็นชาวักท

*๒๐:๒ กษัตริย์ของพวกเขา หรือ “มิลคอม” เป็นพระของพวกชาวอัมโมน

†๒๐:๒ เกือบสามสิบห้ากิโลกรัม หรือ หนึ่งตะลันต์

ตาย ลามิผู้^๕นี้ใช้หอกที่มีด้ามหนักเหมือนกับไม้ฟันทอผ้า*

^๖ในเวลาต่อมา ก็มีสงครามกับชาวก็ทเกิดขึ้นอีก และได้มีชายร่างยักษ์คนหนึ่งที่มีนิ้วมือและนิ้วเท้าข้างละหกนิ้วรวมยี่สิบ สี่นิ้ว เขาเป็นลูก หลานของเรฟาอิมร่างยักษ์ ด้วย^๗เขาได้มาพูดเหน็บแนมชาวอิสราเอล โยนาธานที่เป็นลูกชายของซิมเออาพี่ชายของดาวิดได้ฆ่าเขาตาย

^๘“คนเหล่านี้ล้วนเป็นลูก หลานของเรฟาอิมร่างยักษ์ในเมืองก็ทและพวกเขาก็ถูกฆ่าตายด้วยฝีมือของดาวิดและคนของเขา

ดาวิดบาปเพราะหับชาวอิสราเอล

(๒ ซมอ. ๒๔:๑-๒๔)

๒๑ ^๑ซาตานได้ลุกขึ้นมาต่อสู้กับอิสราเอล และอยู่ให้ดา วิดนับประชาชนชาวอิสราเอล ^๒ดา วิดได้พูดกับโยอาบและพวกแม่ทัพว่า “ให้ไปนับประชาชนชาวอิสราเอลตั้งแต่เบเออร์เชบาไปจนถึงดาน แล้วกลับมารายงานเรา เราจะได้รู้จำนวนของพวกเขา”

^๓แต่โยอาบพูดว่า “ขอ ให้พระ ยาร์เวห์เพิ่มจำนวนของประชาชนของพระองค์ขึ้นอีกร้อย เท่าจากที่พวก เขาเป็นอยู่ขณะนี้เถิด ท่าน กษัตริย์ คนอิสราเอลทั้งหมดล้วน เป็นคนรับ ใช้ของท่านมิใช่ หรือ ทำไมท่านถึงต้องการทำอย่าง นี้ด้วย ทำไมถึงให้สิ่ง นี้ต้องกลายเป็นความ บาปของชนชาติอิสราเอลด้วยเล่า”

^๔แต่กษัตริย์ยัง คงยืน กรานคำ สั่งที่ให้กับโยอาบไป ดังนั้นโยอาบจึงได้ออกเดินทางไปทั่วทั้งแผ่นดินอิสราเอล แล้วจึงกลับมาเมืองเยรูซาเล็ม ^๕โยอาบได้เสนอรายงานการนับประชาชนให้กับดาวิด ชาวอิสราเอลทั้งหมดมีผู้ชายหนึ่ง ล้านหนึ่ง แสนคนที่สามารถใช้ดาบได้ และผู้ชายชาวยูดาห์ที่ใช้ดาบได้มีจำนวนสี่แสนเจ็ดหมื่นคน ^๖โยอาบไม่ได้นับชาวเลวี และชาวเบนยามินรวมไปด้วย เพราะเขาไม่ชอบคำสั่งนี้ของกษัตริย์ ^๗พระเจ้ก็ไม่พอใจ คำสั่ง นี้ด้วย ดังนั้นพระองค์จึงลงโทษชาวอิสราเอล

^๘ดา วิดพูดกับพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าได้ทำบาปอย่างใหญ่ หลงที่ได้ทำสิ่ง นี้ลงไป แต่ตอนนี้ขอโปรดเอาความ ผิดของข้าพเจ้าผู้รับใช้พระองค์ไปด้วยเถิด เพราะข้าพเจ้าได้ทำตัวโง่เขลาไป”

^๙พระยาห์เวห์ได้พูดกับกาด ผู้ที่เห็นนิมิตของดาวิดว่า ^{๑๐}“ให้ไปบอกกับดาวิดว่า ‘พระยาห์เวห์พูดว่า เรามีสามทางให้เจ้าเลือกเลือกมาทาง หนึ่ง แล้วเราจะทำกับเจ้าตามนั้น”

^{๑๑}ดังนั้น กาดจึงไปพบดาวิดและได้พูดกับเขาว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์พูด เลือกมาอย่างหนึ่ง ^{๑๒}คือ อุดอยากสามปี หรือ วิ่งหนีศัตรูที่เอาดาบไล่ล่าเจ้าสาม เดือน หรือสามวันของดาบของพระ ยาห์เวห์ ซึ่งก็คือโรคระบาดร้าย แรงในแผ่นดิน นี้ พร้อมกับทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ที่จะลงมาทำลายล้างประชาชนที่อยู่ทั่วทั้งเขตแดนของชนชาติอิสราเอล ตอนนี้ ให้ท่านคิดว่าจะให้ข้าพเจ้านำคำตอบอันไหนไปให้กับผู้ที่ส่งข้าพเจ้ามา” ^{๑๓}ดา วิดจึงตอบกาดไปว่า “เรากลุ่ม ใจมาก เราขอตกอยู่ในกำมือของพระ ยาห์เวห์ เพราะความเมตตาของพระองค์ นั้นยิ่งใหญ่ นึก แต่ขออย่าให้เราก็ตกไปอยู่ในกำ มือของพวกมนุษย์เลย”

^{๑๔}ดังนั้นพระ ยาห์เวห์จึงได้ส่งโรคระบาดร้าย แรงแมาสู่ชนชาติอิสราเอลทำให้มีคนตายเจ็ด หมื่น คน ^{๑๕}และพระเจ้ก็ได้ส่งทูตสวรรค์องค์ หนึ่งมาที่เยรูซาเล็มเพื่อทำลายมัน แต่เมื่อทูตสวรรค์ได้เริ่ม ต้นการทำลายพระยาห์เวห์ก็มอง ดูแล้วก็เปลี่ยนใจไม่ทำลายล้างเยรูซาเล็ม พระองค์พูดกับทูต สวรรค์ที่กำลังทำลายเยรูซาเล็มอยู่ นั้นว่า “พอ เถิดรา มือของท่าน เถิด” ทูต สวรรค์ของพระยาห์เวห์กำลังยืนอยู่ที่ลาน นวดข้าวของโอเรนนั้นชาวเยบสุส †

^{๑๖}ดา วิดมองขึ้นไปและได้เห็นทูต สวรรค์ของพระยาห์เวห์ยืนอยู่ระหว่างสวรรค์กับพื้นโลก มือของท่านชัก ดาบออกมาและชี้ ไปที่เมืองเยรูซาเล็ม แล้ว ดา วิดกับพวกผู้ใหญ่ที่

*๒๐:๕ ไม้ฟันทอผ้า คานขนาดใหญ่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องทอผ้า

†๒๑:๑๕ ชาวเยบสุส ชนชาติหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มก่อนที่ชาวอิสราเอลจะเข้ายึดเมือง คำว่า “เยบสุส” เป็นชื่อเก่าของเมืองเยรูซาเล็ม

แต่งกายด้วยผ้ากระสอบ *ก็ก้มหน้าลงถึงพื้นดิน ^{๑๗}ดาวิดพูดกับพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนสั่งให้นับประชาชนพวกนี้เอง ข้าพเจ้าเป็นคนที่ได้ทำบาป และได้ทำความ ผิดลงไป แต่พวกลูก แกะพวก นี้ได้ทำอะไรผิด เล่า ข้า แต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของข้าพเจ้า โปรดลงโทษข้าพเจ้ากับครอบครัวของข้าพเจ้าเถิด อย่าไปลงโทษประชาชนของพระองค์ด้วย โรคระบาดร้ายแรงอย่างนี้เลย”

^{๑๘}(ทูต สวรรค์ของพระ ยาห์เวห์ได้บอกกับ กาดให้ไปบอกกับดา วิดให้ไปตั้งแท่น บูชาให้ แก่พระยาห์เวห์บนลาน นวด ข้าวของโอ รันัน ชาวเยบุส ^{๑๙}ดังนั้น ดาวิดจึงได้ขึ้นไปทำตาม คำ พุดของกาดซึ่งเขาได้พูดไว้ในนามของ พระยาห์เวห์)

^{๒๐}โอ รันันกำลังนวดข้าว สาลีอยู่ เขา ได้ หันมาเห็นทูต สวรรค์องค์ นั้น พวกลูกชาย ทั้งสี่คนของเขาซึ่งอยู่กับเขาต่างก็วิ่งไป แอบ ^{๒๑}เมื่อดาวิดมาหาเขา โอ รันันเห็นดาวิด เขา ก็เดินออกมาจากลานนวดข้าว ก้มลงกราบดา วิดจนหน้าจูดพื้น

^{๒๒}ดา วิดพูดกับโอ รันันว่า “ชายลาน นวด ข้าวแห่ง นี้ให้กับเรา เถิด ชายให้กับเราเต็ม ราคา เลย เราจะได้สร้างแท่น บูชาให้แก่พระ ยาห์เวห์ขึ้นที่นี่ เพื่อที่ว่าโรค ระบาดร้าย แแรง จะได้หายไปจากประชาชน”

^{๒๓}แล้วโอ รันันก็ตอบดา วิดไปว่า “รับมัน ไปเถิด ขอ ให้กษัตริย์ผู้เป็นนายของข้าพเจ้า ทำในสิ่งที่ท่านเห็นว่าดีเถิด ข้าพเจ้ายังจะให้ วัวผู้อกหลายตัวเป็นเครื่องเผาบูชา ให้เลือก นวด ข้าวเป็นพื้น และให้ข้าวสาลีเพื่อเป็น เครื่องบูชาจากเมล็ด พืช ข้าพเจ้าขอมอบ ทั้งหมดนี้ให้”

^{๒๔}แต่กษัตริย์ดา วิดได้พูดกับโอ รันันว่า “อย่าเลย เราจะขอซื้อของเหล่านี้เต็ม ราคา เพราะเราจะไม่เอาของๆท่านมาถวายบูชา พระ ยาห์เวห์ และเราจะไม่ยอมบูชาเครื่อง เผาบูชาที่เราได้มาฟรีๆ”

^{๒๕}ตั้ง นั้น ดา วิดจึงจ่ายโอ รันันไปด้วย ทองคำหนักเจ็ดกิโลกรัม [†]เป็นค่า สถานที่ [‡]ที่ ^{๒๖}แล้วดา วิดก็ได้สร้างแท่น บูชาขึ้นแท่น หนึ่งที่ นนให้กับพระ ยาห์เวห์ และได้บูชา เครื่องเผาบูชากับเครื่องบูชาอื่น ๆ เพื่อคืนดีกับ พระเจ้า ดา วิดได้เรียกพระ ยาห์เวห์ และ พระองค์ก็ได้ตอบ เขาด้วยไฟจากสวรรค์ที่ ลงมานบนแท่น บูชาสำหรับเครื่องเผาบูชา ^{๒๗}แล้วพระ ยาห์เวห์ได้ส่งทูต สวรรค์องค์ นั้น ให้เก็บดาบของท่านเข้าฝัก

^{๒๘}ในเวลา นั้น ดา วิดเห็นว่าพระ ยาห์เวห์ ้ตอบ รับเขาแล้วที่ลาน นวด ข้าวของโอ รันัน ชาวเยบุส หลังจากที่เขาได้ถวายเครื่องบูชา ให้กับพระองค์ที่ นั้น ^{๒๙}(ขณะ นั้น เติมนที่ ตักดีลอิทธิของพระ ยาห์เวห์ที่โมเสสได้สร้าง ขึ้นในทะเลทราย และแท่นบูชาสำหรับเครื่อง เผาบูชาอยู่ในสถานที่สูงที่กิเบ โอน ^{๓๐}แต่ดา วิดไม่สามารถไปอยู่ต่อ หน้าแท่น นั้นเพื่อขอ คำปรึกษาจากพระเจ้าได้ เพราะเขาเกรงกลัว ดาบของทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์)

๒๒ ^๑ดา วิดพูดว่า “สถานที่ นี้จะได้อ เป็นบ้าน [‡]ของพระ ยาห์เวห์ผู้ เป็น พระเจ้าและนี่จะเป็นแท่นสำหรับเครื่องเผา บูชาของชาวอิสราเอล”

ดาวิดวางแผนสำหรับการสร้างวิหาร

^๒ดา วิดได้สั่งให้รวบรวมชาวต่าง ชาตที่ อาศัยอยู่ในแผ่นดินอิสราเอล และได้แต่งตั้ง พวกเขาให้เป็นช่างตัด หิน [†]เพื่อไปตัดหิน มาใช้สร้างวิหารที่จะเป็นบ้านของ พระเจ้า ^๓ดา วิดยังได้จัด เตรียมเหล็กจำนวนมาก เพื่อใช้เป็นตะปู และบานพับสำหรับบาน ประตู เหล็ก หินบและใช้ทองสัมฤทธิ์จำนวนมากมายมหาศาลเกินกว่าที่จะชั่งน้ำหนัก ได้ ^๔และใช้ไม้ ชุงจากสน ซี ดาร์จำนวนมากจน ไม่สามารถนับ ได้ เพราะชาวไซ ดอนและ ชาวโทรสได้ส่งไม้ ชุงจากสน ซี ดาร์จำนวนมากมายมาให้ดาวิด

*๒๑:๑๖ **ผ้ากระสอบ** คือ ผ้าเนื้อหยาบ ทำจากขนสัตว์ ใช้สวมใส่เพื่อแสดงความโศกเศร้า
 †๒๑:๒๕ **เจ็ดกิโลกรัม** หรือแปลตรงๆได้ว่า หกร้อยเซเซล
 ‡๒๒:๑ **บ้าน** วิหารของพระยาห์เวห์ คือตึกที่สร้างขึ้นเป็นพิเศษในเมืองเยรูซาเล็มเพื่อใช้ในการนมัสการพระเจ้า
 †๒๒:๒ **ช่างตัดหิน** คนที่ตัดหินและสร้างสิ่งต่างๆขึ้นจากหิน

๕ดาวิดคิดว่า “ซาโลม อนาคตของเรายังเด็กและยังไม่ประสีประสา และบ้านที่จะสร้างให้กับพระยาห์เวห์ต้องยิ่งใหญ่ รุ่งโรจน์ และมีชื่อเสียงไปทั่วทุก ประเทศ ดั่ง นั้นเราจะต้องเตรียมการไว้ให้” แล้วดาวิดก็ได้จัด เตรียมสิ่งที่จะต้องใช้ในการก่อสร้างไว้มากมายก่อนที่เขาจะตาย

๖เขาได้เรียกตัวซาโลม อนาคตของเขาเข้ามา และสั่งเขาให้สร้างบ้านให้พระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอล ๗ดาวิดพูดกับซาโลมอนว่า “ลูกเอ๋ย พ่อเองตั้งใจที่จะสร้างบ้านให้กับชื่อของพระยาห์เวห์พระเจ้าของพ่อ ๘แต่พระยาห์เวห์ได้ส่ง ขาวมาถึงพ่อว่า ‘เจ้าได้ผาคนไปมากมาอยู่และตัว เจ้าเองก็ได้ต่อสู้ในสงครามหลายครั้ง ดังนั้นเจ้าจะไม่ได้เป็นผู้ที่สร้างบ้านให้กับชื่อของเร เพราะเจ้าได้ทำให้เลือดมากมายต้องไหล นองบนแผ่นดินต่อหน้าเรา ๙ดูเถิด ลูกชายคนหนึ่ง ของเจ้าจะเกิดมาจาก เจ้า เขาจะได้อเป็นคนแห่งสันติภาพ และเราจะให้เขาได้หยุด พักจากการสู้รบกับศัตรูรอบ ด้าน เพราะเขาจะมีชื่อว่าซาโลมอน และเราจะให้เกิดสันติภาพและความสงบสุขกับชนชาติอิสราเอลในช่วงเวลาของเขา ๑๐เขาจะได้อสร้างบ้านให้กับชื่อของเรา และจะได้อเป็นลูกชายของเรา และเราก็จะเป็นพ่อของ เขา เราจะทำให้บัลลังก์ของอาณาจักรของเขามั่นคงอยู่เหนือชนชาติอิสราเอลตลอดไป’

๑๑ตอนนี้ ลูกพ่อ ขอให้พระยาห์เวห์อยู่กับลูก เพื่อที่ลูกจะได้ประสบความสำเร็จและได้สร้าง บ้านของพระยาห์เวห์พระเจ้าของลูก เหมือนกับที่พระองค์ได้พูดไว้เกี่ยวกับตัวลูก ๑๒ขอเพียงพระยาห์เวห์มอบสติ ปัญญา และความเข้าใจให้กับ ลูก เมื่อพระองค์วางลูกไว้เหนือชนชาติอิสราเอลเพื่อว่าลูกจะได้เชื่อ ฟังกฎของพระยาห์เวห์พระเจ้าของลูก ๑๓แล้วลูกจะประสบความสำเร็จถ้าลูกระมัดระวังที่จะทำ ตามคำสั่ง สอนและกฎที่พระยาห์เวห์ได้สั่ง ไว้กับโมเสสเพื่อชนชาติ

อิสราเอล ให้ลูกเข้ม แข็งและกล้า หายใจไว้ อย่าได้กลัวหรือทอดถอย

๑๔ดูเถิด พ่อได้ทำงานหนักเพื่อเตรียมของไว้สำหรับบ้านของพระยาห์เวห์ มีทองคำประมาณสาม พันสี่ ร้อยห้าสิบ ตัน เงินประมาณสาม หมื่นสี่พันห้าร้อย ตัน และทองสัมฤทธิ์กับเหล็กอีกมากมายจนนับ ไม่ ถ้วน ยังมีไม้และก้อนหินด้วย ลูกจะเพิ่มเติมลงไปอีกก็ได้ ๑๕ลูกก็มีคนงานมากมายอยู่แล้ว มีทั้งช่างตัดหิน ช่างก่อตึก ช่างไม้และช่างฝีมือประเภทอื่นอีกจำนวนมาก ๑๖พวกเขาล้วนแต่มีความ ชำนาญในด้านการใช้ทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์และเหล็ก ลูกก็มีคนที่ชำนาญงานมากมายจนนับ ไม่ ถ้วนอยู่แล้ว ให้ลงมือทำงานเถิด และขอให้พระยาห์เวห์สถิตอยู่กับลูก”

๑๗ดาวิดได้สั่งเจ้าหน้าที่ทั้งหมดของอิสราเอลให้คอยช่วยเหลือซาโลม อนาคตของเขา ดาวิดสั่งว่า ๑๘“พระยาห์เวห์พระเจ้าของพวก ท่านสถิตอยู่กับพวก ท่านไม่ใช่หรือ และพระองค์ก็ได้ให้สันติภาพกับพวก ท่านในทุกด้านแล้ว ไม่ใช่หรือ เพราะพระองค์ได้มอบคนในแผ่นดินนี้ให้อยู่ในมือเรา และเราก็ได้ช่วยชนะเหนือแผ่นดินนี้ต่อหน้าพระยาห์เวห์ และประชาชนของพระองค์ ๑๙ตอนนี้ ให้ตั้งใจ ตั้งใจแสวงหาพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวก ท่าน ให้ลูก ขึ้นและสร้างสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ให้กับพระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้า เพื่อว่าหีบแห่งข้อตกลงของพระยาห์เวห์ และของศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของพระองค์จะได้อมาอยู่ในบ้านที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเกียรติกับชื่อของพระองค์”

ตารางรับใช้ของชาวเลวีในวิหาร

๒๓ เมื่อดาวิดแกตัวลงและใกล้จะตาย เขาได้ให้ซาโลม อนาคตของเขารับเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล ๒ดาวิดได้รวบรวมพวกผู้นำของอิสราเอลทั้งหมดและบรรดานักบวชรวม ทั้งชาวเลวี ๓ดาวิดได้นับจำนวนชาวเลวีที่มีอายุสามสิบขึ้นไป

*๒๒:๕ ซาโลมอน ชื่อนี้คล้ายกับคำในภาษาฮีบรูที่มีความหมายว่า “สันติ”

†๒๒:๑๔ สามพันสี่ร้อยห้าสิบตัน หรือ หนึ่งในแสนตะลันต์

‡๒๒:๑๙ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ให้กับพระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้า คือวิหารของพระยาห์เวห์เป็นตึกที่สร้างขึ้นเป็นพิเศษในเมืองเยรูซาเล็มเพื่อให้ชาวยิวใช้สักการะบูชาพระเจ้า

ได้ทั้งหมดสามหมื่นแปดพันคน ^๔ ในจำนวนนี้มีสองหมื่นสี่พันคนที่จะต้องอยู่คอยกำกับดูแลงานภายในบ้านของพระยาห์เวห์ อีกหกพันคนเป็นพวกเจ้าหน้าทีในศาลและพวกผู้พิพากษา ^๕ อีกสี่พันคนเป็นคนเฝ้าประตู และอีกสี่พันคนที่เหลือทำหน้าที่สรรเสริญพระยาห์เวห์ด้วยเครื่องดนตรีที่ดาวิดได้สร้างไว้สำหรับการสรรเสริญพระยาห์เวห์

^๖ และดาวิดได้สั่งงานให้แก่พวกเขาโดยแยกพวกเขาออกเป็นสามกลุ่ม ตามจำนวนลูกชายสามคนของเลวี คือ เกอร์โซม โคฮาท และเมราวี

กลุ่มครอบครัวของเกอร์โซม

^๗ คนที่มาจากชาวเกอร์โซมคือ ลาดานและซิมเออี ^๘ ลูกชายของลาดานมีสามคนคือ เยฮีเอลที่เป็นหัวหน้า เศษามและโยเอล

^๙ ลูกชายของซิมเออีมีสามคนคือ เซโลโมท ฮาซึเอลและฮาราน คนเหล่านี้ล้วนเป็นพวกหัวหน้าของตระกูลลาดาน

^{๑๐} และเหล่าลูกชายของซิมเออีประกอบด้วยยาหุท คินา เยอูชและเบรียห์ ทั้งสี่คนนี้เป็นลูกชายของซิมเออี ^{๑๑} และยาหุทได้เป็นหัวหน้า รองลงมาคือคิซาร์ แต่เยอูชและเบรียห์มีลูกชายไม่กี่คน ดังนั้นพวกเขาจึงถูกนับรวมเป็นตระกูลเดียวกันให้ทำงานอย่างเดียวกัน

กลุ่มครอบครัวของโคฮาท

^{๑๒} เหล่าลูกชายของโคฮาทมีสี่คน คือ อัมราม อิสฮาร์ เฮโบรนและอุสซึเอล

^{๑๓} บรรดาลูกชายของอัมรามคืออาโรนและโมเสส อาโรนถูกแยกออกมา เขาและลูกหลานของเขาถูกสงวนไว้ตลอดไป เพื่อทำพิธีศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เพื่อเผาเครื่องสัตวบูชาต่อหน้าพระยาห์เวห์ เพื่อรับใช้พระองค์และให้คำอวยพรในนามของพระองค์ตลอดไป

^{๑๔} ส่วนโมเสสซึ่งเป็นคนของพระเจ้า พวกลูกชายของเขาถูกนับรวมเข้ากับเผ่าของเลวี ^{๑๕} ลูกชายของโมเสสคือ เกอร์โซม และเอลิเยเซอร์ ^{๑๖} ลูกชายของเกอร์โซมคือ เชบูเอลที่ได้เป็นหัวหน้า ^{๑๗} ลูกชายของเอลิเยเซอร์คือเรห์บยาห์ที่เป็นหัวหน้า เอลิเยเซอร์ไม่มีลูกชายคนอื่นๆอีกเลย แต่เรห์บยาห์มีลูกชายหลายคน

^{๑๘} ลูกชายของอิสฮาร์ คือ เซโลมิทที่เป็นหัวหน้า

^{๑๙} ลูกชายของเฮโบรนคือ เยรียาห์ที่เป็นหัวหน้า รองลงมาคืออามาริยาห์ คนที่สามคือยาฮาซึเอลและคนที่สี่คือเยคาเมอัม

^{๒๐} ลูกชายของอุสซึเอลคือ มีคาห์ที่เป็นหัวหน้าและรองลงมาคืออิสซืออาห์

กลุ่มครอบครัวของเมราวี

^{๒๑} ลูกชายของเมราวีคือมาห์ลีและมุซึ ลูกชายของมาห์ลีคือ เอลเออาซาร์และคิซ

^{๒๒} เอลเออาซาร์ตายไปโดยที่ยังไม่มีลูกชาย เขามีแต่ลูกสาวหลายคน พวกลูกชายของคิซที่เป็นญาติกับเขาจึงได้แต่งงานกับพวกนาง

^{๒๓} ลูกชายของมุซึ มีสามคนคือมาห์ลี เอเดอร์และเยเรโมท

งานของชาวเลวี

^{๒๔} ต่อไปนี้คือรายชื่อลูกหลานของเลวีตามตระกูลของพวกเขา พวกหัวหน้าตระกูลได้ลงทะเบียนไว้ตามจำนวนสมาชิกที่มีชื่อของแต่ละคนที่สามารถทำงานรับใช้ในบ้านของพระยาห์เวห์ คือทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป

^{๒๕} เพราะดาวิดได้พูดไว้ว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ให้ประชาชนของพระองค์พักผ่อน และพระองค์ได้มาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มตลอดไป ^{๒๖} ดังนั้นพวกชาวเลวีจึงไม่จำเป็นต้องแบกเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ หรือของใดๆก็ตามที่เข้ากับเต็นท์อีกต่อไป”

^{๒๗} เพราะคำพูดสุดท้ายที่ดาวิดได้สั่งไว้คือให้นับจำนวนลูกหลานของชาวเลวีทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป

^{๒๘} แต่หน้าที่ของชาวเลวีเหล่านี้ คือการช่วยเหลือพวกลูกหลานของอาโรนในการรับใช้ในบ้านของพระยาห์เวห์ พวกเขาต้องทำหน้าที่ดูแลลานของวิหาร ห้องต่างๆ ด้านข้าง ต้องทำความสะอาดของศักดิ์สิทธิ์ทุกอย่าง และทำงานทุกอย่างที่เป็นกรรรับใช้ภายในบ้านของพระเจ้า ^{๒๙} รวมทั้งจัดการเกี่ยวกับเรื่องขนมปังศักดิ์สิทธิ์ที่วางอยู่บนโต๊ะที่อยู่ต่อหน้าพระยาห์เวห์ เรื่องแป้งสาลีสำหรับเครื่องบูชาจากเมล็ดพืช เรื่องขนมปังที่ไม่มีใส่เชื้อฟู เรื่องขนมปังแผ่นๆ เรื่องขนมปังเคล้าน้ำมัน และเรื่องเครื่องดวง

เครื่อง วัตถุทุก ขนาด ^{๓๐} พวก เขามีหน้าที่ยืน ขอบคุดและสรรเสริญพระเจ้า ยาร์เวห์ทุก เช้า เย็น ^{๓๑} และทุก ครึ่งที่ประชาชนมาถวาย เครื่องเผาบูชาทั้งตัวให้กับพระเจ้าใน วันหยุด ทาง ศาสนาวันพระจันทร์ใหม่ * และวัน เทศกาลต่างๆ พวก เขาจะต้องมาอยู่ต่อ หน้า พระ ยาร์เวห์เป็นประจำตามจำนวนคนที่ ได้กำหนด ไว้ ^{๓๒} และพวก เขาจะต้องรักษา กฎ กติกาของเต็นท์นัด พบ และสถานที่ คักคิลิทธิ และพวกคำ สั่งต่างๆที่ได้ รับมา จากพวกลูก หลานของอา โรนญาติของพวกเขา ในเรื่องการ รับ ใช้ภายในบ้านของพระ ยาร์เวห์

กลุ่มของพวกนักบวช

๒๔ ^๑ ต่อ ไป นี้เป็นพวกลูกชายของ อาโรน คือ นาตบ อับิฮู เอ เลอ ๑ ซาร์และ อิทา มาร์ ^๒ นา ตบและอับิ ฮูตาย ก่ออนุพ้อของพวก เขา โดยที่ยังไม่มีลูกชาย ดั่ง นั้น เอเลอาซาร์และอิธามาร์จึงรับหน้าที่ เป็นนักบวช ^๓ ด้วยความช่วยเหลือจากศา โดคที่เป็นลูก หลานของเอ เลอาซาร์ และอา ทิ เม เลคที่เป็นลูก หลานของอิธา มาร์ ดาวิด ได้แบ่งพวกนักบวชออกตามหน้าที่รับ ใช้ ^๔ มีหัวหน้าจากครอบครัวของเอ เลอ ๑ ซาร์ มากกว่าหัวหน้าจากครอบครัวของอิธา มาร์ หัวหน้าจากครอบครัวของเอ เลอ ๑ ซาร์มีสิบ หกคน และจากครอบครัวของอิธามาร์มีแปด คน ^๕ พวกเขาได้จับสลากแบ่งกัน ดูว่าใครจะ ได้ทำหน้าที่อะไร บางคนก็ได้รับเลือกให้เป็น เจ้าหน้าที่ดูแลวิหารอัครคักคิลิทธิ บางคนก็มี หน้าที่เป็นนักบวช พวก เขาทุกคนต่างก็เป็น ลูกหลานของเอเลอาซาร์และอิธามาร์

^๖ เซโม อาห์ลูกชายของเนธัน เอลซึ่งเป็น ชาวเลวี ทำหน้าที่เลขานุการ ^๗ คอยจดบันทึก ราย ชื่อของคนพวก นี้ต่อ หน้ากษัตริย์ดา วิด ต่อหน้าพวกเจ้าหน้าที่ ต่อหน้านักบวชศาโดค ต่อหน้าอาทิเมเลคลูกชายของอับิยาซาร์และ พวก ผู้นำครอบครัวของพวกนักบวชและ ของพวกชาวเลวี พวก เขาจับ สลากสลัด กัน ไประหว่างครอบครัวของเอ เลอ ๑ ซาร์กับของ อิธามาร์

- ^๗ สลากอันแรกเป็นของเยโฮยาภิรับ
- อันที่สองเป็นของเยดาياهو
- ^๘ อันที่สามเป็นของฮาริม
- อันที่สี่เป็นของเสโอริม
- ^๙ อันที่ห้าเป็นของมัลคิياهو
- อันที่หกเป็นของมียามิน
- ^{๑๐} อันที่เจ็ดเป็นของฮักโซส
- อันที่แปดเป็นของอับิياهو
- ^{๑๑} อันที่เก้าเป็นของเยชูอา
- อันที่สิบเป็นของเชคานิياهو
- ^{๑๒} อันที่สิบเอ็ดเป็นของเอลิยาซิบ
- อันที่สิบสองเป็นของยาคิม
- ^{๑๓} อันที่สิบสามเป็นของหุปปาห์
- อันที่สิบสี่เป็นของเยเซเบอับ
- ^{๑๔} อันที่สิบห้าเป็นของบิลกาห์
- อันที่สิบหกเป็นของอิมเมอร์
- ^{๑๕} อันที่สิบเจ็ดเป็นของเฮซ็ือร์
- อันที่สิบแปดเป็นของอับิเชส
- ^{๑๖} อันที่สิบเก้าเป็นของเปราทิياهو
- อันที่ยี่สิบเป็นของเยเซเคล
- ^{๑๗} อันที่ยี่สิบเอ็ดเป็นของยาคิน
- อันที่ยี่สิบสองเป็นของกามูล
- ^{๑๘} อันที่ยี่สิบสามเป็นของเดไลياهو
- อันที่ยี่สิบสี่เป็นของมาอาชياهو

^{๑๙} คน พวก นี้ได้ รับเลือกมาให้รับ ใช้อู่ ภายในบ้านของพระเจ้า ยาร์เวห์ ตามกฎที่อา โรนบรรพบุรุษของพวก เขาได้ตั้งไว้ให้กับ พวก เขา พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของชนชาติ อิสราเอลได้มอบกฎนี้ไว้กับอาโรน

ชาวเลวีคนอื่นๆ

^{๒๐} ส่วนชาวเลวีคนอื่นๆที่เหลือ ประกอบไป ด้วย จากลูกหลานของอัมราม คือ ชูบาเอล จากลูกหลานของชูบาเอล คือ เยเดياهو ^{๒๑} ส่วนเรหับياهو จากลูกหลานของเขาคืออิส ซือฮาห์ที่เป็นหัวหน้า ^{๒๒} จากคนอิสซาร์ คือ เซโลโมท จากลูกหลานของเซโลโมท คือ ยาหาท ^{๒๓} ลูกชายของเฮ โบ รน คือ เยรี ยาร์ห์ที่เป็น หัวหน้า ลูกชายคนที่สองคืออามาริยาห์

* ๒๓:๓๑ วันพระจันทร์ใหม่ หรือวันขึ้นหนึ่งค่ำ เป็นวันแรกของเดือน จะมีการประชุมพิเศษ เพื่อนมัสการพระเจ้าในวันนั้น

† ๒๔:๖ เลขานุการ คนที่ทำหน้าที่เขียนและคัดลอกหนังสือและจดหมาย

ลูกชายคนที่สามคือยาอาซึเอล
 ลูกชายคนที่สี่คือเยคาเมอัม
 ๒๔ จากลูกหลานของอุสซึเอลคือมีคาห์
 จากลูกหลานของมีคาห์คือซามิรี
 ๒๕ น้องชายของมีคาห์คืออัสซึอาห์
 จากลูกหลานของอัสซึอาห์คือเศคาริยาห์
 ๒๖ จากลูกหลานของเมารารี คือ มาห์ลีและมุซึ และบรรดาลูก หลานของยาอาซึ ยาห์ ลูกชายของเขา
 ๒๗ จากลูกหลานของเมารารี ที่มาจากยาอาซึ ยาห์ ลูกชายของเขา คือ โซฮัม คักเกอร์และอิบรี
 ๒๘ จากมาห์ลี คือ เอเลอาซาร์ซึ่งไม่มีลูกชาย
 ๒๙ จากคิช ลูกหลานของเขาคือเยราเมเอล
 ๓๐ ลูกหลานของมุซึคือ มาห์ลี เอเดอร์และเยรีโมท

คน เหล่า นี้คือพวก ผู้นำของครอบครัวชาวเลวี ^{๓๑} คนเหล่านี้ได้จับสลากแบ่งหน้าที่กัน เหมือนกับญาติๆของพวกเขาที่เป็นพวกนักบวชซึ่งเป็นลูก หลานของ อา โรน พวก เขาจับ สลากกันต่อ หน้าษัตริย์ ดา วิด ศา โดก อาหิเมเลคและพวกผู้นำครอบครัวของพวกนักบวชและพวกชาวเลวี ไม่ ว่าจะ เป็น ครอบครัวของลูกหับี หรือ ลูกคนสุดท้ายก็ จับสลากเหมือนกันหมด

กลุ่มนักดนตรี

๒๕ ^๑ดา วิดและพวกเจ้า หน้าที่ของ กองทัพได้แบ่งงานด้านกรร้อง เพลงให้กับพวกลูกหลานของอาสาฟ ของเฮมานและของ เย ดู ธุน ซึ่งพวก เขาจะ ได้พูด แทนพระเจ้าโดยร้องคลอไปกับพิณเล็ก พิณใหญ่และ ฉาบ ต่อไป นี้คือราย ชื่อของคน ที่ทำงานรับใช้ดังนี้
 ๒ จากลูกหลานของอาสาฟ คือ คักเกอร์ โยเซฟ เนธานียาห์และอาซาเรลาห์ ทั้งหมดนี้เป็นลูกหลานของอาสาฟ ภายใต้การนำของอาสาฟ พวก เขาจะพูด แทน พระเจ้า ตามคำสั่งของกษัตริย์ดาวิด
 ๓ จากเยดูธุน พวกลูกหลานของเขาคือ เกดาลิยาห์ เศรี เยซายาห์ ซึเมอ ฮาซาบิยาห์ และมัททีธิยาห์ รวมทั้งหมดหกคน พวก เขาอยู่ภายใต้การนำของเยดูธุน พ่อของพวก เขา ผู้ ที่พูด แทน พระเจ้าไปพร้อมๆ

กับพิณเล็ก และพวก เขารับ ผิด ชอบในเรื่องการขอบคุณและการสรรเสริญพระยาห์เวห์ด้วย
 ๔ จากเฮมาน ลูกหลานของเขาคือ บุคคิยาห์ มัทธานิยาห์ อุสซึเอล เซบบูลเอล เยรีโมท ฮานานิยาห์ ฮานานี เอลิยาฮาห์ กิดดาลที่ โรมัมที่เอเซอร์ โยเซบคาซาห์ มัลโลธิ โฮซึร์ และเฮมานซึ่งเป็นผู้ ทำนายของกษัตริย์ดาวิด พระเจ้าได้สัญญาที่จะทำให้เฮมานแข็งแรง พระเจ้าจึงให้เฮมานมีลูกชายถึงสิบสี่คนและมีลูกสาวสามคน
 ๖ พวก เขาทั้งหมด นี้อยู่ภายใต้การนำของพ่อของพวก เขา ในเรื่องการร้อง เพลงในวิหารของพระ ยาห์เวห์ โดยร้องคลอไปกับ ฉาบ พิณใหญ่และพิณเล็ก เป็นการ รับ ใช้ อยู่ในบ้านของพระเจ้า อาสาฟ เฮมานและเย ดู ธุนอยู่ภายใต้ คำ สั่งของกษัตริย์ ดา วิด
 ๗ คนพวก นี้และญาติๆของพวก เขาที่มาจากเผ่าเลวี ได้ รับการฝึกฝนในเรื่องดนตรี มา พวก เขาทุก คนล้วนมีความชำนาญในการร้อง เพลงสรรเสริญพระ ยาห์เวห์ พวก เขา มีจำนวนทั้งหมดสอง ร้อยแปด สิบ แปด คน
 ๘ พวกเขาทุกคน ทั้งหนุ่มและแก่ ทั้งครูและนักเรียน ต่างก็ ต้องจับสลากแบ่งหน้าที่กัน
 ๙ สลากอัน แรกตกเป็นของพวกอาสาฟคือโยเซฟ ญาติๆและลูก หลานของ เขา รวม ทั้งหมดสิบสองคน
 อันที่สองตกเป็นของเกดูลิยาห์ ญาติๆและลูกหลานของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
 ๑๐ อันที่ สามตกเป็นของคัก เกอร์ ลูก หลานของเขาและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
 ๑๑ อันที่ สี่ตกเป็นของอัส ริ ลูก หลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
 ๑๒ อันที่ ห้าตกเป็นของเนธานียาห์ ลูก หลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
 ๑๓ อันที่ หกตกเป็นของบุ คคิ ยาห์ ลูก หลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
 ๑๔ อันที่ เจ็ดตกเป็นของเยซุอาเรลาห์ ลูก หลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
 ๑๕ อันที่ แปดตกเป็นของเยซายาห์ ลูก หลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน

*๒๔:๒๖ เมารารี ภาษาฮีบรูในข้อที่ ๒๖ และ ๒๗ ยังเข้าใจได้ยาก

- ๑๖ อันที่แก้ตกเป็นของมัทธิวนิยาห์ ลูกหลาน และญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๑๗ อันที่สิบตกเป็นของซูมิ เมอี ลูกหลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๑๘ อันที่สิบเอ็ดตกเป็นของอาซาเรล ลูกหลาน และญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๑๙ อันที่สิบ สองตกเป็นของฮาซูบิ ยาห์ ลูกหลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๒๐ อันที่สิบสามตกเป็นของซูบาเอล ลูกหลาน และญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๒๑ อันที่สิบสี่ตกเป็นของมัทธิวียาห์ ลูกหลาน และญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๒๒ อันที่สิบห้าตกเป็นของเยเรโมท ลูกหลาน และญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๒๓ อันที่สิบ หกตกเป็นของฮานานี ยาห์ ลูกหลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๒๔ อันที่สิบเจ็ดตกเป็นของโยเซบคาซาร์ห์ ลูกหลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๒๕ อันที่สิบแปดตกเป็นของฮานานี ลูกหลาน และญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๒๖ อันที่สิบ เก้าตกเป็นของมัลโลธี่ ลูกหลาน และญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๒๗ อันที่สิบตกเป็นของเอเลียซาห์ ลูกหลาน และญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๒๘ อันที่ ยี่สิบ เอ็ดตกเป็นของไฮธีร์ ลูกหลาน และญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๒๙ อันที่ ยี่สิบ สองตกเป็นของกิดู ดาล ที่ ลูกหลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๓๐ อันที่ ยี่สิบสามตกเป็นของมาหะซึโอท ลูกหลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน
- ๓๑ อันที่ ยี่สิบสี่ตกเป็นของโรมัมทีเอเซอร์ ลูกหลานและญาติๆของเขารวมทั้งหมดสิบสองคน

พวกคนเฝ้าประตู

๑ ในกลุ่มของพวกคนเฝ้าประตู จากชาวโคราห์ มี

๒๖

เม เชเล มิ ยาห์ลูกชายของโคเร โครเป็นลูกชายคนหนึ่งของอาสาฟ ๒ เมเชเลมิยาห์มีลูกชาย คือ เศคาริยาห์ที่เป็นลูกชายคนแรก เยดียาเอลเป็นคนที่สอง เศบุดิยาห์เป็นคนที่สาม ยาหนีเอลเป็นคนที่สี่ ๓ เอลามเป็นคนที่ทำ เยโฮธานเป็นคนที่ทำ เอลิโฮนัยเป็นคนที่ดี

๔ โอเบด เอโดมมีลูกชาย คือ เซไมอาห์เป็นลูกคนแรก เยโฮซาบาดเป็นคนที่สอง โยอาห์เป็นคนที่สาม สาการ์เป็นคนที่สี่ เนธันเอลเป็นคนที่ห้า ๕ อัม มี เอลเป็นคนที่ทำ อีสสาการ์เป็นคนที่เจ็ด เปอลเลัยเป็นคนตีแปด พระเจ้าได้ช่วยพรโอเบด-เอโดมอย่างแท้จริง

๖ เซไม อาห์ลูกชายของเขาก็มีลูกชายหลายคนที่เป็นผู้น้อยอยู่ในครอบครัวของพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นคนที่มีความสามารถ ๗ บรรดาลูกชายของเซไม อาห์คือ โอทนีเรฟา เอล โอเบดและเอลซาบาด ยังมีบรรดาพี่น้องของเขาซึ่งเป็นคนที่มีความสามารถเหมือนกัน คือ เอลิสู กับ เสมาคิยาห์

๘ ทั้งหมดนี้เป็นลูกหลานของโอเบด-เอโดมทั้งตัวพวกเขาและลูกชายทั้งหลายรวมญาติๆของพวกเขา เขาล้วนเป็นคนที่มีความสามารถและมีเรี่ยวแรงในการทำงาน รวมครอบครัวของโอเบด-เอโดมได้ทั้งหมดหกสิบสองคน

๙ เม เชเล มิ ยาห์ยังมีลูกชายและญาติๆที่มีความสามารถอีกสิบแปดคน

๑๐ โฮสาคันเมวารีกี่มีลูกหลานด้วย คือ ซิมรีที่เป็นหัวหน้า (เพราะถึงแม้ว่าเขาจะไม่ใช้ลูกชายคนแรก แต่พ่อของเขาก็ได้ให้เขาเป็นหัวหน้า) ๑๑ ฮิลคิยาห์เป็นคนที่สอง เทบาลิยาห์เป็นคนที่สาม เศคาริยาห์เป็นคนที่สี่ รวมจำนวนของลูกชายและญาติๆของโฮสาคันได้ทั้งหมดสิบสามคน

๑๒ พวกผู้นำที่เป็นผู้ชายในแผนกคนเฝ้าประตูนี้ มีหน้าที่เหมือนญาติๆของพวกเขาที่เป็นนัก ร้อง คือรับ ให้อยู่ภายในบ้านของพระยาห์เวห์ ๑๓ พวกเขาได้จับ สลากเลือกประตูที่ต้องเฝ้าเป็นครอบครัวๆไปจนครบทุก

๒๖:๕ โอเบด-เอโดม พระเจ้าได้ช่วยพรให้แก่โอเบด-เอโดมเมื่อครั้งที่หีบแห่งคำสัญญาได้มาอยู่ในบ้านของเขา ดูใน ๑ พงศาวดาร ๒๑

ครอบครัว ไม่ว่าจะ เป็นครอบครัวที่มีขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่

^{๑๔}สลากของประตูทางทิศตะวันตก ออกตก เป็นของเม เชเล มิยาห์ และพวกเขาก็ได้จับ สลากให้กับเศ คา ริ ยาห์ลูกชายของเม เชเล มิ ยาห์ เศ คา ริ ยาห์เป็นที่ ปรีक्षाที่เฉลียว ฉลาด เขาจับ สลากได้ประตูทางทิศ เหนือ ^{๑๕}โอเบต-เอโดมได้ประตูทางทิศใต้และพวก ลูกชายของเขามีหน้าที่เฝ้าประตูห้องเก็บ ของ ^{๑๖}ส่วนซู ปิมและโฮ สาห์เฝ้าประตูทิศ ตะวัน ตกกับประตูซัลเลเคทที่อยู่บนถนนที่ ลาด ชันชัน ไป ยามจากแต่ละครอบครัวจะ อยู่ตามตำแหน่งของ ตน ^{๑๗}ในแต่ละวัน ที่ ประตูทิศตะวันตก ออกมีชาวเลวีอยู่หกคน ที่ ประตูทางทิศ เหนือมีสี่ คน ประตูทางทิศ ใต้ มีสี่ คนและที่ประตูห้องเก็บ ของจะมีคนเฝ้า ประตูอยู่ครั้งละสองคน ^{๑๘}ส่วนที่ลาน ทาง ทิศตะวันตก ตกจะมีคนอยู่บนถนนสี่ คนและมี อยู่ที่ลานสองคน ^{๑๙}คนเหล่านี้อยู่ในกลุ่มของ คนเฝ้าประตู ที่เป็นชาวโคราห์และชาวเมรารี

คลังสมบัติและเจ้าหน้าที่แผนกอื่น

^{๒๐}จากเฝ้าของเลวี อาหิยาห์ทำหน้าที่ดูแล คลังสมบัติของบ้านของพระเจ้า และสมบัติที่เป็นของศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ

^{๒๑}ลูก หลานของลา ดานเป็นลูก หลานของ ชาวเกอร์ไซน เยฮีเอลีเป็นผู้นำคนหนึ่งของ ตระกูลลาदान ^{๒๒}ลูก หลานของเยฮีเอลี คือ เศรามและ โย เอลนอง ชายของเศราม พวก เขามีหน้าที่ดูแลคลังสมบัติในบ้านของพระ ยาห์เวห์

^{๒๓}ผู้นำคน อื่นๆก็ได้ รับเลือกมาจากคน อัม ราม คน อิสฮาร์ คนเฮ โบ รนและคน อูส ซี เอล ^{๒๔}เชชู เอลลูก หลานของเกอร์ไซมที่เป็นลูกชายของโมเสสเป็นหัวหน้าดูแลคลัง สมบัติในวิหาร ^{๒๕}ต่อไป นี้คือญาติๆของซูบา เอล ญาติที่สืบเชื้อสายมาจากเอลิเยเซอร์ คือ เรห์บยาห์ลูกชายของเอลิเยเซอร์ เยชายาห์ ลูกชายของเรห์บยาห์ โยรัมลูกชายของเยชายาห์ คิค รีลูกชายของโยรัม และเชโล โมท ลูกชายของคิค รี ^{๒๖}เชโล โมทคนนี้กับญาติๆ ของเขา รับ ผิด ชอบในการดูแลทรัพย์สินสมบัติ ทั้งหมดที่กษัตริย์ ดาวิด พวกผู้นำครอบครัว

และพวกผู้ บังคับบัญชากองพันและกอง ร้อย รวม ทั้งพวกแม่ทัพของกองทัพ ได้อุทิศ ไว้ ให้กับพระยาห์เวห์ ^{๒๗}ของที่ถูกรับมาได้จาก การทำสงครามนั้น พวกเขาได้อุทิศเป็นของ ขวัญ เพื่อใช้ในการซ่อมแซมบ้านของพระ ยาห์เวห์ ^{๒๘}เชโล โมทคนนี้และญาติๆของเขา ยังต้องรับ ผิดชอบดูแลของทั้งหมดที่ซามูเอล ผู้ที่เห็นนิมิต ซามูเอลลูกชายของคิช อับเนอร์ ลูกชายของเนอร์ และโยอาบลูกชายของนาง เศรยาห์ได้อุทิศไว้

^{๒๙}คน ๖ นี้ ยาห์กับพวกลูกชายของเขาได้ รับมอบหมายจากคนอิสฮาร์ให้ทำงานอยู่ภายนอก วิหาร เป็นเจ้า หน้าที่ศาลและผู้ตัดสิน เหนือชนชาติอิสราเอล ^{๓๐}ฮา ซา บี ยาห์กับ ญาติๆของเขาที่มีความสามารถรวมทั้ง พัน เจ็ด ร้อย คนได้ รับมอบ หมายจากคนเฮ โบ รนให้รับ ผิด ชอบชนชาติอิสราเอลที่อาศัย อยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดนใน งานทุกอย่างของพระ ยาห์เวห์และงานรับ ใช้ ของกษัตริย์ ^{๓๑}ส่วนคนเฮโบ รน มี เยริยาห์ เป็นหัวหน้าตามบัญชาของ กษัตริย์ ชื่อเชือ สายของ ครอบครัวพวกเขา (ในปีที่สี่สิบที่ดาวิดครอง ราชย์ นั้นพวกเขาได้ตรวจบัญชีรายชื่อ และ ได้พบคนที่มีความสามารถในหมู่ของพวกเขาที่เมืองยาเซอร์ในกิเลอาด) ^{๓๒}เยริยาห์มี ญาติสอง พันเจ็ด ร้อย คนซึ่งล้วนเป็นคนที่มีความสามารถและเป็นผู้นำครอบครัวทั้ง สิบ กษัตริย์ดาวิดจึง ได้แต่งตั้งพวกเขาขึ้นเหนือ ชาวรูเบน ชาวกาตและครึ่งหนึ่งของเผ่ามนัส เสห์ ให้ดูแลธุระทั้งหมดของพระเจ้าและของ กษัตริย์

กองต่างๆของกองทัพ

๒๗ ^๑ต่อไป นี้คือราย ชื่อของชาว อิสราเอลที่เป็นผู้นำครอบครัว เป็น นาย พันนาย ร้อย เป็นเจ้า หน้าที่ของพวกเขา ชาวอิสราเอล ที่รับ ใช้กษัตริย์ในทุก เรื่องที่ เกี่ยวข้องกับกองทหาร ที่ผลิตเปลี่ยนเวรใน แต่ละเดือนตลอดปี แต่ละกองมีทหารอยู่สอง หมื่นสี่พันคน

^๒ยาไซเบอัมลูกชายของศับดีเอล เป็นผู้รับ ผิด ชอบกองเวรกองแรกสำหรับเดือนแรก ใน กอง เวรของเขามีทหารอยู่สอง หมื่นสี่พัน

*๒๖:๑๘ ลาน คำนี้ยังไม่สามารถระบุความหมายที่แน่นอน

†๒๖:๒๘ ผู้ที่เห็นนิมิต เป็นอีกคำหนึ่งที่หมายถึงผู้พูดแทนพระเจ้า ดูใน ๑ ซามูเอล ๙:๙-๑๑

คน ^๓ยาไซเบ อัมเป็นลูก หลานของเปเรศ เขาเป็นหัวหน้าของผู้ บังคับบัญชาทั้งหมด ในกองทัพ เขาเข้าเฝ้าในเดือนที่หนึ่ง

^๔โดดัยคนอาโหวาร์ เป็นผู้รับผิดชอบกองเวร สำหรับเดือนที่สอง มิกโลทเป็นรองหัวหน้า ของกองหนุน ในกองเวรของเขามีทหารอยู่ สองหมื่นสี่พันคน

^๕เบ โน ยาห์ลูกชายของหัวหน้านักบวชเย โฮ ยาดา เป็นผู้ บังคับบัญชากองเวรที่ สาม สำหรับเดือนที่ สาม ในกองเวรของเขามี ทหารอยู่สอง หมื่นสี่ พันคน ^๖ลูกชายของ เขาคืออัม มี ซา บาดเป็นรองหัวหน้าของ กองเวรนี้ เบ โนยาห์คนนี้เป็นทหารกล้าอยู่ ในหมู่วีรบุรุษสามสิบคน และเป็นผู้นำของ สามสิบคนนั้นด้วย

^๗อา สา เฮลที่เป็นน้อง ชายของโย อาบเป็นผู้ บังคับบัญชากองทัพที่ สี่สำหรับเดือนที่ สี่ และเศ บาติ ยาห์ลูกชายของเขาเป็นรอง หัวหน้าของกองเวรนี้ ในกองเวรของเขามี ทหารอยู่สองหมื่นสี่พันคน

^๘ซิมหุทคนอิสราห์ เป็นผู้บังคับบัญชากองเวร ที่ห้าสำหรับเดือนที่ห้า ในกองเวรของเขามี ทหารอยู่สองหมื่นสี่พันคน

^๙อิราลูกชายของอิก เชซคนเท โค อา เป็นผู้ บังคับบัญชากอง เหวรที่ หกสำหรับเดือน ที่ หก ในกองเวรของเขามีทหารอยู่สองหมื่น สี่พันคน

^{๑๐}เฮ เลสคนเป โลนจากเผ่าเอ ฟ ราอิม เป็น ผู้บังคับบัญชากองเวรที่เจ็ด สำหรับเดือนที่ เจ็ด ในกองเวรของเขามีทหารอยู่สองหมื่น สี่พันคน

^{๑๑}สิบ เบคัยคนหุ ซาห์ จากครอบครัวของ เศ ราห์ เป็นผู้ บังคับบัญชากอง เหวรที่ แปด สำหรับเดือนที่ แปด ในกอง เหวรของเขามี ทหารอยู่สองหมื่นสี่พันคน

^{๑๒}อาบี เย เซอร์คนอา นา โธท จากเผ่าเบน ยา มิน เป็นผู้ บังคับบัญชากอง เหวรที่ เก้า สำหรับเดือนที่ เก้า ในกอง เหวรของเขามี ทหารอยู่สองหมื่นสี่พันคน

^{๑๓}มา หะ รัชชาวเน โท ฟาห์ จากครอบครัว เศ ราห์ เป็นผู้ บังคับบัญชากอง เหวรที่ สิบ สำหรับเดือนที่ สิบ ในกอง เหวรของเขามีทหาร อยู่สองหมื่นสี่พันคน

^{๑๔}เบ โนยาห์คนปี รา โธน จากเผ่าเอ ฟ ราอิม เป็นผู้บังคับบัญชากองเวรที่สิบเอ็ด สำหรับ

เดือนที่สิบเอ็ด ในกอง เหวรของเขามีทหาร อยู่สองหมื่นสี่พันคน

^{๑๕}เฮลตัยชาวเน โท ฟาห์ จากครอบครัวของ โอทนี่เอล เป็นผู้บังคับบัญชากองเวรที่สิบ สอง สำหรับเดือนที่สิบสอง ในกองเวรของ เขามีทหารอยู่สองหมื่นสี่พันคน

พวกผู้นำกลุ่มครอบครัว

^{๑๖}ต่อ ไป นี้คือราย ชื่อของพวกผู้นำเผ่า ต่างๆของอิสราเอล สำหรับชาวรูเบน คือ เอลีเยเซอร์ลูกชายของ คีรี

สำหรับชาวสิเมโอน คือ เซฟาที่ยาห์ลูกชาย ของมาอาคาห์

^{๑๗}สำหรับชาวเลวี คือ ฮาซาบียาห์ลูกชายของ เคมุเอล

สำหรับชาวอาโรนคือศาดอก

^{๑๘}สำหรับชาวยูดาห์คือ เอลีชู พี่ชายคนหนึ่ง ของดาวิด

สำหรับชาวอิสสาคาร์ คือ อมริลูกชายของมิ คาเอล

^{๑๙}สำหรับชาวเศบูลุน คือ อิซมัยอาห์ลูกชาย ของโอบาดียาห์

สำหรับชาวนฟทาลี คือ เยเรเมทลูกชายอัสรี เอล

^{๒๐}สำหรับชาวเอฟราอิม คือ โฮเซยา ลูกชาย ของอาซาซียาห์

สำหรับครึ่งหนึ่งของเผ่ามันัสเสห์ คือ โยเอล ลูกชายของเปดายาห์

^{๒๑}สำหรับอีกครั้ง หนึ่งของเผ่ามันัส เสห์ในกิ เลอาด คือ อิดโดลูกชายของเศคาริยาห์

สำหรับชาวเบนยามิน คือ ยาอาซีเอลลูกชาย ของอับเนอร์

^{๒๒}สำหรับชาวดาน คือ อาซาเรลลูกชายของ เยโรธัม

คนเหล่านี้เป็นผู้นำของเผ่าต่างๆในอิสราเอล

ดาวิดนับคนอิสราเอล

^{๒๓}พระ ยาห์เวห์ได้ทำ ตามที่พระองค์ได้ สัญญาไว้ คือทำให้ชนชาติอิสราเอลมีจำนวน มากมายมหาศาลเหมือนกับดวงดาวบน ท้องฟ้า ดา วิดก็ เลยไม่ ได้นับคนที่มียายุต่ำ กว่ายี่สิบปีลงมา ^{๒๔}โย อาบลูกชายของนาง เศ รุ ยาห์ได้เริ่ม ต้นนับชาวอิสราเอล แต่นับ

ไม่เสร็จ * เพราะความโกรธของพระเจ้าในเรื่องนี้ได้ตกลงมาบนชาวอิสราเอลก่อน และจำนวนที่นับ นี้ก็ไม่ได้ถูกจด บันทึกลงในหนังสือเหตุการณ์ประจำวันของกษัตริย์ดาวิด

พวกเจ้าหน้าที่ของกษัตริย์

^{๒๕}ต่อไปนี้คือราย ชื่อของผู้ที่ดูแลพวกคลังสมบัติของกษัตริย์ คือ

อัสมาเวทลูกชายของอาดีเอล มีหน้าที่ดูแลพวกคลังสมบัติของกษัตริย์

โยนาธานลูกชายของอูสซี ยาร์ มีหน้าที่ดูแลคลังสมบัติในชนบท ในเมืองต่างๆในหมู่บ้านทั้งหลายและในเมืองป้อมปราการ

^{๒๖}เอสะรีลูกชายของเคลือบ มีหน้าที่ดูแลพวกชาวนาที่เป็นผู้ไถนา

^{๒๗}ทิเมือชวรามาร์ มีหน้าที่ดูแลสวนองุ่น ศับดีชาวเซฟาม มีหน้าที่ดูแลผลผลิตในสวนองุ่นสำหรับทำเหล้าองุ่น

^{๒๘}บาอัลฮานันชาวเกเดอร์ มีหน้าที่ดูแลสวนมะกอกกับสวนมะเดื่อที่ภูเขาเซเฟลาร์ทางทิศตะวันตก

โยอาช มีหน้าที่เก็บรวบรวมน้ำมันมะกอก

^{๒๙}ชิตริยชาวาโรน มีหน้าที่ดูแลฝูงวัวในทุ่งหญ้าชาโรน

ซาฟัทลูกชายของอัดลัย มีหน้าที่ดูแลฝูงวัวตามหุบเขาต่างๆ

^{๓๐}โอบิลชาวอิซมาเอล มีหน้าที่ดูแลฝูงอูฐ เยเดยาร์ชาวเมโรโนท มีหน้าที่ดูแลฝูงลา

^{๓๑}ยาซีสชาวฮาการ์ มีหน้าที่ดูแลฝูงแกะ คนเหล่านี้คือเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลทรัพย์สินสมบัติของกษัตริย์ดาวิด

^{๓๒}โยนาธานลุงของดาวิด เป็นที่ปรึกษาที่เฉลียวฉลาดและเป็นผู้จดบันทึก †เยฮีเอลลูกชายฮัคโม นีดูแลพวกลูกชายของกษัตริย์

^{๓๓}อาหิไซเฟลเป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์ และหุซัยชาวอารคีเป็นเพื่อนของกษัตริย์ ^{๓๔}ผู้ที่สืบทอดต่อจากอาหิไซเฟลคือเยโฮยาคดา

ลูกชายของเบไนยาห์ กับอาบียาธาร์ ส่วนโยอาบได้เป็นแม่ทัพในกองทัพของกษัตริย์ดาวิด

แผนงานของดาวิดเกี่ยวกับวิหาร

๒๘ ^๑ดาวิดได้รวบรวมเอาพวกผู้นำทั้งหลายมาอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม คือ พวกผู้นำของอิสราเอล ผู้นำของแต่ละเผ่า ผู้นำของหน่วยงานต่างๆที่รับใช้กษัตริย์ พวกนายพันนายร้อย พวกเจ้าหน้าที่ที่ดูแลทรัพย์สินสมบัติและฝูงสัตว์ของกษัตริย์ และของพวกลูกชายกษัตริย์ รวมทั้งพวกเจ้าหน้าที่ที่วัง พวกวีรบุรุษนักรบ และคนสำคัญทุกคน

^๒กษัตริย์ดาวิดได้ยืนขึ้นและพูดว่า “พี่น้องและประชาชนทั้งหลายของเรา ฟังทางนี้ เราได้ตั้งใจไว้แล้วที่จะสร้างที่พักสำหรับหีบแห่งข้อตกลงของพระยาห์เวห์เพื่อให้เป็นที่ยาวแก่ †สำหรับพระเจ้าของเรา และเราได้เตรียมการที่จะสร้างมันไว้แล้ว ^๓แต่พระเจ้าได้พูดกับเราว่า ‘เจ้าจะไม่ได้เป็นผู้ที่สร้างบ้านสำหรับชื่อของเรา เพราะเจ้าได้ทำสงครามหลายครั้งและเจ้าได้ฆ่าคนไปเป็นจำนวนมาก’

^๔แต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอลได้เลือกเราออกมาจากครอบครัวของเรา ให้มาเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลตลอดไป เพราะพระองค์ได้เลือกยูดาห์ให้เป็นผู้นำ และในเผ่าของยูดาห์พระองค์ก็ได้เลือกครอบครัวของเรา มา และในหมู่ลูกชายทั้งหลายของพ่อเรา พระองค์พอใจที่จะเลือกเราให้เป็นกษัตริย์เหนือชนชาติอิสราเอลทั้งหมด ^๕และจากบรรดาลูกชายทั้งหมดของเรา ซึ่งพระยาห์เวห์ได้ให้ลูกชายไว้กับเราหลายคน พระองค์ได้เลือกซาโลมอนลูกชายของเรา ให้ขึ้นนั่งบนบัลลังก์ของอาณาจักรของพระยาห์เวห์เหนือชนชาติอิสราเอลทั้งหมด

^๖พระองค์ได้พูดกับเราว่า ‘ซาโลมอนลูกชาย

* ๒๗:๒๕ **โยอาบ ... เสร็จ** พระเจ้าได้หยุดเขาไว้ ดูใน ๑ พงศาวดาร ๒๑:๑-๓๐

† ๒๗:๓๒ **ผู้จดบันทึก** คนที่ทำหน้าที่จดบันทึกหรือคัดลอกบรรดาหนังสือหรือจดหมาย คนเหล่านี้ได้ใช้เวลาในการเขียนสิ่งต่างๆมากจนกระทั่งกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญที่รู้ความหมายของตัวหนังสือเป็นอย่างดี

‡ ๒๘:๒ **ที่วางเท้า** ปกติแล้วจะเป็นที่วางเท้าขนาดเล็กที่อยู่ด้านหน้าของเก้าอี้ แต่ในที่นี้หมายถึงวิหาร เหมือนกับว่าพระเจ้าคือกษัตริย์ที่นั่งอยู่บนเก้าอี้ของพระองค์และพักเท้าของพระองค์ไว้บนตึกที่ดาวิดต้องการจะสร้างขึ้น

ของเจ้า จะเป็นผู้ที่สร้างวิหาร และพวกลานวิหารของเรา เพราะเราได้เลือกเขาให้เป็นลูกชายของเรา และเราจะเป็นพ่อของเขา^๗ และเราจะทำให้อาณาจักรของเขามั่นคงตลอดไป ถ้าเขายังตั้งใจที่จะเชื่อฟังคำสั่ง และกฎทุกข้อของเราเหมือนที่เขาทำอยู่ในวันนี้”

“และตอนนี้ ท่ามกลางสายตาของชนชาติอิสราเอลทั้งหมด ในที่ประชุมของพระยาห์เวห์นี้ และต่อหูของพระองค์ เราขอกำชับให้พวกท่านทำตามคำสั่งทั้งหมดของพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านอย่างระมัดระวัง เพื่อพวกท่านจะได้เป็นเจ้าของแผ่นดินที่ดีแห่งนี้ และมอบบันเป็นมรดกให้กับลูกกับหลานของท่านตลอดไป

“ส่วนเจ้า ซาโลมอนลูกพ่อ ให้ยอมรับพระเจ้าของพ่อเจ้าไว้ และรับใช้พระองค์อย่างสุดใจ และด้วยความเต็มใจของเจ้า เพราะพระยาห์เวห์ตรวสอบจิตใจทุกดวง และเข้าใจความคิดทุกความคิด ถ้าเจ้าค้นหพระองค์ เจ้าก็จะพบพระองค์ แต่ถ้าเจ้าละทิ้งพระองค์ พระองค์ก็ทอดทิ้งเจ้าตลอดไป^๘ ดูเถิด พระยาห์เวห์ได้เลือกเจ้าเพื่อจะให้สร้างวิหารไว้ให้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ให้กล้าหาญไว้และลงมือทำเถิด”

“แล้วดาวิดก็ได้มอบแผนผังให้กับซาโลมอนลูกชายของเขา เป็นแบบของห้องด้านหน้าของวิหาร กับพวกตึกของมณั้ว พวกห้องเก็บสมบัติ พวกห้องด้านบน พวกห้องด้านใน และห้องสำหรับหีบศักดิ์สิทธิ์ที่ความไม่บริสุทธิ์จากบาปจะถูกชำระ^๙ ยังมีแผนผังสำหรับอย่างอื่นที่เขาได้คิดเอาไว้ คือแผนผังสำหรับลานของวิหารของพระยาห์เวห์ และสำหรับห้องต่างๆที่อยู่รอบๆลานนั้น พวกห้องเก็บสมบัติของวิหารของพระเจ้า และพวกห้องเก็บของขวัญที่อุทิศให้กับพระยาห์เวห์^{๑๐} ผังสำหรับกลุ่มเวรของพวกนักบวช และชาวเลวี สำหรับงานรับใช้ทั้งหมดในวิหารของพระยาห์เวห์ สำหรับข้าว ของเครื่องใช้ทุกอย่างที่ใช้ในงานรับใช้ในวิหารของพระยาห์เวห์^{๑๑} และยังมีรายละเอียดนำหนักของทองคำที่ใช้สำหรับข้าว ของเครื่องใช้ทุกอย่างที่ทำจากทองคำ ในงานรับใช้แต่ละ

อย่าง และรายละเอียดของน้ำ หนักเงินที่ใช้สำหรับเครื่องใช้ที่ทำจากเงิน ในงานรับใช้แต่ละอย่าง^{๑๒} และบอกถึงน้ำ หนักทองคำของโคมไฟยืนทองคำ และตะเกียงที่อยู่ในนั้น บอกแม่แต่น้ำ หนักของทองคำที่ใช้กับโคมไฟยืนแต่ละอัน และตะเกียงแต่ละดวงของมณั้ว และบอกถึงน้ำ หนักของเงินที่ใช้กับโคมไฟยืนที่ทำจากเงิน โดยบอกน้ำ หนักของเงินที่จะใช้สำหรับโคมไฟยืนแต่ละอัน และตะเกียงแต่ละดวงของมณั้ว น้ำ หนักของเงินขึ้นอยู่กับการใช้งานของตะเกียงแต่ละดวง^{๑๓} มีรายละเอียดของน้ำ หนักของทองคำสำหรับโต๊ะของขนมปังศักดิ์สิทธิ์แต่ละตัว และน้ำ หนักของเงินสำหรับโต๊ะที่ทำจากเงิน^{๑๔} และทองคำบริสุทธิ์สำหรับทำส้อม ชาม ประพรม และเหยือก สำหรับชามที่ทำจากทองคำ ดาวิดได้บอกน้ำ หนักของชามแต่ละใบ และสำหรับชามที่ทำจากเงินก็ได้บอกน้ำ หนักของชามแต่ละใบเหมือนกัน^{๑๕} น้ำหนักของทองคำอย่างดัดที่ใช้ทำแท่นบูชาเผาเครื่องหอม ยังมีแบบสำหรับสร้างรถรบทองคำ ซึ่งก็คือทูตสวรรค์ที่มีปีกสององค์ที่กางปีกของพวกท่านออกอยู่บนฝาของหีบแห่งขวัญ ตกลงของพระยาห์เวห์ ทูตทั้งสององค์นี้ทำจากทองคำ

“ดาวิดได้เขียนสิ่งเหล่านี้ให้กับซาโลมอนตามที่พระยาห์เวห์ได้มอบให้กับเขา เพื่อให้ซาโลมอนเข้าใจรายละเอียดทั้งหมดของแผนผัง

“แล้วดาวิดพูดกับซาโลมอนลูกชายของเขาว่า “เข้มแข็งและกล้าหาญไว้ ลงมือทำเถิด อย่างกลัวหรือทอดทิ้งเพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าของพ่อจะอยู่กับเจ้า พระองค์จะไม่ทิ้งลูกและไม่จากลูกไปไหน แต่พระองค์จะช่วยเหลือลูกจนกว่างานรับใช้ทุกอย่างของวิหารของพระยาห์เวห์จะเสร็จสิ้นลง^{๑๖} และนี่ก็คือกลุ่มเวรต่างๆของพวกนักบวชกับชาวเลวีสำหรับงานรับใช้ในวิหารของพระเจ้า และคนงานทุกคนที่มีความชำนาญในงานทุกประเภทจะมาอยู่กับเจ้า และพวกผู้นำกับประชาชนทั้งหมดจะอยู่ภายใต้คำสั่งทั้ง สิ้นของเจ้า”

^๗๒๘:๖ เราได้เลือก ... ของเขา แสดงว่าพระเจ้าได้เลือกซาโลมอนให้เป็นกษัตริย์ ดูใน สดุดี ๒:๗

ของถวายสำหรับการสร้างวิหาร

๒๙ กษัตริย์ ดาวิดได้ พุดกับคนใน ที่ชุมนุมทั้งหมดว่า “ซาโลม ลูกชายของเรา ที่พระเจ้าได้เลือกไว้แล้ว แต่เพียงผู้เดียว นี้ยังเด็กและไม่มีประสบการณ์ และงานครั้งนี้ก็ยิ่งใหญ่นัก เพราะวิหารแห่งนี้ไม่ใช่สร้างให้กับมนุษย์แต่ให้กับพระยาห์เวห์ผู้ เป็นพระเจ้า เราได้จัดเตรียม สิ่งของสำหรับวิหารของพระเจ้าของเราอย่าง สุด กำลังของ เรา คือทองคำสำหรับสร้าง สิ่งของที่ทำด้วยทองคำ เงินสำหรับสร้าง สิ่งของที่ทำด้วยเงิน ทองสัมฤทธิ์สำหรับ สร้างสิ่งของที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ เหล็ก สำหรับสร้างสิ่งของที่ทำด้วยเหล็กและไม้ สำหรับสร้างสิ่งของที่ทำด้วยไม้ หิน โมรา และหินสำหรับฝัง กระเบื้องหลากสี หินมีค่าทุกชนิดและหินอ่อน เป็นจำนวนมากมาย มหาศาล นอกจาก นี้เรายังมีทรัพย์สมบัติ ส่วน ตัวที่เป็นทองคำและเงิน เราได้อุทิศตัว เราเองให้กับวิหารของพระเจ้าของเราไปแล้ว เราก็เลยจะยกของพวกนี้ที่เราได้สะสมไว้ให้ กับวิหารของพระเจ้าของเราด้วย นอกเหนือ ไปจากของทั้งหมดที่เราได้จัด เตรียมไว้แล้ว สำหรับวิหารศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ “คือมีทองคำ บริสุทธิประมาณร้อย ตันที่ได้มาจากเมืองโอ ฟีร์ และเงินบริสุทธิประมาณสอง ร้อยสี่สิบ ตัน สำหรับหุ้มผนัง ห้อง ทองคำสำหรับ สร้างสิ่งของที่ทำด้วยทองคำ เงินสำหรับ สร้างสิ่งของที่ทำด้วยเงิน และสำหรับงาน ทุก อย่างที่ช่างฝีมือจะทำขึ้น ในวัน นี้มีใคร เต็มใจถวายตัวให้กับพระยาห์เวห์บ้าง”

แล้วพวก ผู้นำของครอบครัวทั้ง หลาย พวก ผู้นำของแต่ละอย่างของชนชาติอิสราเอล พวกนายพันนายร้อย รวมทั้งพวกเจ้าหน้าที่ ที่ทำงานให้กับกษัตริย์ต่างก็ถวาย ตัวด้วยความ เต็มใจ พวกเขาได้มอบทองคำหนึ่ง ร้อยเจ็ดสิบตัน เงินประมาณสาม ร้อยสี่สิบห้า ตัน ทองสัมฤทธิ์หก ร้อยสิบตันและเหล็กสาม พันสี่ ร้อยห้า สิบ ตันเพื่อใช้สำหรับวิหารของ

พระเจ้า และใครก็ตามที่มีพลอย ต่างก็ได้ มอบพลอยเหล่านี้ไว้ในห้องเก็บสมบัติใน วิหารของพระ ยาห์เวห์ ให้อยู่ในความ ดูแล ของเยฮีเอลชาวเกอร์โซน ประชาชนต่างก็ มีความ สุขมาก เพราะพวกเขาถวายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ให้กับพระยาห์เวห์ด้วยความสมัครใจ และด้วยความ เต็มใจ กษัตริย์ดาวิดเองก็มีความ สุขมากเหมือนกัน

ดาวิดสรรเสริญพระเจ้า

๑๐ แล้วดาวิดก็ได้สรรเสริญพระ ยาห์เวห์ ท่ามกลางสายตาของคนในที่ชุมนุมทั้งหมด ดาวิดพูดว่า

“ข้าแต่ พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล บรรพบุรุษของพวกเรา ขอ ให้พระองค์ได้ รับคำสรรเสริญตลอดเวลา และตลอดไป

๑๑ ข้าแต่ พระยาห์เวห์ ขอให้ความยิ่งใหญ่ พลังอำนาจ ความรุ่งโรจน์ ความสง่างาม และบารมีเป็นของพระองค์

เพราะทุก สิ่งทุกอย่าง ทั้ง บนสวรรค์และใน แผ่นดินโลกนี้ต่างก็เป็นของพระองค์ทั้งสิ้น

ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ อาณาจักร นี้เป็นของ พระองค์

ขอ พระองค์ได้ รับการยกย่องสูงสุดเหนือทุก สิ่ง

๑๒ ความร่ำรวยและเกียรติยศมาจากพระองค์ พระองค์ปกครองเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนแข็งแกร่งและมีพลังด้วย มือของพระองค์

และพระองค์ก็มีพลังที่จะสร้างใครก็ได้ให้ยิ่งใหญ่และแข็งแกร่ง

๑๓ พระเจ้าของพวกเรา ตอน นี้ พวกเราขอ ขอบคุณพระองค์

และขอสรรเสริญชื่ออันรุ่งโรจน์ของพระองค์

๑๔ สิ่ง ต่างๆเหล่านี้ ไม่ได้มาจากข้าพเจ้าและ ประชาชนของข้าพเจ้าหรือที่จริงแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมาจากพระองค์

*๒๙:๒ หินโมรา หินกึ่งมีค่าที่มีสีฟ้าหรือเทาเป็นชั้นๆ

†๒๙:๒ ฝัง กรอบสำหรับฝังหินมีค่า

‡๒๙:๒ กระเบื้องหลากสี แปลตรงๆได้ว่า “พวกหินที่ติดไว้ด้วยปูนขาว”

§๒๙:๔ สองร้อยสี่สิบตัน หรือ เจ็ดพันตะลันต์

และพวก เราชอมอบคืนให้กับพระองค์ในสิ่ง
ที่พวกเราได้รับมา

๑๕ ที่จริงแล้ว พวกเราเป็นชาวต่าง ชาติต่อ
หน้าพระองค์ และเป็นนุเพียงผู้ ผ่าน ทาง
เหมือนกับบรรพบุรุษทั้งหมดของพวก
เรา

วันเวลาของพวก เราบนโลกนี้เป็นเหมือนเงา
และไม่มี ความหวัง

๑๖ ข้า แต่พระ ยาร์เวห์ผู้เป็นพระเจ้า ทร์พยั
สมบัติทั้งหมดนี้ที่พวกเราได้รับรวบรวมมา
เพื่อที่จะมาสร้างวิหารให้กับพระองค์
เพื่อเป็นเกียรติให้กับชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของ
พระองค์

ล้วนแต่มาจากพระองค์และเป็นของพระองค์
ทั้งสิ้น

๑๗ พระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์
ตรวจสอบจิตใจและยึดติดกับความจริงใจ
ข้าพเจ้าเต็มใจให้สิ่งของทั้งหมดเหล่านี้ด้วย
ความจริงใจ

และตอนนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมยินดีที่ได้เห็น
ประชาชนของพระองค์ที่นี้ได้มาถวายของให้
กับพระองค์ด้วยความเต็มใจ

๑๘ ข้า แต่พระ ยาร์เวห์ พระองค์เป็นพระเจ้า
ของบรรพบุรุษของพวกเรา

คือ อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ
ขอพระองค์รักษาเจตนาแบบ นี้ในจิตใจของ
คนของพระองค์ตลอดไป

และนำหัวใจของพวกเราให้หันมาสู่พระองค์

๑๙ ส่วนซาโลมอนลูกชายของข้าพเจ้า
โปรดให้เขาเต็มใจที่จะรักษาพวกค้ำลัง ความ
ต้องการและกฎต่างๆของพระองค์

เพื่อที่จะทำตามนั้นทั้งหมด

และเขาจะได้สร้างวิหารซึ่งข้าพเจ้าได้เตรียม
ของพร้อมที่จะทำอยู่แล้ว”

๒๐ แล้วดาวิดก็ได้พูดกับที่ชุมนุมทั้งหมดว่า
“ให้สรรเสริญพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวก
ท่าน” และที่ชุมนุมทั้งหมดก็สรรเสริญพระ
ยาร์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวก เขา
และพวก เขาก็คำนับลงและหมอบกราบพระ
ยาร์เวห์และกษัตริย์

ซาโลมอนได้เป็นกษัตริย์

(๑ พกษ. ๒:๑๐-๑๒)

๒๐ ในวันต่อมา พวก เขาได้ถวายเครื่อง
สัตวบูชาให้แก่พระยาร์เวห์ พวกเขาก็ได้เผา
สัตว์ทั้งตัวให้กับพระยาร์เวห์ เป็นวัวตัวผู้พันธุ์
ตัว แกะตัวผู้พันธุ์ ตัวและลูก แกะตัวผู้พันธุ์ ตัว
และยังได้ถวายเครื่องตีฆ้องบูชา และเครื่อง
สัตวบูชาอื่นๆอย่างล้น เหลือ สำหรับชนชาติ
อิสราเอลทั้งหมด ๒๒ และพวกเขาต่างกินและ
ดื่ม กันต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ในวัน นั้น ด้วย
ความสนุกสนานอย่างยิ่ง

พวก เขาได้ยกซา โลม อนุลูกชายของ
กษัตริย์ดา วิดให้ขึ้นเป็นกษัตริย์อีกเป็นครั้งที่
สอง *พวกเขาได้แต่งตั้งซาโลมอนให้เป็นเจ้า
ชายของพระ ยาร์เวห์ และแต่งตั้งคา โดกให้
เป็นนักบวช

๒๓ แล้วซา โลม อนก็ได้ขึ้นนั่งบนบัลลังก์
ของพระ ยาร์เวห์ ได้เป็นกษัตริย์แทนที่ดา
วิดพ่อของเขา และเขาก็ประสบความสำเร็จ
ชาวอิสราเอลทั้งหมดต่างเชื่อฟังเขา ๒๔ พวก
ผู้นำ นักบวชทั้งหมดและบรรดาลูกชายของ
กษัตริย์ดา วิดได้สัญญาที่จะจงรักภักดีกับ
กษัตริย์ซา โลม อน ๒๕ และพระ ยาร์เวห์ก็
ได้ทำให้ซา โลม อนยิ่ง ใหญ่ในสายตาของ
ชนชาติอิสราเอลทั้งหมด และให้ความโอ้อ
ตระการกับเขาอย่างที่ไม่มีกษัตริย์องค์ไหน
ในอิสราเอลเคยมีมาก่อน

ดาวิดตาย

๒๖ ดา วิดลูกชายของเจส ซีได้เป็นกษัตริย์
เหนือชนชาติอิสราเอล ๒๗ เขาครองบัลลังก์
อยู่เหนือชนชาติอิสราเอลทั้งหมดสี่สิบปี เขา
ปกครองอยู่ในเมืองเฮ โบ รนเจ็ดปีและอยู่ใน
เยรูซาเล็มสามสิบสามปี ๒๘ เขาตายลงในวัย
อันสมควร ด้วยอายุที่มาก แล้ว ท่ามกลาง
ความร่ำรวยและเกียรติยศ แล้วซาโลมอนก็
เป็นลูกชายของเขาก็ได้เป็นกษัตริย์สืบต่อ
จากเขา

๒๙ เหตุการณ์ต่างๆในยุคของกษัตริย์ดา วิด
ตั้งแต่ ต้นจนจบได้เขียนไว้ในหนังสือบันทึก

*๒๙:๒๒ **ได้ยกซาโลมอน ... ที่สอง** ซาโลมอนได้รับเลือกให้เป็นกษัตริย์ครั้งแรกเมื่อครั้งที่
อาโอดินยาห์ที่เป็นพี่ชายห่างๆของเขาได้พยายามตั้งตนขึ้นเป็นกษัตริย์ ดูใน ๑ พกษัตริย์
๑:๕-๓๙

ของซามูเอลผู้ที่เห็นนิมิต ในหนังสือบันทึก
ของนาธานผู้พูดแทนพระเจ้าและในหนังสือ
บันทึกของกาดผู้ ที่เห็น นิมิต ^{๓๐} พร้อม กับ
รายละเอียดยิ่งที่ เกิด ขึ้นในสมัยของ ดาวิด

อำนาจของ เขา และเหตุการณ์ทั้งหมดที่มี
ผลกระทบกับเขา และชนชาติอิสราเอล รวม
ทั้งอาณาจักรอื่นๆทั้งหลายด้วย